

คู่มือ

การบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว

สำนักงานสรรพสามิตภาค

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่

นายวัลลภ อุทุมพันธ์

นักวิชาการสรรพสามิตชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ผู้จัดทำและเสนอผลงาน

คู่มือ

การบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว

สำนักงานสรรพสามิตภาค

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่

คำนำ

คู่มือการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานสรรพสามิตภาค จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือในการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานสรรพสามิตภาค เนื่องจากปัจจุบัน กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวได้กระจายกระจาย และมีหลากหลายมาก ทำให้ยากต่อการสืบค้นและอ้างอิงในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ดังนั้น ในคู่มือเล่มนี้จะเป็นการรวบรวม กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวมาสรุปเป็นวิธีการดำเนินงาน พร้อมตัวอย่างประกอบเพื่อให้การดำเนินการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานสรรพสามิตภาค เป็นไปอย่างถูกต้องและเป็นมาตรฐานเดียวกัน เช่น การสรรหา หลักสูตร วิธีการ เกณฑ์การตัดสินใจ การจัดทำประกาศ คำสั่ง ต่าง ๆ ตลอดจนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวเล่มนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อทางราชการของสำนักงานสรรพสามิตภาค และสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่

นายวัลลภ อุทุมพันธ์

นักวิชาการสรรพสามิตชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ฝ่ายอำนวยการ

สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3

สารบัญ

	หน้า
แผนผังการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว	1
- แผนผังการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว สำนักงานสรรพสามิตภาค	1
- แผนผังการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่	2
การอนุมัติการจ้างลูกจ้างชั่วคราว	3
ขั้นตอนในการดำเนินการขออนุมัติจ้างลูกจ้างชั่วคราว	3
การเตรียมการในการดำเนินการจ้างลูกจ้างชั่วคราว	4
วิธีการสรรหา	4
- การคัดเลือกโดยวิธีการสอบ	4
- วิธีการดำเนินการและเกณฑ์การตัดสิน	5
- การขึ้นบัญชีผู้คัดเลือกได้	7
- ระยะเวลาของบัญชีผู้คัดเลือกได้	7
การทำคำสั่งจ้าง/คำสั่งเลิกจ้าง/คำสั่งให้ออกจากราชการ/การแก้ไขคำสั่ง/ การยกเลิกคำสั่ง	7
การมอบหมายงาน	8
การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว	9
- ระยะเวลาการประเมิน	9
- ผู้ประเมิน	9
- แบบประเมิน	9
การรายงานผลการปฏิบัติงาน	10
การออกจากราชการ	10
สิทธิและประโยชน์เกื้อกูล	11
- สิทธิการลาของลูกจ้างชั่วคราว	11
- สิทธิในการได้รับค่าจ้างระหว่างลา	11
- การลาป่วย	12
- การลาคลอดบุตร	12
- การลาพักผ่อน	12

- การลาเข้ารับการฝึกวิชาทหาร เข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการ
ทดลองความพร้อมพร้อมและการไปรับการตรวจเลือกเพื่อรับราชการทหาร 13

.....

ผนวก ก

ตัวอย่าง/แบบฟอร์มที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว

- คำสั่งการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น (กรณีการจ้างต่อเนื่อง)
- คำสั่งการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น (กรณีการจ้างเพิ่มใหม่)
- คำสั่งให้ลูกจ้างชั่วคราวได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว
- คำสั่งอนุญาตให้ลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น

ลาออกจากราชการ

- แบบหนังสือขออนุญาตลาออกจากราชการ
- แบบมอบหมายงานลูกจ้างชั่วคราว
- แบบรายงานผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราว
- แบบประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว
- ตัวอย่างเอกสารประกอบการขอจ้างลูกจ้างชั่วคราว (กรณีขอจ้างต่อเนื่อง) ลข.1
- ตัวอย่างเอกสารประกอบการขอจ้างลูกจ้างชั่วคราว (กรณีขอจ้างเพิ่มใหม่) ลข.2
- ตัวอย่างประกาศรับสมัครสอบคัดเลือก

.....

ผนวก ข

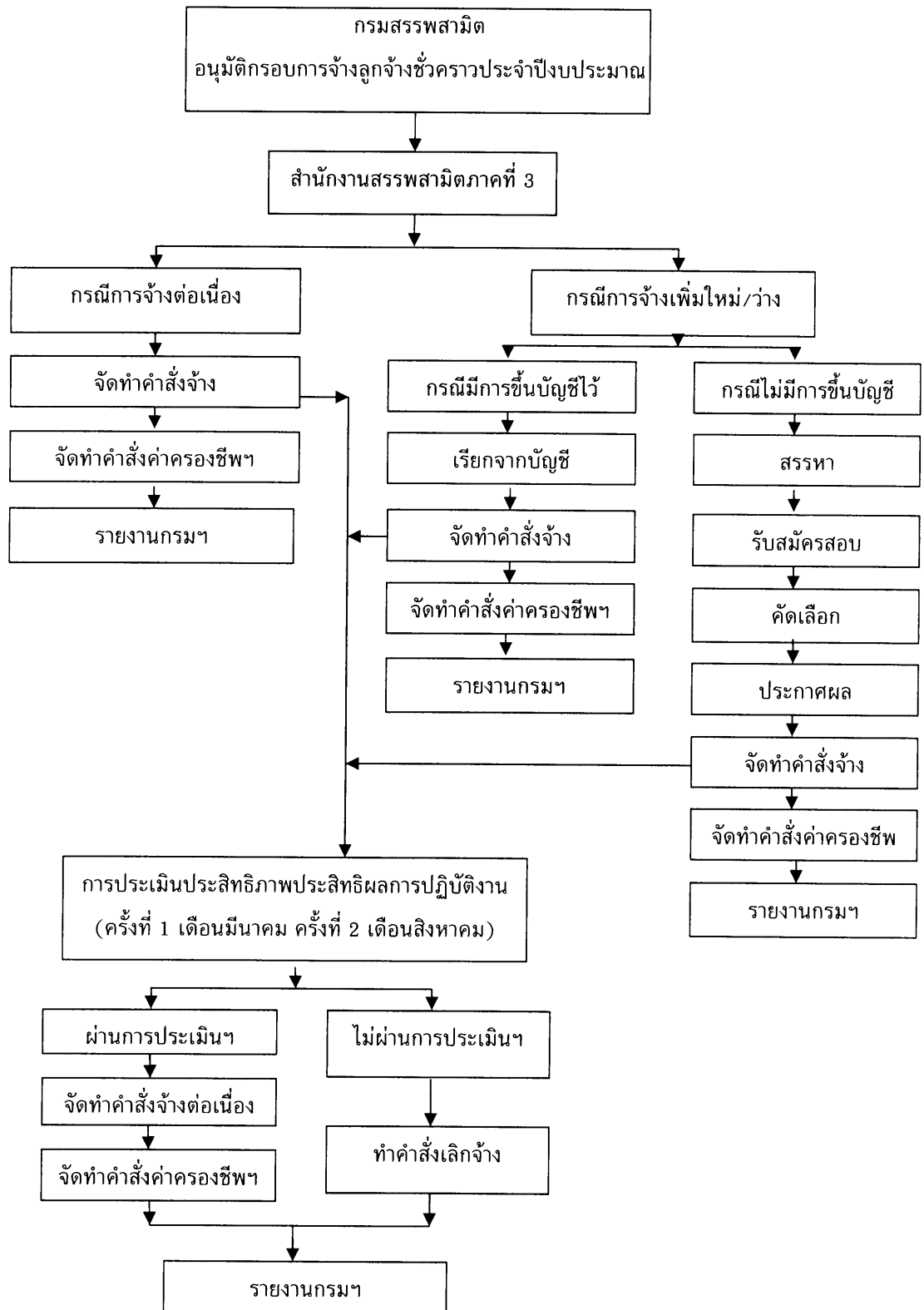
กฎหมาย ระเบียบ คำสั่งที่เกี่ยวข้อง

- หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 มีนาคม 2542 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว
- หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0415/ว 23 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2546 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณ
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
- ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537
- ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. 2526 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2539
- ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2548 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552
- หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0527.6/ว 104 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2539 เรื่อง หลักสูตร วิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือกเป็นลูกจ้างประจำ
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535
- คำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
- คำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 681/2551 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2551 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 2)
- หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0702/ว 331 ลงวันที่ 17 กันยายน 2544 เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว
- หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0602/ว 133 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2548

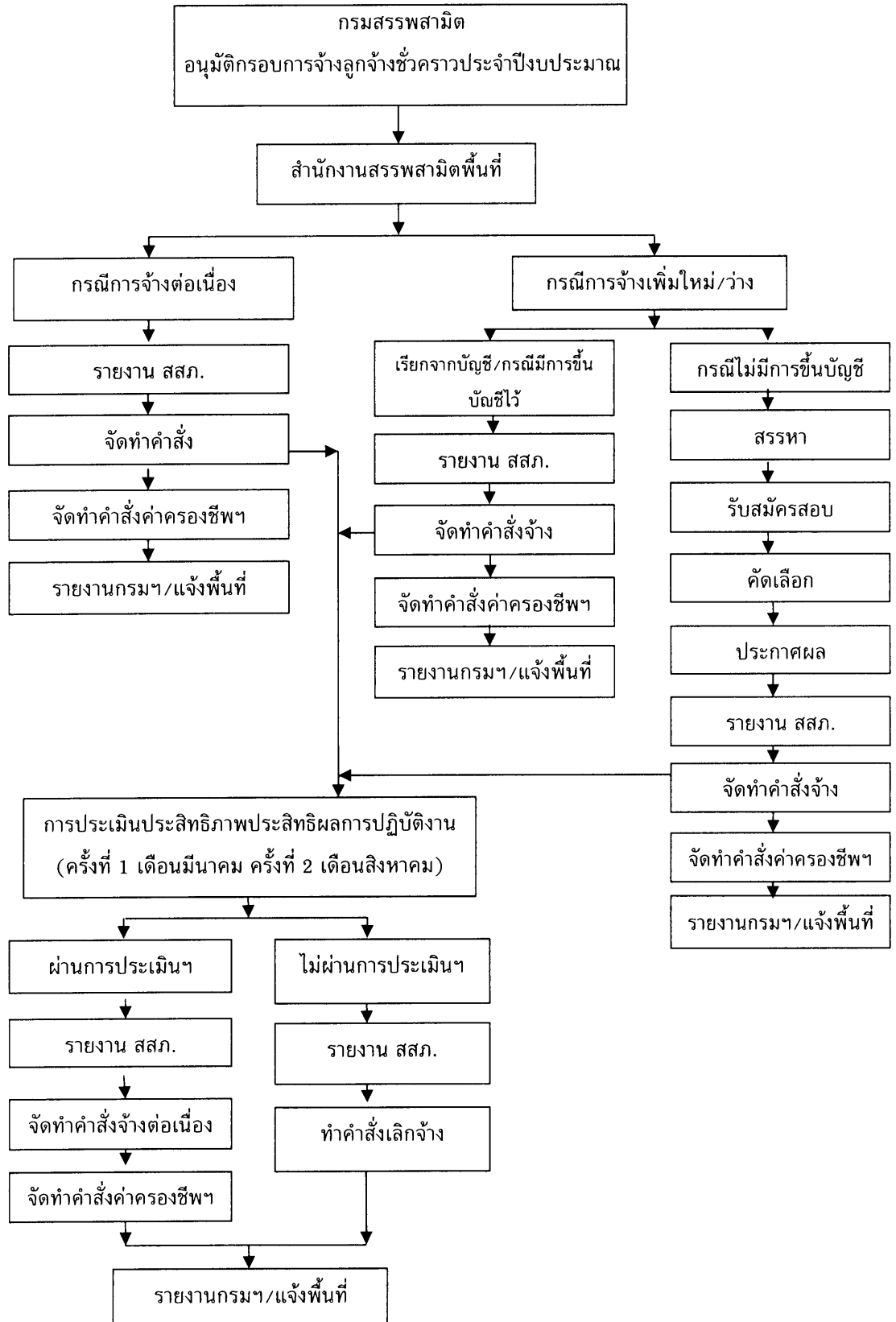
- หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0618/ว 1009 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2552
 - หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0618/ว 973 ลงวันที่ 29 กันยายน 2552
- เรื่อง กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวประจำปีงบประมาณ
2553

.....

**แผนผังการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว
สำนักงานสรรพสามิตภาค**

**แผนผังการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว
สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่**

1. การอนุมัติการจ้างลูกจ้างชั่วคราว (กรมฯ ดำเนินการ)

การจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0415/ว 23 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2546 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณ ได้กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดสามารถอนุมัติการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณประเภทต่าง ๆ ได้เองโดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

2. ขั้นตอนในการดำเนินการขออนุมัติจ้างลูกจ้างชั่วคราว (กรมฯ สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ดำเนินการ)

2.1 ก่อนสิ้นปีงบประมาณของแต่ละปี กรมสรรพสามิตจะแจ้งเวียนหนังสือให้สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่พิจารณาดำเนินการในเรื่องการจ้างลูกจ้างชั่วคราวและแจ้งความประสงค์ในตำแหน่งที่จะขอจ้างทั้งกรณีการขอจ้างต่อเนื่องและเพิ่มใหม่ ซึ่งในการขอจ้างเพิ่มใหม่นั้นให้พิจารณาเฉพาะที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง โดยเน้นลักษณะงานที่เป็นภารกิจเพิ่มใหม่ที่สอดคล้องรองรับกับแผน/นโยบาย และยุทธศาสตร์กรมสรรพสามิต

2.2 สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สำรวจความต้องการการจ้างลูกจ้างชั่วคราวในการปฏิบัติงาน ตามข้อ 2.1 ให้ตรงตามภารกิจสอดคล้องรองรับกับแผน/นโยบาย และยุทธศาสตร์กรมสรรพสามิต การขอจ้างต่อเนื่องใช้แบบ ลข.1 การขอจ้างเพิ่มใหม่ใช้แบบ ลข.2 เมื่อดำเนินการแล้วรายงานกรมเพื่อดำเนินการต่อไป

2.3 กรมสรรพสามิต วิเคราะห์เหตุผลความจำเป็น ภารกิจเดิม ภารกิจใหม่ และอัตรากำลังที่มีอยู่ในปัจจุบันจากหน่วยงานต่าง ๆ ในความรับผิดชอบที่ขอจ้างใหม่และการจ้างต่อเนื่อง ประมวลผลและสรุป

2.4 จัดทำหนังสือขออนุมัติจ้างลูกจ้างชั่วคราว พร้อมทั้งข้อมูลชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการขอจ้าง และบัญชีแสดงรายละเอียดของตำแหน่งที่ขอจ้าง โดยนำเสนอกรมสรรพสามิตเพื่อพิจารณาอนุมัติกรอบอัตรากำลังลูกจ้างชั่วคราว เพื่อจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อไป

2.5 กรมอนุมัติกรอบอัตรากำลังลูกจ้างชั่วคราว แจกเวียนให้หน่วยงานต่าง ๆ ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การสรรหาบรรจุและแต่งตั้ง การจ้าง ต่อเนื่อง เป็นต้น

3. การเตรียมการในการดำเนินการจ้างลูกจ้างชั่วคราว (สำนักงานสรรพสามิตภาค พื้นที่ดำเนินการ)

เมื่อได้รับแจ้งการอนุมัติการจ้างลูกจ้างชั่วคราวตามข้อ 2.4 แล้ว ให้หน่วยงานเตรียมดำเนินการ ดังนี้

ก. กรณีเป็นการจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายเดิมต่อเนื่อง จากปีงบประมาณที่ผ่านมา

1. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่รายงานการจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายเดิมต่อเนื่องให้กรมสรรพสามิต (สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3) เพื่อทำคำสั่งจ้าง โดยพิจารณาจ้างให้ตรงตามตำแหน่งที่อนุมัติให้จ้าง

2. เมื่อกรมสรรพสามิต โดยสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ทำคำสั่งจ้างเสร็จแล้ว แจกเวียนคำสั่งให้สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบทราบ พร้อมทั้งสำเนารายงานกรมสรรพสามิต จำนวน 3 ชุด

ข. กรณีกรอบอัตรากำลังลูกจ้างชั่วคราวว่าง หรือที่กำหนดให้ใหม่

ให้ดำเนินการศึกษา กฎ ระเบียบ คำสั่ง และวิธีการ แล้วดำเนินการตามแต่กรณี เช่น การสรรหา เป็นต้น

4. วิธีการสรรหา (สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ดำเนินการ)

4.1 การคัดเลือก โดยวิธีการสอบมีหลักสูตร ดังนี้

หลักสูตรการคัดเลือก ประกอบด้วย

1. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป คะแนนเต็ม 50 คะแนน
 - ทดสอบความรู้ความสามารถโดยใช้วิธีการสอบข้อเขียน

2. ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง คะแนนเต็ม 100 คะแนน
 - ทดสอบความรู้ความสามารถโดยวิธีการสอบข้อเขียน หรือสอบปฏิบัติ
3. ภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง คะแนนเต็ม 50 คะแนน
 - โดยใช้วิธีสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานของผู้เข้าสอบ ความรู้ ความสามารถพิเศษ และสามารถพิจารณาความเหมาะสมใจด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ที่อาจเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ และความรู้ในเรื่องการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงทีวาจา อุปนิสัย ภาษาพูด สำเนียง อารมณ์ ทักษะ ทักษะ การปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงาน รวมทั้ง สังคมและสิ่งแวดล้อม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เชาว์ปัญญา และบุคลิกภาพอื่น

4.2 วิธีการดำเนินการและเกณฑ์การตัดสิน (สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ดำเนินการ) ดังต่อไปนี้

1. ประกาศรับสมัครคัดเลือก โดยวิธีการสอบ ดังนี้
 - 1.1 ระบุชื่อตำแหน่ง คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครคัดเลือก หลักสูตร วิธีการคัดเลือก และข้อความอื่นที่ผู้มีสิทธิสมัครคัดเลือกควรทราบ
 - 1.2 กำหนดให้มีเวลารับสมัครไม่น้อยกว่า 15 วันทำการ
 - 1.3 กรณีมีเหตุผลและความจำเป็นต้องขยายกำหนดเวลารับสมัคร คัดเลือกตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ ผู้ดำเนินการคัดเลือกอาจประกาศขยายกำหนดเวลารับสมัครคัดเลือกได้ แต่ทั้งนี้เวลาที่ขยายจะต้องมีเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันสุดท้ายของการรับสมัครคัดเลือก และจะต้องประกาศขยายเวลานั้นก่อนวันปิดรับสมัครคัดเลือกครั้งนั้นด้วย

2. จัดให้มีเจ้าหน้าที่รับสมัคร โดย

2.1 ในการรับสมัครลูกจ้างชั่วคราวให้แจ้งให้ผู้สมัครยื่นใบสมัคร พร้อมเอกสารประกอบการสมัครที่เป็นต้นฉบับและสำเนา

2.2 หากไม่สามารถนำเอกสารที่เป็นต้นฉบับมาแสดงได้ก็ให้มีหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นหลักฐานประกอบการสมัครแทน

2.3 ให้เจ้าหน้าที่รับสมัครตรวจสอบเอกสารกับต้นฉบับและลงนามรับรองสำเนาถูกต้องในสำเนาเอกสารดังกล่าว

3. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือก ไม่น้อยกว่า 5 คน ดังนี้

3.1 กรรมการคนที่ 1 เป็นประธานกรรมการ

3.2 กรรมการคนที่ 2 เป็นรองประธานกรรมการ

3.3 กรรมการคนที่ 3 เป็นกรรมการ

3.4 กรรมการคนที่ 4 เป็นกรรมการ

3.5 กรรมการคนที่ 5 เป็นกรรมการและเลขานุการ

3.6 หากประธานกรรมการไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทน

3.7 ให้คณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกออกข้อสอบ ประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดำเนินการคัดเลือกอื่น ๆ ได้ตามความจำเป็น

3.8 ให้คณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกกำหนดวัน เวลา และ สถานที่คัดเลือก ตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือก โดยให้ประกาศก่อนวันคัดเลือก ไม่น้อยกว่า 5 วันทำการ

3.9 ในการตัดสินว่าผู้ใดเป็นผู้คัดเลือกได้ ให้ถือเกณฑ์คะแนนในแต่ละภาคไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

3.10 เมื่อการคัดเลือกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกรายงานต่อผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค กรณีสำนักงานสรรพสามิตภาคเป็นผู้ดำเนินการ หรือสรรพสามิตพื้นที่กรณีในพื้นที่นั้น

4.3 การขึ้นบัญชีผู้คัดเลือกได้

การขึ้นบัญชีผู้คัดเลือกได้ ให้เรียงลำดับจากผู้ได้คะแนนรวมสูงลงมาตามลำดับ ในกรณีผู้คัดเลือกได้คะแนนรวมเท่ากัน ให้พิจารณาจัดลำดับ ดังนี้

1. กรณีที่ได้คะแนนรวมเท่ากัน ให้ผู้ที่ได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมากกว่าเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า
2. ถ้าได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเท่ากัน ให้ผู้ที่ได้คะแนนภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งมากกว่า เป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า
3. ถ้ายังคงได้คะแนนเท่ากันอีก ก็ให้ผู้ที่ได้รับหมายเลขประจำตัวสมัครก่อนเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า (การให้เลขประจำตัว จะต้องให้ก่อนหลังตามลำดับที่สมัคร)

4.4 ระยะเวลาของบัญชีผู้คัดเลือกได้

1. ให้ใช้ได้ไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันขึ้นบัญชี
2. ถ้ามีการคัดเลือกสำหรับตำแหน่งเดียวกันนั้นอีก และได้ขึ้นบัญชีการคัดเลือกได้ใหม่แล้ว บัญชีการคัดเลือกได้ครั้งก่อนเป็นอันยกเลิก

5. การทำคำสั่งจ้าง/คำสั่งเลิกจ้าง/คำสั่งให้ออกจากราชการ/การแก้ไขคำสั่ง/การยกเลิกคำสั่ง (สำนักงานสรรพสามิตภาคดำเนินการ)

สิ่งสำคัญที่หน่วยงานมักผิดพลาด หรือทำคำสั่งคลาดเคลื่อนบ่อยครั้ง ซึ่งต้องตรวจสอบให้ดี ดังนี้

ก. คำสั่งจ้าง

1. ให้ตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องและใช้อ้างในคำสั่งจ้างให้ถูกต้อง ครบถ้วน และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้หน่วยงานปรับแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงไปตามนั้น
2. ให้ตรวจสอบเงื่อนไขการจ้าง อัตราค่าจ้าง อัตราเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและค่าตอบแทนอื่น ๆ (ถ้ามี) ให้ตรงตามตำแหน่งและวุฒิการศึกษาที่ใช้ในการจ้างที่กรมสรรพสามิตแจ้งให้ทราบ

3. ประเภทเงินที่จ้าง ให้ระบุงบประมาณที่จ้างให้ตรงตามที่กรมสรรพสามิตแจ้งให้ทราบ
4. ระยะเวลาการจ้าง ให้ระบุให้ตรงตามที่กรมสรรพสามิตแจ้งให้ทราบ

ข. คำสั่งเลิกจ้าง และคำสั่งอนุญาตให้ลูกจ้างชั่วคราวลาออกจากราชการ

1. ให้ตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องและใช้อำนาจในคำสั่งให้ถูกต้อง ครบถ้วน และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้หน่วยงานปรับแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงไปตามนั้น
2. ให้ระบุระยะเวลาเลิกจ้าง หรืออนุญาตลูกจ้างชั่วคราวลาออกจากราชการ ให้ชัดเจน ถูกต้อง

ค. การแก้ไขคำสั่ง/การยกเลิกคำสั่ง

ให้ตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องและใช้อำนาจในคำสั่งให้ถูกต้อง ครบถ้วน และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้หน่วยงานปรับแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงไปตามนั้น

6. การมอบหมายงาน (สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่/พื้นที่สาขาดำเนินการ)

เพื่อให้การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราวเป็นไปด้วยความรัดกุม มีมาตรฐาน จึงให้สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่/พื้นที่สาขา จัดทำแบบมอบหมายงานและแบบรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประกอบการประเมินตามแบบที่กำหนด

7. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว (สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ดำเนินการ)

7.1 ระยะเวลาการประเมิน แบ่งเป็น 2 ครั้ง ประกอบด้วย

ครั้งที่ 1 เดือนมีนาคม สำหรับระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่เดือน ตุลาคม – เดือนกุมภาพันธ์

ครั้งที่ 2 เดือนสิงหาคม สำหรับระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่เดือน มีนาคม – เดือนสิงหาคม

ลูกจ้างชั่วคราวรายใดที่เริ่มปฏิบัติงานในระหว่างรอบระยะเวลาการประเมินครั้งที่ 1 และมีระยะเวลาการปฏิบัติงานน้อยกว่า 45 วัน ให้ทำการประเมินในรอบระยะเวลาการประเมินรอบต่อไป เช่น นางสาววันดี ได้รับบรรจุเป็นลูกจ้างชั่วคราวตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ จะมีระยะเวลาการปฏิบัติงานจนถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ เท่ากับ 28 วัน จะต้องดำเนินการประเมินครั้งแรกในเดือนสิงหาคม

ลูกจ้างชั่วคราวรายใดที่เริ่มปฏิบัติงานในระหว่างรอบระยะเวลาการประเมินครั้งที่ 2 ให้ทำการประเมินภายในเดือนสิงหาคม

7.2 ผู้ประเมิน

ผู้ประเมิน ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้นให้ดูแลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว

7.3 แบบประเมิน

แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราวให้ใช้ตามแบบที่กำหนด

8. การรายงานผลการปฏิบัติงาน (สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ดำเนินการ)

1. ลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่/พื้นที่สาขา เมื่อ
ประเมินฯ แล้ว ให้รวบรวมผลการประเมินรายงานผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคทราบ
2. ลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานในสำนักงานสรรพสามิตภาค เมื่อดำเนินการ
ประเมินแล้วให้ งานการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายอำนวยการ รวบรวมผลการประเมินรายงาน
ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคทราบ

9. การออกจากราชการ (สำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ดำเนินการ)

การออกจากราชการลูกจ้างชั่วคราว ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 โดยอนุโลม ดังนั้น ลูกจ้างชั่วคราวออกจาก
ราชการ เมื่อ

1. ตาย
2. ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออก
3. เลิกจ้าง

การลาออกจากราชการ

ลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจาก
ราชการต่อผู้บังคับบัญชา โดยให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันที่จะขอลาออกจากราชการไม่น้อยกว่า
สามสิบวัน เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ลูกจ้างชั่วคราว
ซึ่งประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันก็
ได้

หนังสือขอลาออกจากราชการให้ใช้ตามแบบทางราชการกำหนด

10. สิทธิและประโยชน์เกื้อกูล

ก. สิทธิการลาของลูกจ้างชั่วคราว

เนื่องจากลูกจ้างชั่วคราวเป็นลูกจ้างที่ทางราชการจ้างไว้ปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว โดยมีกำหนดระยะเวลาการจ้างไม่เกินปีงบประมาณ ดังนั้น จึงแตกต่างจากลูกจ้างประจำ และตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0203/877 ลงวันที่ 22 มกราคม 2524 คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ลูกจ้างส่วนราชการถือปฏิบัติในการขอลา เช่นเดียวกับการลาของข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

ดังนั้น ลูกจ้างชั่วคราวจึงมีสิทธิในการขอลาได้เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน ซึ่งตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 ได้แบ่งประเภทของการลาออกเป็น 9 ประเภท ได้แก่

1. การลาป่วย
2. การลาคลอดบุตร
3. การลากิจส่วนตัว
4. การลาพักผ่อน
5. การลาอุปสมบท หรือการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์
6. การลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล
7. การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย
8. การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
9. การลาติดตามคู่สมรส

ข. สิทธิในการรับค่าจ้างระหว่างลา

ลูกจ้างชั่วคราวถึงแม้จะมีสิทธิในการขอลาตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการโดยอนุโลมก็ตาม แต่ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้การลาของลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลาไว้ 4 ประเภท ได้แก่

1. การลาป่วย
2. การลาคลอดบุตร
3. การลาพักผ่อน
4. การลาเข้ารับการฝึกอบรมวิชาการทหาร เข้ารับการระดมพล

การลาป่วย

กรณีเริ่มเข้าปฏิบัติงานในปีแรก ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติปีหนึ่งไม่เกิน 8 วันทำการ เว้นแต่ในกรณีที่ระยะเวลาปฏิบัติงานในปีแรกไม่ครบ 6 เดือน ไม่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิดังกล่าว ในปีถัดไปลูกจ้างชั่วคราวซึ่งจ้างไว้ปฏิบัติงานต่อเนื่องมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาปีหนึ่งไม่เกิน 15 วันทำการ

การลาคลอดบุตร

ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนที่จ้างไว้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง มีสิทธิลาเนื่องจากการคลอดบุตรปีหนึ่งไม่เกิน 90 วัน โดยมีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลาจากส่วนราชการไม่เกิน 45 วัน อีก 45 วัน ให้รับจากประกันสังคม แต่กรณีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานในปีแรกไม่ครบ 7 เดือน ไม่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิดังกล่าว

การลาพักผ่อน

ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างการลาพักผ่อนประจำปี 10 วันทำการ ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการโดยอนุโลม แต่ในปีแรกต้องปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิดังกล่าว ในกรณีที่จ้างไว้ปฏิบัติงานต่อเนื่องเต็มปีงบประมาณ ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิสะสมวันลาพักผ่อนได้ไม่เกิน 10 วัน

การลาเข้ารับการฝึกอบรมวิชาการทหาร เข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม และการไปรับการตรวจเลือกเพื่อรับราชการทหาร

- การลาเข้ารับการฝึกอบรมวิชาการทหาร ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน 2 เดือน
- การลาเพื่อเข้ารับการระดมพลหรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน 30 วัน

- การลาไปรับการตรวจคัดเลือกเพื่อรับราชการทหาร ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติในระหว่างนั้นเท่าที่จำเป็น

ดังนั้น หากลูกจ้างชั่วคราวลาออกเหนือจากการลา 4 ประเภทดังกล่าวแล้ว ก็จะไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา

.....

ผนวก ก

สำเนาฉบับ

คำสั่งกรมสรรพสามิต

ที่ (สสภ.03) ๗๖ /2552

เรื่อง การจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น

.....

ด้วยกรมสรรพสามิตได้อนุมัติให้จ้างลูกจ้างชั่วคราว จากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษี
ท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

อาศัยอำนาจตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 เมษายน
2542 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่อง การบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ประกอบกับคำสั่ง
กรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติ
ราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่ง
กรมสรรพสามิต ที่ 681/2551 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2551 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติ
ราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 2) จึงให้จ้างลูกจ้าง
ชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่นรายเดือน ดังบัญชีรายละเอียดแนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553

สั่ง ณ วันที่ 1๑ ตุลาคม พ.ศ. 2552

(นายชนรธรณ์ อินทระ)

ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพสามิต

.....รับ
.....พิมพ์
.....แทน
.....ตรวจ
.....

บัญชีรายชื่อลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น
แบบท้ายคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ (สส.03) ๗๖ /2552 ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม 2552

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง เลขที่	อัตราค่าจ้าง (บาท)
	สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3			
	ฝ่ายอำนวยการ			
	งานบริหารทั่วไป			
1	นางสาวนิภาวรรณ โสมะสา	นักวิชาการสรรพสามิต	10639	7,940
2	นางสาวพันทิพา พัฒนากุล	นักวิชาการเงินและบัญชี	10640	7,940
3	นายปิยวรรณ รตินนท์สกุล	พนักงานขับรถยนต์	10641	5,840
4	นายอาทิตย์ สุวรรณดวง	พนักงานขับรถยนต์	10642	5,840
5	นายธีระพงษ์ มากสันเทียะ	พนักงานขับรถยนต์	10643	5,840
6	นายมนตรี อาศัยราช	พนักงานขับรถยนต์	10644	5,840
7	นายปองภพ รักพงษ์	พนักงานขับรถยนต์	10645	5,840
	งานการเจ้าหน้าที่			
8	นางสาวปุนรดา มิตรเกษม	นักทรัพยากรบุคคล	10647	7,940
	ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ			
	ฝ่ายสารสนเทศและบริการ			
9	นางสาวอภิญญา ปรีวัฒนศักดิ์	นักวิชาการสรรพสามิต	10648	7,940
	ฝ่ายพัฒนาระบบงาน			
10	นายชีวิน เปลี่ยนเฉย	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	10649	7,940
11	นายอริวัฒน์ โนมขุนทด	เจ้าพนักงานเครื่องคอมพิวเตอร์	10650	7,100
	ส่วนบริหารการจัดเก็บภาษี			
	ฝ่ายวางแผนและบริหารการจัดเก็บภาษี			
12	นายกานน ม่วงมณี	นักวิชาการสรรพสามิต (โท)	10651	9,700
13	นายปิยบุตร ไหลริน	นักวิชาการสรรพสามิต	10652	7,940
	ฝ่ายติดตามและประเมินผล			
14	นางสาวเฉลิมพร อมชารัมย์	นักวิชาการสรรพสามิต	10653	7,940
15	นางสาววันทนี หีบพิมาย	นักวิชาการสรรพสามิต	10654	7,940
	ส่วนตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม			
	ฝ่ายตรวจสอบภาษี			
16	นางสาวสุภาพ สุวรรณกลาง	นักตรวจสอบภาษี	10655	7,940
17	นางสาวศิรินทิพย์ แก้วกระโทก	นักตรวจสอบภาษี	10656	7,940
	ฝ่ายป้องกันและปราบปราม			
18	นายธนพงษ์ ยิ้มสบาย	นักวิชาการสรรพสามิต	10657	7,940

- ตัวอย่าง -

คำสั่งกรมสรรพสามิต

ที่ (สสภ.)/2552

เรื่อง การจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น

ด้วยกรมสรรพสามิต ได้อนุมัติให้จ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

อาศัยอำนาจตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 เมษายน 2542
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ประกอบกับ คำสั่งกรมสรรพสามิต
ที่ 669/2550 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดี
กรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 681/2551
เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
(ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2551 จึงให้จ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น
รายเดือน ดังบัญชีรายละเอียด แนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553
หรือ ลำดับที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553

สั่ง ณ วันที่ ตุลาคม พ.ศ. 2552

อธิบดีกรมสรรพสามิต

- ตัวอย่าง -

บัญชีรายชื่อลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น
แนบท้ายคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ / 2552 ลงวันที่ ตุลาคม 2552

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง เลขที่	อัตราค่าจ้าง (บาท)
1	<u>สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 1</u> นาย.ก..... 15 มกราคม 2530	ศศ.ป. (การจัดการทั่วไป)	นักวิชาการสรรพสามิต	1	7,940

สำเนาฉบับ

คำสั่งกรมสรรพสามิต

ที่ (สสภ.03) ๗๗ /2552

เรื่อง ให้ลูกจ้างชั่วคราวได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว

.....

ด้วยกรมสรรพสามิตได้อนุมัติให้ลูกจ้างชั่วคราว ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว โดยใช้เงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 เมษายน 2542 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่อง การบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ประกอบกับคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 681/2551 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2551 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 2) จึงให้ลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่นรายเดือนได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว ดังบัญชีรายละเอียดแนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553

สั่ง ณ วันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2552

(นายชนรรจน์ อินทร)

ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพสามิต

.....รับ
.....พิมพ์
.....ตาม
.....ตรวจ
17/10/52

บัญชีรายชื่อลูกจ้างชั่วคราวได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว
แบบท้ายคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ (สสภ.03) ฯพ /2552 ลงวันที่ 14 ตุลาคม 2552

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง เลขที่	อัตราค่าจ้าง (บาท)	เงินเพิ่มการครองชีพ ชั่วคราว (บาท)
	สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3				
	ฝ่ายอำนวยการ				
	งานบริหารทั่วไป				
1	นางสาวนิภาวรรณ โสมะสา	นักวิชาการสรรพสามิต	10639	7,940	1,500
2	นางสาวพันทิพา พัฒนากุล	นักวิชาการเงินและบัญชี	10640	7,940	1,500
3	นายปิยวรรณ รตินนท์สกุล	พนักงานขับรถยนต์	10641	5,840	2,360
4	นายอาทิตย์ สุวรรณดวง	พนักงานขับรถยนต์	10642	5,840	2,360
5	นายธีระพงษ์ มากสันเทียะ	พนักงานขับรถยนต์	10643	5,840	2,360
6	นายมนตรี อาศัยราช	พนักงานขับรถยนต์	10644	5,840	2,360
7	นายปองภพ รักพงษ์	พนักงานขับรถยนต์	10645	5,840	2,360
	งานการเจ้าหน้าที่				
8	นางสาวปุนรดา มิตรเกษม	นักทรัพยากรบุคคล	10647	7,940	1,500
	ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ				
	ฝ่ายสารสนเทศและบริการ				
9	นางสาวอภิญญา ปรีวัฒนศักดิ์	นักวิชาการสรรพสามิต	10648	7,940	1,500
	ฝ่ายพัฒนาระบบงาน				
10	นายชีวิน เปลี่ยนเฉย	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	10649	7,940	1,500
11	นายอธิวัฒน์ โนมขุนทด	เจ้าพนักงานเครื่องคอมพิวเตอร์	10650	7,100	1,500
	ส่วนบริหารการจัดเก็บภาษี				
	ฝ่ายวางแผนและบริหารการจัดเก็บภาษี				
12	นายกานน ม่วงมณี	นักวิชาการสรรพสามิต (โท)	10651	9,700	1,500
13	นายปิยบุตร ไหลริน	นักวิชาการสรรพสามิต	10652	7,940	1,500
	ฝ่ายติดตามและประเมินผล				
14	นางสาวเฉลิมพร อมชารัมย์	นักวิชาการสรรพสามิต	10653	7,940	1,500
15	นางสาววันทนี หีบพิมาย	นักวิชาการสรรพสามิต	10654	7,940	1,500
	ส่วนตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม				
	ฝ่ายตรวจสอบภาษี				
16	นางสาวสุภาพ สุวรรณกลาง	นักตรวจสอบภาษี	10655	7,940	1,500
17	นางสาวศิริทิพย์ แก้วกระโทก	นักตรวจสอบภาษี	10656	7,940	1,500
	ฝ่ายป้องกันและปราบปราม				
18	นายธนพงษ์ ยิ้มสบาย	นักวิชาการสรรพสามิต	10657	7,940	1,500

สำเนาฉบับ

คำสั่งกรมสรรพสามิต

ที่ (สสภ.03) ๗๗ /2552

เรื่อง อนุญาตให้ลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น
ลาออกจากราชการ

.....

ด้วยลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น สำนักงานสรรพสามิต
พื้นที่อำนาจเจริญ สาขาปทุมราชวงศา มีความประสงค์ขอลาออกจากราชการ จำนวน 1 ราย

อาศัยอำนาจตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 เมษายน
2542 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ประกอบกับคำสั่ง
กรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติ
ราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่ง
กรมสรรพสามิต ที่ 681/2551 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2551 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติ
ราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 2) จึงอนุญาตให้ลูกจ้าง
ชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น จำนวน 1 ราย ลาออกจากราชการได้ตามความ
ประสงค์ ดังบัญชีแนบท้ายคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายชนรรจน์ อินทะ)

ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพสามิต

.....ร่าง
.....พิมพ์
.....ทาน
.....ตรวจ

บัญชีรายชื่อลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น ลาออกจากราชการ

แนบท้ายคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ (สสภ.03) ๗๑ /2552 ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. 2552

ลำดับที่	ตำแหน่ง เลขที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง / หน่วยงาน	อัตรา ค่าจ้าง (บาท)	ตั้งแต่วันที่
1	10858	นางสาวอริสา เจียรกุล	เจ้าพนักงานธุรการ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่อำนาจเจริญ สาขาปทุมราชวงศา	5,760	22 ตุลาคม 2552

แบบหนังสือขอลาออกจากราชการ

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน

ด้วยข้าพเจ้า.....ได้เริ่มรับราชการเมื่อ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....
กอง.....กรม.....
ได้รับเงินเดือนอันดับ.....ขั้น.....บาท มีความประสงค์
ขอลาออกจากราชการเพราะ.....

จึงเรียนมาเพื่อขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

หมายเหตุ : ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2536

1. ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง โดยให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ หรือกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง
2. กรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน ให้มีคำสั่งอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก พร้อมทั้งมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้
3. ถ้ายื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการโดยมิได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด 30 วัน นับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก
4. ในกรณีลาออกเพราะป่วย ให้แนบใบตรวจโรคของแพทย์ตามแบบราชการเสนอไปด้วยว่าป่วยเป็นโรคอะไร

แบบมอบหมายงานลูกจ้างชั่วคราว

ชื่อ - สกุล ตำแหน่ง

ตำแหน่งเลขที่.....สังกัด.....อัตราค่าจ้าง.....บาท

ชื่อผู้ดำเนินการประเมิน (ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น/ผู้ได้รับมอบหมายให้ประเมิน) _____

ตำแหน่ง

หน้าที่ความรับผิดชอบที่มอบหมาย

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับมอบ

()

ลงชื่อ.....ผู้มอบ

(continued from page 10)

แบบรายงานผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราว

ชื่อ - สกุล.....ตำแหน่ง.....
 ตำแหน่งเลขที่.....หน่วยงาน.....
 ผลการปฏิบัติงาน ประจำสัปดาห์ที่.....เดือน.....

งาน / โครงการ / กิจกรรมที่มอบหมาย	ผลการปฏิบัติงาน
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

ลงชื่อ.....ลูกจ้างชั่วคราว
 (.....)

ลงชื่อ.....ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น/
 (.....)ผู้ได้รับมอบหมาย

หมายเหตุ ให้รายงานเป็นสัปดาห์ และผลการปฏิบัติงานให้รายงานเป็นจำนวนครั้งหรือจำนวนเรื่อง

แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว

ชื่อผู้รับการประเมิน.....

ตำแหน่ง หน่วยงาน.....

เริ่มปฏิบัติราชการเมื่อ.....

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1. การประเมิน ให้ประเมินทุกข้อ

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม (100)	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1. ความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่	30		
1.1 ความรู้ในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง		..	
1.2 ความรู้ในหลักวิชาเฉพาะด้าน			
2. ความสามารถในการปฏิบัติงาน	30		
2.1 คุณภาพของงาน			
2.2 ปริมาณงาน			
3. ความประพฤติ	40		
3.1 การรักษาวินัย			
3.2 ความอดทน			
3.3 ความรับผิดชอบ			
3.4 ความมีมนุษยสัมพันธ์			
3.5 ความซื่อสัตย์			
3.6 การประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมและ ขนบธรรมเนียมประเพณี			
3.7 การเสียสละและอุทิศเวลาให้ราชการ			
3.8 ความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง			
3.9 อื่น ๆ			
3.10			
รวมคะแนน	100		

2. ผลการประเมิน ครั้งที่ 1 ☒ ผ่าน (60% ขึ้นไป) ☐ ไม่ผ่าน (ต่ำกว่า 60%) ผู้ประเมิน

ครั้งที่ 2 ☐ ผ่าน (60% ขึ้นไป) ☐ ไม่ผ่าน (ต่ำกว่า 60%) ผู้ประเมิน

3. ข้อเสนอ/ความเห็น

ความเห็นในการประเมินครั้งที่ 1

1. ความเห็นผู้บังคับบัญชาในระดับต้น

- ☐ เห็นควรให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป
- ☐ เห็นควรให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป โดยให้ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้
- ☐ เห็นควรให้ออกจากราชการ เนื่องจาก

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

2. ความเห็นของผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับ

- ☐ เห็นด้วยกับการประเมินและการดำเนินการข้างต้นทุกประการ
- ☐ มีความเห็นแตกต่างจากการประเมินหรือการดำเนินการข้างต้น ดังนี้

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

3. ความเห็นผู้อำนวยการกอง/หรือเทียบเท่า/สรรพสามิตจังหวัด/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค

- ☐ เห็นด้วยกับการประเมินและการดำเนินการข้างต้นทุกประการ
- ☐ มีความเห็นแตกต่างจากการประเมิน หรือ การดำเนินการข้างต้น ดังนี้

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

3. ข้อเสนอ/ความเห็น

ความเห็นในการประเมินครั้งที่ 2

1. ความเห็นผู้บังคับบัญชาระดับต้น

- ☐ เห็นควรให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป
- ☐ เห็นควรให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป โดยให้ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้
- ☐ เห็นควรให้ออกจากราชการ เนื่องจาก

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

2. ความเห็นของผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับ

- ☐ เห็นด้วยกับการประเมินและการดำเนินการข้างต้นทุกประการ
- ☐ มีความเห็นแตกต่างจากการประเมินหรือการดำเนินการข้างต้น ดังนี้
-
-

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

3. ความเห็นผู้อำนวยการกอง/หรือเทียบเท่า/สรรพสามิตจังหวัด/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค

- ☐ เห็นด้วยกับการประเมินและการดำเนินการข้างต้นทุกประการ
- ☐ มีความเห็นแตกต่างจากการประเมิน หรือ การดำเนินการข้างต้น ดังนี้
-
-

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

เอกสารประกอบการขอจ้างลูกจ้างชั่วคราว ปีงบประมาณ พ.ศ.
(กรณีขอจ้างต่อเนื่อง)

1. ชื่อหน่วยงาน.....
2. ชื่อตำแหน่งที่ขอจ้าง/จำนวนตำแหน่งที่ขอจ้าง/หน้าที่ความรับผิดชอบที่จะมอบหมายให้ปฏิบัติ
 - 2.1 ชื่อตำแหน่งที่ขอจ้าง.....จำนวน..... อัตรา
 - 2.2 หน้าที่ความรับผิดชอบที่จะมอบหมายให้ปฏิบัติ (หากมีหลายตำแหน่งให้แยกตามกลุ่มตำแหน่ง)
 1.
 - 2.....
 - 3.....
 - 4.....
 - 2.3 เหตุผลความจำเป็นในการขอจ้าง (เขียนเหตุผลได้มากกว่า 4 ข้อ)
 1.
 - 2.....
 - 3.....
 - 4.....

3. ตารางแสดง บัญชีสรุปตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราวที่ขอจ้างต่อเนื่องทั้งหมด

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงานที่กำหนดให้ ปฏิบัติงาน (ส่วน/ฝ่าย/งาน)	จำนวน	หมายเหตุ*
1					
2					
3					
4					
5					

หมายเหตุ* ใช้เพื่อประกอบการกำหนดตำแหน่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เท่านั้น ไม่ได้ใช้เพื่อออกคำสั่งจ้างต่อเนื่อง

เอกสารประกอบการขอจ้างลูกจ้างชั่วคราว ปีงบประมาณ พ.ศ.
(กรณีขอจ้างเพิ่มใหม่)

1. ชื่อหน่วยงาน.....

2. ชื่อตำแหน่งที่ขอจ้าง/จำนวนตำแหน่งที่ขอจ้าง/หน้าที่ความรับผิดชอบที่จะมอบหมายให้ปฏิบัติ

2.1 ชื่อตำแหน่งที่ขอจ้าง.....จำนวน.....อัตรา

2.2 หน้าที่ความรับผิดชอบที่จะมอบหมายให้ปฏิบัติ (หากมีหลายตำแหน่งให้แยกตามกลุ่ม
ตำแหน่ง)

1.....

2.....

3.....

2.3 เหตุผลความจำเป็นในการขอจ้าง (เขียนเหตุผลได้มากกว่า 4 ข้อ)

1.....

2.....

3.....

4.....

3. วัตถุประสงค์

.....

.....

.....

.....

4. ตารางแสดง จำนวนอัตรากำลังที่กำหนดให้ตามกรอบอัตรากำลัง (ประกอบการขอจ้างต่อเนื่องและ
เพิ่มใหม่)

จำนวนอัตรากำลังที่กำหนดให้ตามกรอบอัตรากำลัง					หมายเหตุ
ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงาน ราชการ	ลูกจ้างชั่วคราว		
			ที่กำหนดให้ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552	ที่หน่วยงาน จ้างแล้ว	

5. ตารางแสดง ตำแหน่งว่างของข้าราชการ (ประกอบการขอจ้างต่อเนื่องและเพิ่มใหม่)

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วน/ฝ่าย/งาน และตำแหน่ง	ระยะเวลาที่ตน.ว่าง (ระบุนวัน/เดือน/ปี)	หมายเหตุ
1				
2				
3				
4				

6. ตารางแสดง ข้าราชการในสังกัดไปช่วยราชการหน่วยงานอื่น (ประกอบการขอจ้างต่อเนื่องและเพิ่มใหม่)

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วน/ฝ่าย/งาน และ ตำแหน่ง	หน่วยงานที่ไป ช่วยราชการ	ระยะเวลา ที่ช่วยราชการ (ระบุนวัน/เดือน/ปี)	หมายเหตุ
1					
2					
3					
4					

7. ตารางแสดง บัญชีสรุปตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราวที่ขอจ้างเพิ่มใหม่ทั้งหมด

ลำดับ ที่	ชื่อตำแหน่ง	หน่วยงานที่กำหนดให้ปฏิบัติงาน (ส่วน/ฝ่าย/งาน)	จำนวน	หมายเหตุ
1				
2				
3				
4				
5				

8. ตารางแสดง จำนวนโรงงาน/โรงอุตสาหกรรม ที่อยู่ในความควบคุม (ใช้ประกอบการขอจ้างต่อเนื่อง และเพิ่มใหม่)

ลำดับ ที่	ประเภทโรงงาน/โรงอุตสาหกรรม	จำนวน	หมายเหตุ
1	โรงอุตสาหกรรมน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน		
2	โรงอุตสาหกรรมเครื่องตี		
3	โรงอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า		
4	โรงอุตสาหกรรมแบตเตอรี่		
5	โรงอุตสาหกรรมพรม		
6	โรงอุตสาหกรรมผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน		
7	สนามกอล์ฟ		
8	สถานบริการอาบน้ำ อบตัว และนวด		
9	รถยนต์นั่ง		
10	รถยนต์ดัดแปลง		
11	โรงงานสุรา		
12	โรงงานสุราผลิตเอทานอล		
13	โรงงานสุราแช่/สุรากลั่นชุมชน		
14	โรงงานเบียร์		
15	อื่น ๆ (ระบุ)		

9 ตารางแสดง รายละเอียดปริมาณงาน เพื่อประกอบการวิเคราะห์การกำหนดตำแหน่งและ
จ้างลูกจ้างชั่วคราวต่อเนื่องและเพิ่มใหม่

ลำดับ ที่	หน่วยงาน (ส่วน/ฝ่าย/งาน) ประเภทของงาน **	เวลาที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานต่อ หน่วย	ปริมาณงาน งบประมาณ พ.ศ. 2552	ปริมาณงานที่คาดว่าจะมี งบประมาณ พ.ศ. 2553	เวลาที่ใช้ (วัน) ***	ตำแหน่งที่ใช้ในการ ปฏิบัติงาน

** ให้ระบุประเภทของงานที่ปฏิบัติของส่วน/ฝ่าย/งาน ที่ขอจ้างลูกจ้างชั่วคราวทั้งต่อเนื่องและเพิ่มใหม่

*** ไม่ต้องเติมข้อมูลช่องนี้ (ส่วนอัตรากำลังและระบบงานจะคิดเอง)

ตัวอย่างแสดง รายละเอียดปริมาณงาน เพื่อประกอบการวิเคราะห์การกำหนดตำแหน่งและจ้างลูกจ้างชั่วคราว
ต่อเนื่องและเพิ่มใหม่

ลำดับ ที่	หน่วยงาน (ส่วน/ฝ่าย/งาน) ประเภทของงาน **	เวลาที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานต่อ หน่วย	ปริมาณงาน งบประมาณ พ.ศ.....	ปริมาณงานที่คาดว่าจะมี งบประมาณ พ.ศ.....	เวลาที่ใช้ (วัน) ***	ตำแหน่งที่ใช้ใน การปฏิบัติงาน
	ฝ่ายอำนวยการ					
1	รับ - ส่งหนังสือและเอกสาร ทางราชการ	2.5 นาที/เรื่อง	38,419	38,419		
2	รวบรวมข้อมูลสถิติปริมาณ งานส่งหน่วยงานต่าง ๆ	2 ชม./ครั้ง	2	2		
3	พิมพ์หนังสือราชการและ เอกสารทางราชการ เต็มหน้า	15 หน้า/เรื่อง	10,143	10,405		
4	จัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปี	1 วัน/ครั้ง	1	1		
5	ถ่ายเอกสาร	15 แผ่น/นาที	343,500	343,600		
6	อื่น ๆ (ให้ระบุ)					

** ให้ระบุประเภทของงานที่ปฏิบัติของส่วน/ฝ่าย/งาน ที่ขอจ้างลูกจ้างชั่วคราวทั้งต่อเนื่องและเพิ่มใหม่

*** ไม่ต้องเติมข้อมูลช่องนี้ (ส่วนอัตรากำลังและระบบงานจะคิดเอง)

10. ตารางแสดง จำนวนรถยนต์เพื่อประกอบการการกำหนดตำแหน่งและจ้างลูกจ้างชั่วคราวต่อเนื่องและเพิ่มใหม่
(เอกสารส่วนนี้ใช้เฉพาะการจ้างในตำแหน่งพนักงานขับรถ)

ลำดับ ที่	ระบุนหมายเลข ทะเบียนรถยนต์ ทั้งหมด	จำนวน อัตราที่ ได้รับ อนุมัติ ปี 2552	จำนวน อัตราที่ขอ จ้าง ปี 2553	จำนวนรถยนต์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานแต่ละประเภท/ชนิด (เฉพาะที่ยังสามารถใช้งานได้จริงในปัจจุบัน)						หมายเหตุ
				ประเภทรถ						
				ตู้	รถยนต์ นั่ง	บรรทุกเล็ก (ปิ๊กอัพ)	รถยนต์ (NV)	อื่น ๆ	รวม	
										
1										
2										
3										
4										
5										

- จำนวนรถยนต์ให้รวมทั้งที่พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวใช้ โดยไม่รวมที่กำลังขายทอดตลาดหรืออยู่ระหว่างดำเนินการจะขายทอดตลาด
- เนื่องจากบางหน่วยงานได้รับการจัดสรรรถยนต์เพิ่มและได้ซื้อรถยนต์ทดแทนจำนวนหลายคัน ฉะนั้น จึงขอให้หน่วยงานกรอกข้อมูลรถยนต์โดยระบุนหมายเลขทะเบียน และระบุด้วยว่ารถหมายเลขทะเบียนอะไรที่อยู่ระหว่างการขายทอดตลาด หรือได้รับการจัดสรรเพิ่มหรือซื้อทดแทนคันหมายเลขทะเบียนอะไร

11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

(The page contains horizontal dotted lines for writing.)

ประกาศกรมสรรพสามิต
เรื่อง รับสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต
สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3

.....

ด้วยกรมสรรพสามิต โดยสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 มีความประสงค์จะรับสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 โดยจ้างจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่นกรมสรรพสามิต รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ตำแหน่งที่รับสมัคร อัตราค่าจ้างและจำนวนตำแหน่งว่าง

- นักวิชาการสรรพสามิต จำนวน 1 อัตรา อัตราค่าจ้าง 7,940.- บาท เงินช่วยค่าครองชีพ 1,000.- บาท รวม 8,940.- บาท

2. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือก

2.1 คุณสมบัติทั่วไป

- มีสัญชาติไทย
- มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
- ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- ไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ หรือกฎหมายอื่น
- ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จนเป็นที่รังเกียจของสังคม
- ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

- ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก เพราะกระทำความผิดวินัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการหรือตามกฎหมายอื่น
- ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำความผิดวินัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ หรือตามกฎหมายอื่น
- ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

2.2 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

- ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ทางกฎหมาย ทางสังคมศาสตร์ ด้านบริหารและการจัดการ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์หรือบริหารธุรกิจ ทางการศึกษา ทางวิทยาศาสตร์ ด้านสถิติ คณิตศาสตร์
- ได้รับปริญญาโทหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ทางสังคมศาสตร์ ด้านบริหารและการจัดการ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ หรือบริหารธุรกิจ

สำหรับพระภิกษุหรือสามเณร ทางราชการไม่สามารถรับสมัครสอบคัดเลือกได้ ทั้งนี้ ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ นว 89/2501 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2501 และตามความในข้อ 5 ของคำสั่งมหาเถรสมาคม ลงวันที่ 22 กันยายน 2521

3. วัน เวลา และสถานที่รับสมัครสอบคัดเลือก

ให้ผู้ประสงค์จะสมัครสอบคัดเลือกขอรับใบสมัคร และให้ยื่นใบสมัครด้วยตนเองได้ที่งานการเจ้าหน้าที่ ส่วนอำนวยการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 เลขที่ 177/1 ตรอกโรงต้ม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ 14-18 มกราคม 2551 ในวันและเวลาราชการ โดยผู้สมัครจะไม่เสียค่าธรรมเนียมในการสมัครแต่อย่างใด

4. เอกสารและหลักฐานที่จะต้องนำมายื่นในการสมัครสอบคัดเลือก

ผู้สมัครต้องยื่นใบสมัคร พร้อมเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- 4.1 รูปถ่ายหน้าตรงไม่สวมหมวกและไม่สวมแว่นตาสีดำ ขนาด 3 X 4 ซม. หรือ 1 นิ้ว ถ่ายมาแล้วไม่เกิน 6 เดือน (นับถึงวันรับสมัคร) จำนวน 3 รูป
- 4.2 สำเนาระเบียนแสดงผลการเรียน (Transcript) ที่แสดงว่าเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาตรงตามที่กำหนดในข้อ 2.2 จำนวน 1 ฉบับ

4.3 สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ใบสำคัญทหารกองเกิน (สด.9) อย่างละ 1 ฉบับ

4.4 สำเนาหลักฐานอื่น ๆ เช่น ใบเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล ทะเบียนสมรส อย่างละ 1 ฉบับ (ถ้ามี)

ทั้งนี้ เอกสารและหลักฐานสมัครทุกประเภทให้ผู้สมัครเขียนคำรับรองสำเนาถูกต้องด้วยลายมือตนเอง และลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกฉบับ พร้อมทั้งให้นำหลักฐานตัวจริงมาแสดงในวันรับสมัครเพื่อใช้ประกอบการตรวจสอบด้วย

กรมสรรพสามิต โดยสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่คืนเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการสมัครสอบทุกกรณี ในกรณีที่ไม่สามารถนำหลักฐานตัวจริงมายื่นพร้อมใบสมัครได้ ให้นำหนังสือรับรองจากหน่วยงานราชการ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นหลักฐานประกอบการรับสมัครแทน มิฉะนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณาให้สมัครตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0415/ว 112 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2548

5. การประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบคัดเลือก

กรมสรรพสามิต โดยสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 จะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบคัดเลือกให้ทราบในวันจันทร์ที่ 21 มกราคม 2551 ณ สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 เลขที่ 177/1 ตรอกโรงต้ม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครราชสีมา โทร. 0-4425-6761 หรือตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิสอบคัดเลือก ที่ <http://www3.excise.go.th>

6. หลักสูตรและวิธีการดำเนินการสอบคัดเลือก

6.1 ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง คะแนนเต็ม 100 คะแนน ใช้วิธีการสอบข้อเขียนแบบปรนัย จำนวน 100 ข้อ

- โดยการทดสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ความรู้ด้านการจัดเก็บภาษี ด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

6.2 ภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง คะแนนเต็ม 100 คะแนน ใช้วิธีการทดสอบสัมภาษณ์

ทั้งนี้ผู้มีสิทธิสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจะต้องเป็นผู้ผ่านการสอบคัดเลือกภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งตามที่กำหนดโดยได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของแต่ละภาควิชา จึงจะเป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สอบสัมภาษณ์)

7. เกณฑ์การตัดสิน

ผู้ที่ถือว่าเป็นผู้ได้รับคัดเลือกจะต้องเป็นผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละภาคตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

8. การขึ้นบัญชีผู้ได้รับคัดเลือก

การขึ้นบัญชีผู้ได้รับคัดเลือก จะประกาศเรียงตามลำดับที่จากผู้สอบได้คะแนนรวมสูงลงมาตามลำดับ ในกรณีที่ผู้สอบได้คะแนนรวมเท่ากัน ให้ผู้สอบได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมากกว่าเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า ถ้าได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเท่ากัน ให้ผู้ได้คะแนนภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งมากกว่าเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า ถ้ายังได้คะแนนภาคความรู้ ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งเท่ากันอีก ก็ให้ผู้ได้รับเลขประจำตัวสอบก่อนเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า การขึ้นบัญชีผู้ได้รับคัดเลือก จะขึ้นบัญชีเป็นเวลา 2 ปี นับแต่วันขึ้นบัญชี แต่หากมีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกสำหรับตำแหน่งเดียวกันนั้นอีก และได้ขึ้นบัญชีสอบคัดเลือกได้หรือคัดเลือกได้ใหม่แล้ว บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้คัดเลือกได้นั้นเป็นอันยกเลิก

9. เงื่อนไขการจ้าง

กรมสรรพสามิต โดยสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 จะดำเนินการจ้างผู้ผ่านการสอบคัดเลือกในตำแหน่งดังกล่าว โดยจ้างจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่นปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นรายเดือนสำหรับลูกจ้างชั่วคราวตามประกาศนี้ และขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่แต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หากปรากฏว่าเป็นผู้สอบคัดเลือกได้แต่ขาดคุณสมบัติตามประกาศรับสมัครหรือไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. 2551

(นางทัศนีย์ ศรีธธาบุญ)

ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพสามิต

ประกาศคณะกรรมการดำเนินการสรรหาลูกจ้างชั่วคราว
เรื่อง รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสอบคัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราว
ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะ
ตำแหน่ง และกำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบ

.....

ตามที่ได้มีประกาศกรมสรรพสามิต ลงวันที่ 4 มกราคม 2551 เรื่อง รับสมัครสอบ
คัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3
และจะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสอบคัดเลือก วัน เวลา และสถานที่สอบในวันจันทร์ที่
21 มกราคม 2551 นั้น

คณะกรรมการดำเนินการสรรหาลูกจ้างชั่วคราว จึงขอประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสอบ
คัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้
เฉพาะตำแหน่งและกำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบ ตลอดจนระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบ
ดังต่อไปนี้

ก) รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสอบคัดเลือก ดังนี้

- ตามบัญชีแนบท้าย 1

ข) กำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบคัดเลือก ดังนี้

- ตามบัญชีแนบท้าย 2

ค) ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก ให้ผู้สมัครปฏิบัติตามระเบียบ ดังนี้

1. แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยตามประเพณีนิยม และประพฤติตนเป็นสุภาพชน
2. เป็นหน้าที่ของผู้สมัครจะต้องทราบ วัน เวลา สถานที่ในการสอบคัดเลือก
3. ต้องนำบัตรประจำตัวสอบหรือบัตรประจำตัวประชาชนไปในวันสอบทุกครั้ง หาก
ไม่มีบัตรดังกล่าว กรรมการหรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบอาจพิจารณาไม่อนุญาต
ให้เข้ารับการสอบก็ได้
4. การเข้ารับการสอบ โดยวิธีการสอบข้อเขียน ทดสอบตัวอย่างงานและสอบสัมภาษณ์
ต้องปฏิบัติ ดังนี้
 - 4.1 ห้ามนำเครื่องมือและอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดเข้าไปในห้องสอบ
 - 4.2 ควรไปถึงสถานที่สอบก่อนเริ่มเวลาสอบไม่น้อยกว่า 30 นาที แต่จะเข้าห้อง
สอบได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบ
แล้ว
 - 4.3 ต้องเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของกรรมการหรือเจ้าหน้าที่
ควบคุมการสอบโดยเคร่งครัด

- 4.4 ต้องเข้าสอบกับกรรมการตามที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบกำหนดให้เท่านั้น
- 4.5 ผู้เข้าสอบที่ไปถึงห้องสอบหลังจากเวลาที่กำหนดเริ่มสอบในตารางสอบไปแล้ว 15 นาที จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสอบ
- 4.6 ผู้เข้าสอบจะต้องนั่งสอบและห้องสอบที่กำหนดให้เท่านั้น
- 4.7 ผู้เข้าสอบจะต้องจัดหาเครื่องเขียน ได้แก่ ปากกาสีน้ำเงินหรือสีดำอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น นอกจากนั้นจะต้องใช้กระดาษและวัสดุอุปกรณ์ที่กรมสรรพสามิต โดยสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 จัดไว้ให้โดยเฉพาะ
- 4.8 ห้ามนำตำรา หนังสือ บันทึกรายชื่อ หรือวัสดุอุปกรณ์อื่นใดเข้าไปในห้องสอบ
- 4.9 เขียนชื่อ - นามสกุล ตำแหน่งที่สมัครสอบและเลขประจำตัวสอบเฉพาะในที่ที่กำหนดให้เท่านั้น
- 4.10 เมื่ออยู่ในห้องสอบขณะสอบไม่พูดหรือติดต่อกับผู้เข้าสอบอื่นหรือบุคคลภายนอก และไม่ออกจากห้องสอบเว้นแต่จะได้รับอนุญาตและอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบ
- 4.11 ห้ามสูบบุหรี่ในห้องสอบ
- 4.12 ถ้าสอบเสร็จก่อนเวลาและส่งคำตอบแล้วนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบก่อนจึงจะออกจากห้องสอบได้
- 4.13 แบบทดสอบ กระดาษคำตอบที่ใช้ในการสอบจะนำออกจากห้องสอบไม่ได้ เว้นแต่คณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบอนุญาตเท่านั้น
- 4.14 เมื่อหมดเวลาและคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบให้หยุดทำคำตอบ จะต้องหยุดทันที แต่จะออกจากห้องสอบได้ต่อเมื่อคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบได้อนุญาตแล้ว
- 4.15 เมื่อสอบเสร็จแล้ว ต้องไปจากสถานที่สอบโดยพลัน ห้ามติดต่อกับผู้ที่ยังไม่ได้เข้าสอบ และต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนผู้ที่ยังสอบอยู่
- 4.16 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบนี้ หรือผู้ใดทุจริต หรือพยายามทุจริตอาจไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ารับการสอบและคณะกรรมการดำเนินการสอบจะพิจารณาสั่งการให้คะแนนก็ได้
- 4.17 ผู้ใดไม่มาภายในกำหนด วัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว ถือว่าสละสิทธิ์ และไม่มีสิทธิเข้ารับการสอบครั้งนี้

ง) การประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ผู้มีสิทธิสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจะต้องเป็นผู้ผ่านการสอบคัดเลือกภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งโดยคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 จึงจะเป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และคณะกรรมการดำเนินการ สรรหา ลูกจ้างชั่วคราว จะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งในวันอังคารที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 ณ สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 เลขที่ 177/1

ตรอกโรงต้ม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
โทร. 0 4425 6761 หรือตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิสอบที่ <http://www3.excise.go.th>

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. 2551

(นางจรรยา ไกรณรงค์)

ผู้อำนวยการส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประธานกรรมการ

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสอบคัดเลือกภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง
ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3
แนบท้ายประกาศกรมสรรพสามิต ฉบับลงวันที่ 21 มกราคม 2551

เลขประจำตัวสอบ	ชื่อ - สกุล	หมายเหตุ
01	น.ส.สุภาพร โทณสูงเนิน	
02	น.ส.จุฑาภรณ์ บำรุงเกาะ	
03	น.ส.กานดา เนียมตะคุ	
04	นายสุขสันต์ สิ้นนอก	
05	น.ส.รำไพ พกกลาง	
06	นายพีระ สิงห์ปรีชา	
07	น.ส.เฉลิมพร อมชารัมย์	
08	นายปิยบุตร ไหลริน	
09	น.ส.พัชรี หมายเหนี่ยวกลาง	
10	น.ส.มลิวลย์ สาริบุตร	
11	น.ส.ศรินทิพย์ แก้วกระโทก	
12	น.ส.ไอลดา ปะวะเซ	
13	นายเอกพล คนไว	
14	นางกรรณิการ์ เหมื่อยไธสง	

**กำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง
ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3**

1. สถานที่สอบ ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 3 สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ตรอกโรงต้ม
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

2. กำหนดวัน เวลาสอบ

วันที่	เวลา	หลักสูตร/วิชาที่สอบ
15 กุมภาพันธ์ 2551	09.00 – 11.00 น.	1. ทดสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานในหน้าที่ ของกรมสรรพสามิต กฎหมายสรรพสามิต การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต 2. ทดสอบความรู้ความสามารถทั่วไปด้าน - ด้านภาษีอากร - ด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง - ความสามารถทางภาษาในการคิด วิเคราะห์และสรุปเหตุผล - ความสามารถในการสรุปเหตุผล เกี่ยวกับตัวเลขและข้อมูลต่าง ๆ - วิชาภาษาไทยด้านความเข้าใจภาษา การใช้ภาษา การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ

ประกาศคณะกรรมการดำเนินการสรรหาลูกจ้างชั่วคราว
เรื่อง รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสอบคัดเลือกเป็นลูกจ้างชั่วคราว
ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต ภาควิชาการที่เหมาะสมกับตำแหน่ง

.....

ตามประกาศกรมสรรพสามิต ลงวันที่ 4 มกราคม 2551 เรื่อง รับสมัคร
สอบคัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิต
ภาคที่ 3 และกรมสรรพสามิต โดยสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ได้ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคล
เป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต ภาควิชาการที่มีความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง
เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551 ไปแล้ว นั้น

คณะกรรมการดำเนินการสรรหาลูกจ้างชั่วคราว จึงขอประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสอบ
คัดเลือกเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต ภาควิชาการที่มีความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะ
ตำแหน่ง และมีสิทธิเข้ารับการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ
6.2 แห่งประกาศรับสมัครฯ ฉบับดังกล่าว และกำหนดวัน เวลาและสถานที่สอบ ภาคความ
เหมาะสมกับตำแหน่ง ตามบัญชีแนบท้ายนี้

ทั้งนี้ ผู้ใดไม่มาเข้ารับการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตามที่กำหนด
จะถือว่าสละสิทธิ์

จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

(นางจรรยา ไกรณรงค์)

นักวิชาการสรรพสามิต 8 ปฏิบัติหน้าที่
ผู้อำนวยการส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ
ประธานกรรมการ

กำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3

1. สถานที่สอบ ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 3 สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ตรอกโรงต้ม
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

2. กำหนดวัน เวลาสอบ

วันที่	เวลา	หลักสูตร/วิชาที่สอบ
26 กุมภาพันธ์ 2551	09.00 – 12.00 13.30 – 14.00	ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยวิธีสอบสัมภาษณ์

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3
แนบท้ายประกาศกรมสรรพสามิต ฉบับลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551

เลขประจำตัวสอบ	ชื่อ - สกุล	หมายเหตุ
01	น.ส.สุภาพร โทณสูงเนิน	
02	น.ส.จุฑาภรณ์ บำรุงเกาะ	
03	น.ส.กานดา เนียมตะคุ	
04	นายสุขสันต์ สิ้นนอก	
05	น.ส.รำไพ พกกกลาง	
07	น.ส.เฉลิมพร อมชารัมย์	
08	นายปิยบุตร ไหลริน	
09	น.ส.พัชรี หมายเหนี่ยวกลาง	
11	น.ส.ศิรินทิพย์ แก้วกระโทก	
12	น.ส.ไอลดา ปะวะเข	
14	นางกรรณิการ์ เหมื่อยไธสง	

ประกาศกรมสรรพสามิต

เรื่อง ผลการสอบคัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต

.....

ตามประกาศกรมสรรพสามิต ลงวันที่ 4 มกราคม 2551 เรื่อง รับสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 นั้น

บัดนี้ กรมสรรพสามิต โดยสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ได้ดำเนินการสอบคัดเลือกเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสอบคัดเลือกได้เรียงตามลำดับคะแนน และชั้นบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ ตามบัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้สอบคัดเลือกได้ในลำดับที่ 1 ไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติหน้าที่และทำทะเบียนประวัติในวันที่ 3 มีนาคม 2551 เวลา 08.30 - 16.30 น. ณ ฝ่ายบริหารทั่วไป (ชั้น 1) สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ตรอกโรงต้ม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา หากไม่ไปรายงานตัวตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว จะถือว่าท่านสละสิทธิ์ และขอแจ้งให้ผู้สอบคัดเลือกได้ทราบ

1. บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ใช้ได้ไม่เกินสองปี นับแต่วันขึ้นบัญชี แต่ถ้ามีการสอบคัดเลือกในตำแหน่งเดียวกันนี้อีกและได้ขึ้นบัญชีผู้สอบคัดเลือกใหม่แล้ว บัญชีผู้สอบคัดเลือกครั้งนี้เป็นอันยกเลิก

2. ผู้สอบคัดเลือกผู้ใดได้ขึ้นบัญชีดังกล่าวข้างต้น ถ้ามีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้เป็นอันยกเลิกการขึ้นบัญชีผู้นั้นไว้ในบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ คือ

2.1 ผู้นั้นได้ขอสละสิทธิ์การเป็นผู้สอบคัดเลือกได้ในตำแหน่งที่สอบคัดเลือกได้

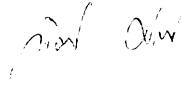
2.2 ผู้นั้นไม่ไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติหน้าที่และทำทะเบียนประวัติเป็นลูกจ้างชั่วคราวภายในวัน เวลาที่กำหนด

2.3 ผู้นั้นมีเหตุที่ไม่อาจเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ตามวัน เวลาที่กำหนดในตำแหน่งที่สอบคัดเลือก

3. หากปรากฏภายหลังว่าผู้สมัครรายใดมีคุณสมบัติทั่วไป หรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไม่ตรงตามประกาศรับสมัครสอบคัดเลือก หรือคุณสมบัติที่ยื่นสมัครสอบคัดเลือก

ก.พ.มิได้รับรองว่าเป็นคุณสมบัติตรงตามประกาศรับสมัครสอบคัดเลือก ถึงแม้ผู้นั้นจะเป็นผู้สอบคัดเลือก
ได้ ก็จะไม่มีสิทธิได้รับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่สอบคัดเลือกได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

(นางทัศนีย์ ศรีธาบุญ)

เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพสามิต 9 ปฏิบัติหน้าที่

ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3 ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพสามิต

บัญชีรายละเอียดผลการสอบคัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราว

ตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต

แบบท้ายประกาศกรมสรรพสามิต ฉบับลงวันที่ ๙๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน
1	น.ส.เฉลิมพร อมชารัมย์	91.62
2	นายปิยบุตร ไหลริน	88.00
3	น.ส.ไอลดา ปะวะเซ	86.87
4	น.ส.ศิรินทิพย์ แก้วกระโทก	79.37
5	น.ส.พัชรี หมายเหนี่ยวกลาง	78.87
6	น.ส.สุภาพร โทนสูงเนิน	78.37
7	น.ส.จุฑาภรณ์ บำรุงเกาะ	77.37
8	น.ส.กานดา เนียมตะคุ	76.37
9	น.ส.รำไพ พกกกลาง	75.50
10	นางกรรณิการ์ เหมื่อยไธสง	74.62

ผนวก ข

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่งที่เกี่ยวข้อง :

1. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 มีนาคม 2542 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0415/ว 23 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2546 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณ
3. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
4. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537
5. ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. 2526 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2539
6. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552
7. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0527.6/ว 104 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2539 เรื่อง หลักสูตร วิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือกเป็นลูกจ้างประจำ
8. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535
9. คำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
10. คำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 681/2551 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2551 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 2)
11. หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0702/ว 331 ลงวันที่ 17 กันยายน 2544 เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว
12. หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0602/ว 133 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2548

13. หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0618/ว 1009 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2552

14. หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0618/ว 973 ลงวันที่ 29 กันยายน 2552

เรื่อง กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวประจำปีงบประมาณ 2553

ที่ กค 0527.6/ว 31

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

26 เมษายน 2542

- เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว
- เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ
- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/ว 28392 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2516
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/35439 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2517
3. หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ 10/2627 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2517
4. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/1775 ลงวันที่ 19 มกราคม 2520
5. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/15815 ลงวันที่ 8 เมษายน 2526
6. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/37778 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2526
7. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0531/15133 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2529
8. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/22394 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2530
9. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/37254 ลงวันที่ 17 สิงหาคม 2530
10. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0531/ว 103 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2532
11. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0512/ว 48 ลงวันที่ 27 มีนาคม 2534
12. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0512/ว 147 ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2534
13. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 152 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2539
14. หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม 2540
- สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ มีความสะดวกคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และชัดเจนในการปฏิบัติยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับลูกจ้างชั่วคราว ดังมีรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2542 เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุภชัย พิศิษฐวานิช)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักบริหารการเบิกจ่ายเงิน

ส่วนบริหารงานบุคคลลูกจ้าง

โทร. 2713116

โทรสาร 2713115

ที่ กค 0415/ว. 53

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๒ มีนาคม 2546

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณ

เรียน ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 เมษายน 2542

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ โดยการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณ ให้ส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเพื่อกำหนดตำแหน่ง เงื่อนไขการจ้าง อัตราค่าจ้าง และระยะเวลาการจ้าง ยกเว้นเงินนอกงบประมาณที่มีระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง กำหนดให้ส่วนราชการจ้างลูกจ้างชั่วคราวได้โดยไม่ต้องขอตกลงกับกระทรวงการคลัง ก็ให้เป็นไปตามระเบียบนั้น

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวเงินนอกงบประมาณของส่วนราชการมีความคล่องตัว สามารถสรรหาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมการปฏิบัติงานได้ทันตามเวลาและความจำเป็น เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ เป็นการกระจายอำนาจในการบริหารงานบุคคลลูกจ้างให้ส่วนราชการ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งมุ่งเน้นผลผลิตและผลลัพธ์ ดังนั้น จึงเห็นสมควรอนุมัติให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด สามารถจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณประเภทต่าง ๆ ได้เอง โดยไม่ต้องขอตกลงกับกระทรวงการคลัง (ยกเว้นเงินนอกงบประมาณที่มีระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง กำหนดให้ส่วนราชการจ้างลูกจ้างชั่วคราวได้โดยไม่ต้องขอตกลงกับกระทรวงการคลัง ก็ให้เป็นไปตามระเบียบนั้น) ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดที่จะพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยมีหลักเกณฑ์ในการจ้าง ดังนี้

1. การกำหนดตำแหน่งและเงื่อนไขการจ้างลูกจ้าง หากเป็นงานในหน้าที่ของตำแหน่งข้าราชการ ให้อนุโลมใช้ชื่อตำแหน่งและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งเหมือนตำแหน่งข้าราชการ และหากเป็นงานในหน้าที่ของตำแหน่งลูกจ้างประจำ ให้อนุโลมใช้ชื่อตำแหน่งและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งเหมือนตำแหน่งลูกจ้างประจำ

2. จำนวนอัตรา ให้จ้างได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุด ที่ส่วนราชการจะได้รับ ในกรณีจ้างเพื่อทดแทนกรอบอัตรากำลังข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ เมื่อได้รับ อนุมัติอัตราข้าราชการหรือลูกจ้างประจำแล้ว ให้เลิกจ้างลูกจ้างชั่วคราวดังกล่าวทันที

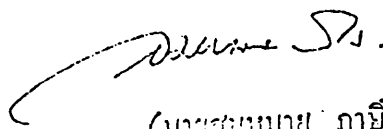
3. อัตราค่าจ้าง ให้จ้างในอัตราค่าจ้างไม่เกินอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของตำแหน่งและวุฒิ และ ไม่มีการเลื่อนขั้นค่าจ้าง

4. ระยะเวลาการจ้าง ให้จ้างได้ไม่เกินปีงบประมาณ หรือตามระยะเวลาที่กระทรวงการคลัง ได้ให้ความเห็นชอบ

5. ให้ส่วนราชการรายงานการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณ ทั้งจำนวนอัตรา และจำนวนเงินค่าจ้าง ให้กรมบัญชีกลางทราบเมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น ๆ หรือสิ้นระยะเวลาการจ้าง ที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง โดยให้รายงานภายใน 30 วัน นับจากสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมหมาย ภาษี)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มการคลังกองจ่ายและหนี้สิน

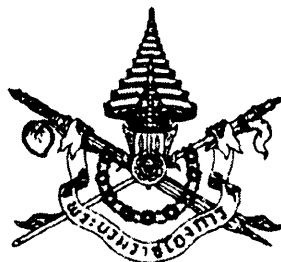
กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กลุ่มงานพัฒนาระบบลูกจ้าง

โทร. 0 2271 3116

โทรสาร 0 2271 3115

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗
- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘
- (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

มีให้คำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน

“ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือน และข้าราชการอื่นในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น

“กระทรวง” หมายความว่า รวมถึงสำนักนายกรัฐมนตรีและทบวง

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง และ หมายความว่า รวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวง

“กรม” หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม

“อธิบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรม

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและมีฐานะ ไม่ต่ำกว่ากรม

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง และมีได้เป็นกรรมการ โดยตำแหน่งอยู่แล้ว

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีกรรมการดังกล่าวเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่าสามคน ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๘ ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐในด้านมาตรฐานค่าตอบแทน การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมตลอดทั้งการวางแผนกำลังคนและด้านอื่น ๆ เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(๒) รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาปรับปรุงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพ สวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือนให้เหมาะสม

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน เพื่อส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(๔) ให้ความเห็นชอบกรอบอัตรากำลังของส่วนราชการ

(๕) ออกกฎ ก.พ. และระเบียบเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งการให้คำแนะนำหรือวางแนวทางในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) ติความและวินิจัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหา มติของ ก.พ. ตามข้อนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

(๗) กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนในกระทรวงและกรม เพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากส่วนราชการ หรือให้ผู้แทนส่วนราชการ ข้าราชการหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้กระทรวง และกรมรายงานเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ไปยัง ก.พ.

(๘) กำหนดนโยบายและออกระเบียบเกี่ยวกับทุนเล่าเรียนหลวงและทุนของรัฐบาล ให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตลอดจนจัดสรรผู้รับทุนที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในกระทรวงและกรมหรือหน่วยงานของรัฐ

(๙) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการจัดการการศึกษาและควบคุมดูแลและการให้ความช่วยเหลือบุคลากรภาครัฐ นักเรียนทุนเล่าเรียนหลวง นักเรียนทุนของรัฐบาล และนักเรียนทุนส่วนตัวที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ. ตลอดจนการเก็บเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษา ทั้งนี้ ให้ถือว่าเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษาเป็นเงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานอำนวยการอันเป็นสาธารณประโยชน์ ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อรับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(๑๑) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

การออกกฎ ก.พ. ตาม (๕) ในกรณีที่เห็นสมควรให้สำนักงาน ก.พ. หรือกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วย

มาตรา ๕ ในกรณีที่ ก.พ. มีมติว่ากระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยขัดหรือแย้งกับแนวทางตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.พ. แจ้งให้กระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าวดำเนินการแก้ไข ยกเลิก หรือยุติการดำเนินการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดในกรณีที่กระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าวไม่ดำเนินการตามมติ ก.พ. ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่า ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าวแล้วแต่กรณี กระทำผิดวินัย

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและการส่งลงโทษให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้ไม่ปฏิบัติตามมติ ก.พ. ตามวรรคหนึ่งเป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้ ก.พ. รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ ก.พ. เห็นว่าการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องใดที่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือบางประเภทควรมีมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์เดียวกัน ให้ ก.พ. จัดให้มีการประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่างผู้แทน ก.พ. ผู้แทน ก.พ.ร. และผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ใช้บังคับมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางดังกล่าวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลของรัฐในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม ก.พ. โดยอนุโลม เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง

มาตรา ๑๒ ก.พ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. วิสามัญ” เพื่อทำการใด ๆ แทนได้

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ รวมตลอดทั้งวิธีการได้มาวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.พ.” โดยมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงาน ก.พ. ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

สำนักงาน ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ. และ ก.พ.ค. และดำเนินการตามที่ ก.พ. หรือ ก.พ.ค. มอบหมาย

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่กระทรวง กรม เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(๓) พัฒนา ส่งเสริม วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ ระบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน

(๔) ติดตามและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับแผนกำลังคนของข้าราชการพลเรือน

(๖) เป็นศูนย์กลางข้อมูลทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(๗) จัดทำยุทธศาสตร์ ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๘) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ และการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตสำหรับทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(๙) ดำเนินการเกี่ยวกับทุนเล่าเรียนหลวงและทุนของรัฐบาลตามนโยบายและระเบียบของ ก.พ. ตามมาตรา ๘ (๘)

(๑๐) ดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลบุคลากรภาครัฐและนักเรียนทุนตามข้อบังคับหรือระเบียบของ ก.พ. ตามมาตรา ๘ (๙)

(๑๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(๑๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(๑๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือนเสนอต่อ ก.พ. และคณะรัฐมนตรี

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการสามัญ เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. สามัญ” เพื่อเป็นองค์กรบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนราชการต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) คณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. กระทรวง” โดยออกนามกระทรวง
- (๒) คณะกรรมการสามัญประจำกรม เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. กรม” โดยออกนามกรม
- (๓) คณะกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. จังหวัด” โดยออกนามจังหวัด
- (๔) คณะกรรมการสามัญประจำส่วนราชการอื่นนอกจากส่วนราชการตาม (๑) (๒) และ (๓) การเรียกชื่อ องค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. ตาม (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๕ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นประธาน ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการในกระทรวงนั้น จำนวนไม่เกินสามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในกระทรวงนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวนไม่เกินห้าคน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๑๖ อ.ก.พ. กระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘ (๓)

(๒) พิจารณาการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกระทรวง

(๓) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๑๗ อ.ก.พ. กรม ประกอบด้วยอธิบดี เป็นประธาน รองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมายหนึ่งคน เป็นรองประธาน และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการและด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการในกรมนั้น จำนวนไม่เกินสามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการในกรมนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวนไม่เกินหกคน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๑๘ อ.ก.พ. กรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกรม ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘ (๓) และนโยบายและระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนดตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) พิจารณาการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกรม

(๓) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๑๙ อ.ก.พ. จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายหนึ่งคน เป็นรองประธาน และอนุกรรมการ ซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการพลเรือนในจังหวัดนั้น จำนวนไม่เกินสามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการ ซึ่งกระทรวงหรือกรมแต่งตั้งไปประจำจังหวัดนั้น และได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งแต่ละคนต้องไม่สังกัดกระทรวงเดียวกัน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๒๐ อ.ก.พ. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดแนวทางและวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคล ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘ (๓)

(๒) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๓) ปฏิบัติตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กรม มอบหมาย

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๒๑ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาหรือการเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๗ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๙ (๑) และ (๒) วาระการดำรงตำแหน่ง และจำนวนขั้นต่ำของอนุกรรมการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กระทรวงใดมีเหตุพิเศษ ก.พ. จะอนุมัติให้มีแต่ อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม ก็ได้

ในกรณีส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวงเป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กรมด้วย แต่ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้มีรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน และอธิบดีเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง

ในกรณีสำนักงานรัฐมนตรี ให้ อ.ก.พ. กรมของสำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมของสำนักงานรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ อ.ก.พ. วิสามัญ และ อ.ก.พ. สามัญโดยอนุโลม

ลักษณะ ๒

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๒๖

กรรมการ ก.พ.ค. ต้องทำงานเต็มเวลา

ให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นเลขานุการของ ก.พ.ค.

มาตรา ๒๕ ผู้จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
คณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือ
คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือ
เทียบเท่า หรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขตหรือ
เทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือเทียบเท่า
ตามที่ ก.พ. กำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์
เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และ
ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ แต่ในกรณีที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์
ต้องดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ประกอบด้วยประธาน
ศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาหนึ่งคน
กรรมการ ก.พ. ผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคนซึ่งได้รับเลือกโดย ก.พ. และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการ
และเลขานุการ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกมีหน้าที่คัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ จำนวนเจ็ดคน

ให้ผู้ได้รับคัดเลือกตามวรรคสองประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ก.พ.ค. แล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือก กำหนด

มาตรา ๒๗ กรรมการ ก.พ.ค. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นข้าราชการ
- (๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด
- (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
- (๕) เป็นกรรมการในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในหน่วยงานของรัฐ
- (๖) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพใด ๆ หรือเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗ ผู้นั้นต้องลาออกจากการเป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบอาชีพอันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวต่อเลขานุการ ก.พ.ค. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก

ในกรณีที่ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. มิได้ลาออกหรือเลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบอาชีพดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นมิเคยได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ขึ้นใหม่

มาตรา ๒๙ กรรมการ ก.พ.ค. มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ให้กรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค. ใหม่

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๗

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาอย่างสม่ำเสมอตามระเบียบของ ก.พ.ค.

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่า ก.พ.ค. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ค. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. แทนกรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยเร็ว

มาตรา ๓๑ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อให้ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓

(๔) พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๑๒๖

(๕) ออกกฎ ก.พ.ค. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.ค. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

มาตรา ๓๒ ให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

มาตรา ๓๓ การประชุมของคณะกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจัยร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

ลักษณะ ๓

บททั่วไป

มาตรา ๓๔ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความเป็นประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

มาตรา ๓๕ ข้าราชการพลเรือนมี ๒ ประเภท คือ

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการโดยได้รับบรรจุแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ

(๒) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการโดยได้รับบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๕) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๑) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ หรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑) ก.พ. อาจพิจารณาขเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๘) หรือ (๙) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว และในกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๑๐) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมีใหม่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มติของ ก.พ. ในการยกเว้นดังกล่าวต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ

การขอยกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีตามวรรคสอง ก.พ. จะยกเว้นให้เป็นการเฉพาะราย หรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นการทั่วไปก็ได้

มาตรา ๓๗ การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๘ ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ตำแหน่งในบางท้องที่ ตำแหน่งในบางสายงาน หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง ให้ ก.พ. เสนอแนะ สำหรับข้าราชการประเภทอื่นในคราวเดียวกันด้วย

มาตรา ๓๙ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๐ เครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนและระเบียบการแต่งเครื่องแบบให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๑ บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ลักษณะ ๔

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๑

การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๔๒ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการ ต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

(๔) การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๔๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องไม่มีวัตถุประสงค์ทางการเมือง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรวมกลุ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๒

การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๔๔ นอกจากตำแหน่งที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแล้ว อ.ก.พ. กระทรวงอาจกำหนดตำแหน่งที่มีชื่ออย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงาน และแจ้งให้ ก.พ. ทราบด้วย

มาตรา ๔๕ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการ ระดับกระทรวง กรม และตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าระดับกรม และตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ตามที่ ก.พ. กำหนดเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๔๖ ระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ มีดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติการ

(ข) ระดับชำนาญการ

(ค) ระดับชำนาญการพิเศษ

(ง) ระดับเชี่ยวชาญ

(จ) ระดับทรงคุณวุฒิ

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติงาน

(ข) ระดับชำนาญงาน

(ค) ระดับอาวุโส

(ง) ระดับทักษะพิเศษ

การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๔๗ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนด โดยต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความไม่ซ้ำซ้อนและประหยัดเป็นหลัก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด และต้องเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๔๘ ให้ ก.พ. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกันที่คุณภาพของ

งานเท่ากันโดยประมาณเป็นระดับเดียวกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน

ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ระบุชื่อตำแหน่งในสายงาน หน้าที่ความรับผิดชอบหลักและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไว้ด้วย

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตำแหน่งใดบังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานใด ในฐานะใดให้เป็นไปตามที่ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ กำหนด โดยทำเป็นหนังสือตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๐ ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนเท่าใดตามบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ข้าราชการพลเรือนสามัญอาจได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้ในอัตราใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

เงินประจำตำแหน่งตามมาตรานี้ ไม่ถือเป็นเงินเดือนเพื่อเป็นเกณฑ์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๕๑ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามความจำเป็นก็ได้ โดยหากเป็นการปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูง หรือเงินประจำตำแหน่งเพิ่มไม่เกินร้อยละสิบของเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่ ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูง และเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูง และเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้

เมื่อมีการปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง การปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับอยู่เดิมเข้าสู่อัตราในบัญชีที่ได้รับการปรับใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓

การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง

มาตรา ๕๒ การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนประโยชน์ของทางราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในหมวดนี้

มาตรา ๕๓ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

การสอบแข่งขัน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ และรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕

มาตรา ๕๔ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งหรือได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา ๖๒ ด้วย

สำหรับผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข.(๑) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๖ อาจคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยไม่ต้องดำเนินการสอบแข่งขันตามมาตรา ๕๓ ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๖ กระทรวงหรือกรมใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง จะบรรจุบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความชำนาญงานสูง เข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการชำนาญการพิเศษเชี่ยวชาญ หรือทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๗ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมดังกล่าวเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ และประเภททั่วไปในสำนักงานรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ให้ปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๖) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นในส่วนราชการระดับกรมที่หัวหน้าส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๗) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๘) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ให้ปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๙) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ และ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษในส่วนราชการระดับกรม ที่หัวหน้าส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑๐) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑๑) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ และการย้ายตามมาตรา ๖๓ ให้ดำรงตำแหน่งตาม (๘) ซึ่งไม่ใช่ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ และตำแหน่งตาม (๑๐) ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ให้รายงานความสมควร พร้อมทั้งเหตุผล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดไปด้วย

มาตรา ๕๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารผู้ใดปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันเป็นเวลาครบสี่ปี ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย หรือโอนไปปฏิบัติหน้าที่อื่น เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะขออนุมัติคณะรัฐมนตรีให้คงอยู่ปฏิบัติหน้าที่เดิมต่อไปเป็นเวลาไม่เกินสองปีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะงานเฉพาะอย่าง

มาตรา ๕๙ ผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๕ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้ได้รับการพัฒนาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการและเป็นข้าราชการที่ดีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ถ้าผู้นั้นมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือนหรือ

ผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสอง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวรรคสองไปก่อน

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามให้ใช้บังคับกับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งโอนมาตามมาตรา ๖๔ ในระหว่างที่ยังทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใด ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๑ และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๕ หรือตามมาตราอื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตราอื่นนั้น แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่ง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๕ หรือตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๖๑ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งในสายงานที่ไม่มีกำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง จะกระทำมิได้

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.พ. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ได้

ในกรณีที่ ก.พ. กำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิที่ ก.พ. รับรอง

มาตรา ๖๓ การย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในหรือต่างประเทศหรือกรม แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญจากกระทรวงหรือกรมหนึ่ง ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างประเทศสังกัดอีกกระทรวงหรือกรมหนึ่ง เป็นการชั่วคราวตามระยะเวลาที่กำหนด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การย้ายหรือการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น

การบรรจุข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้ออกจากราชการ ไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการ หรือออกจากราชการไปที่มีไว้เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ กลับเข้ารับราชการในกระทรวงหรือกรม ตลอดจนจะสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้ออกจากราชการไป เนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญ เหมือนเต็มเวลาราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการให้มีสิทธินับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากการรวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือวันที่ได้ ปฏิบัติงานใด ๆ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี และวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุ กลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ สำหรับผู้ซึ่งออกจากราชการไปที่มีไว้เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการตามวรรคสี่ ให้มีสิทธินับเวลาราชการก่อนออกจากราชการ เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ การโอนพนักงานส่วนท้องถิ่น การโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง และการโอนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ ก.พ. กำหนด มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตลอดจนจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมารับราชการตามวรรคหนึ่ง เป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งไม่ใช่ออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติงานหรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่ว่าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากงานหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖๒ แล้วหากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

การรับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่งได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดให้ ก.พ. พิจารณาเป็นการเฉพาะราย

มาตรา ๖๓ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา ๖๒ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุสุดแต่ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มิได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มิกฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติของคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมายหรือคำสั่งผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มิเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำส่วนราชการเป็นการชั่วคราวโดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่มิเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิม

โดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนโดยมีระยะเวลาตามที่ ก.พ. กำหนดได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่หมดความจำเป็นหรือครบกำหนดระยะเวลาการให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพ้นจากการรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของ ก.พ. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด ๔

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและ เสริมสร้างแรงงูใจในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๗๒ ให้ส่วนราชการมีหน้าที่ดำเนินการให้มีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงงูใจแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนสามัญมีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิต มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร และเพื่อการประหยัด สำนักงาน ก.พ. จะจัดให้มีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงงูใจแทนส่วนราชการตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๗๓ ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเมื่อยุธรรมและเสริมสร้างแรงงูใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี

มาตรา ๗๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประพฤติตนอยู่ในจรรยาและระเบียบวินัย และปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา เลื่อนเงินเดือนให้ตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และจะให้บำเหน็จความชอบอย่างอื่น ซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือรางวัลด้วยก็ได้

มาตรา ๗๕ การให้ข้าราชการพลเรือนสามัญไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือ ปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๗๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง และเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ผลการประเมินตามวรรคหนึ่งให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและเพิ่มพูนประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการด้วย

มาตรา ๗๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ หรือให้ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๕

การรักษาจรรยาข้าราชการ

มาตรา ๗๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาจรรยาข้าราชการตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการ โดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) การยึดมั่นและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบ
- (๓) การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

ให้ส่วนราชการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของงานในส่วนราชการนั้นตามหลักวิชาและจรรยาวิชาชีพ

ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการตามวรรคสอง ให้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย

มาตรา ๗๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาข้าราชการอันมิใช่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน นำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้งเลื่อนเงินเดือน หรือสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับการพัฒนา

หมวด ๖

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๘๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติราชการในต่างประเทศนอกจากต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้ว ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ด้วย

มาตรา ๘๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที

เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

- (๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและร่วมปฏิบัติราชการ
- (๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
- (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย
- (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
- (๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้
 - (๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
 - (๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
 - (๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
 - (๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
 - (๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
 - (๖) ต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

- (๙) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ
- (๙) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
- (๙) ต้องไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ
- (๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
- (๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก่อความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๕) ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง และมาตรา ๘๒ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖ กฎ ก.พ. ตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง มาตรา ๘๒ (๑๑) มาตรา ๘๓ (๘) และ (๑๐) และมาตรา ๘๕ (๘) ให้ใช้สำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่กฎ ก.พ. ดังกล่าวใช้บังคับ

มาตรา ๘๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

มาตรา ๘๙ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดและตามมาตราใด

หมวด ๗

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๙๐ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

มาตรา ๕๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๕๐ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ รับผิดชอบการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๕๑ ปรากฏว่ากรณีมีมูลถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้วผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งยุติเรื่อง

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๕๑ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรมหรือต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกันให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมเดียวกัน ที่อธิบดีหรือปลัดกระทรวงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้อยู่ได้บังคับบัญชา ให้ปลัดกระทรวงหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง แล้วแต่กรณี เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่ ปลัดกระทรวงถูกกล่าวหาไปด้วย ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๓) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) สำหรับกรณีอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๕๕ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

มาตรา ๕๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะลดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ได้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๕๑ ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ไม่ใช่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔ หรือมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๑ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจ ดำเนินการตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔ หรือมาตรานี้ได้

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๕๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน ต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นประโยชน์ และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษได้

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในฐานะที่อาจจะถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดวินัยกับ ข้าราชการอื่น ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลตามความในวรรคหนึ่ง เกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา จนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนพิจารณาทางวินัยแก่ ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด ผู้บังคับบัญชาอาจใช้ดุลพินิจกับผู้นั้นไว้เป็นพยานหรือพิจารณาลดโทษ ทางวินัยตามควรแก่กรณีได้

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง อันเป็นเท็จให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามวรรคสี่ จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ. หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะดำเนินการย้าย โอน หรือดำเนินการอื่นใด โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้น และไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๕๕ ให้กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงพอที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนและโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลัง ผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว โดยมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่า ผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

มาตรา ๑๐๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่

เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๕๓ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้นั้นให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๒ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ให้นำความในวรรคหกมาใช้บังคับกับกรณีดังกล่าวให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๒ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการโดยเฉพาะ ในกรณีเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้จะลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงทัณฑ์หรือลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ก็ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าจะได้ลงทัณฑ์หรือลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวแล้วหรือไม่ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการโดยเฉพาะ หรือสั่งยุติเรื่อง หรือลงโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. มีมติ

ในกรณีตามวรรคสองและในการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๕๕

มาตรา ๑๐๔ ในการดำเนินการของ อ.ก.พ. กระทรวงตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง หากผู้แทน ก.พ. ซึ่งเป็นกรรมการใน อ.ก.พ. กระทรวงดังกล่าวเห็นว่าการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือมติ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติไม่เหมาะสม ให้รายงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป และเมื่อ ก.พ. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ ก.พ. มีมติ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ถูกลงโทษ

ได้ยุทธศาสตร์คำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาต่อ ก.พ.ค. ในกรณีเช่นนี้ให้ ก.พ. แจ่มมติต่อ ก.พ.ค. เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยยุทธศาสตร์

มาตรา ๑๐๕ เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้สั่งมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาตามมาตรา ๖๔ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ในการสั่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมานั้น แล้วแต่กรณี

หมวด ๘

การออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๑๐๕
- (๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๑ หรือ
- (๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๐๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณ และทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการหรือหน้าที่

ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว ในตำแหน่งตามมาตรา ๔๖ (๓) (ง) หรือ (จ) หรือ (๔) (ค) หรือ (ง) จะได้รับราชการต่อไปอีกไม่เกินสิบปีก็ได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งโดยยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้พิจารณาก่อนวันขอลาออก

ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวัน และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นจะอนุญาตให้ลาออกตามวันที่ขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอลาออกก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ถ้าผู้ขอลาออกมิได้ถอนใบลาออกก่อนครบกำหนดระยะเวลาการยับยั้งให้ถือว่า การลาออกนั้นมีผลเมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ได้ยับยั้งไว้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มิได้ยับยั้งตามวรรคสาม ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนด หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการลาออกจากราชการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๑๐ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ
- (๒) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๖ ก. (๑) หรือ (๓) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑) (๓) (๖) หรือ (๗)

(๔) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนสามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ที่ออกจากราชการในกรณีนี้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วย

(๕) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

(๖) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๗) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๕๓ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๘) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๕๗ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการสั่งให้ออกจากราชการตามกรณี (๓) เฉพาะมาตรา ๓๖ ก. (๓) กรณี (๖) และกรณี (๗) โดยอนุโลม

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรานี้แล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี และให้นำมาตรา ๑๐๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๑ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ

ตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๑๑๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ไม่ใช่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๑๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ ได้

มาตรา ๑๑๓ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ เว้นแต่ออกจากราชการเพราะความตายให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

มาตรา ๑๑๕ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค. จะพิจารณาวินิจฉัยเองหรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

มาตรา ๑๑๖ เมื่อ ก.พ.ค. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

มาตรา ๑๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ ก.พ.ค. และกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการอันเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์ ส่งสำนวนการสอบสวนและการลงโทษให้ ก.พ.ค. ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) สั่งให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐรวมตลอดทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดมาให้ถ้อยคำ ในการนี้จะกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วยก็ได้

(๓) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๔) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ค. ทั้งนี้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๕) สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

มาตรา ๑๑๘ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกซึ่งไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

มาตรา ๑๑๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาตามมาตรา ๖๔ ผู้ใดถูกส่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาแต่ยังไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔ ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว

และในวันที่ผู้นั้นได้ออมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้ ก.พ.ค. เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๑๒๐ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

การวินิจฉัยให้แก้ไขหรือให้ดำเนินการอื่นตามวรรคหนึ่ง ก.พ.ค. จะให้เพิ่มโทษไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีได้รับแจ้งจาก ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๔ ว่าสมควรเพิ่มโทษ ในกรณีเช่นนั้น ก.พ.ค. มีอำนาจวินิจฉัยให้เพิ่มโทษได้

มาตรา ๑๒๑ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านได้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
 - (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
 - (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
 - (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ
 - (๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการ
- ที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางความสัมพันธ์กับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ค. และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคัดค้าน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

หมวด ๑๐

การร้องทุกข์

มาตรา ๑๒๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อำนาจอุทธรณ์ตามหมวด ๙ การอุทธรณ์ ได้ ผู้นั้น มีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๑๒๓ การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา
ชั้นเหนือขึ้นไป ตามลำดับ

การร้องทุกข์ที่เกิดจากหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบ
การปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือ
นายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.

เมื่อ ก.พ.ค. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม
ที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี
ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย
ของ ก.พ.ค.

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไป
ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

มาตรา ๑๒๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับเรื่องร้องทุกข์
ยกคำร้องทุกข์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่ง และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์
หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ก.พ.ค. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้งกรรมการ
ก.พ.ค. คนหนึ่ง หรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย
เรื่องร้องทุกข์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค. และในการปฏิบัติหน้าที่ตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มี
อำนาจตามมาตรา ๑๑๗ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๕ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของ
ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)
อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ค. และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคำคัดค้าน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

หมวด ๑๑

การคุ้มครองระบบคุณธรรม

มาตรา ๑๒๖ ในกรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่ากฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และมุ่งหมายให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรมตามมาตรา ๔๒ ให้ ก.พ.ค. แจ้งให้หน่วยงานหรือผู้ออกกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งดังกล่าวทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข หรือยกเลิกตามควรแก่กรณี

ลักษณะ ๕

ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา ๑๒๗ การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการพลเรือนในพระองค์พ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลจะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ การรักษาจรรยา การรักษาวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการอื่นตามที่จำเป็นของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบต่อพระราชอำนาจตามวรรคหนึ่ง

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองจะกำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด หรือบางส่วน มาใช้บังคับหรือจะกำหนดให้แตกต่างจากที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๘ ให้ ก.พ. อ.ก.พ. วิสามัญ และ อ.ก.พ. สามัญ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ

แต่งตั้ง ก.พ. หรือจนกว่าจะได้แต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ หรืออนุกรรมการใน อ.ก.พ. สามัญ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการแต่งตั้ง ก.พ. ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒๕ ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้มี ก.พ.ค. ให้ ก.พ. ทำหน้าที่ ก.พ.ค. ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ก.พ.ค. ตามพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการแต่งตั้ง ก.พ.ค. ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๐ ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี ต่อไป

มาตรา ๑๓๑ ในระหว่างที่ ก.พ. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๔๘ บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ยังไม่ใช้บังคับ โดยให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง ข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการพลเรือนในพระองค์ไปพลางก่อนจนกว่า ก.พ. จะจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งเสร็จ และจัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญของทุกส่วนราชการ เข้าประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และประกาศให้ทราบ จึงให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ก.พ. ประกาศเป็นต้นไป และให้ผู้บังคับบัญชา ส่งแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ. ประกาศ

ในการจัดตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง หากมีเหตุผลและความจำเป็น ก.พ. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้มีความสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะตัวได้

ให้ ก.พ. ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎ ก.พ. ขอบบังคับ หรือระเบียบหรือกำหนดกรณีใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ขอบบังคับ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ไม้อาจนำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ขอบบังคับ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วมาใช้บังคับได้ตามวรรคหนึ่ง การจะดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๓๓ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งให้ อ.ก.พ. สามัญไต่พิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และ อ.ก.พ. สามัญพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้ อ.ก.พ. สามัญ พิจารณาตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๓๔ ข้าราชการพลเรือนซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการประเภทอื่น ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือน ในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากงาน หรือให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น หรือดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ถ้ายังมีได้ยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และยังไม่พ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ในวันทีบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิอุทธรณ์หรือ ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทีบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการ พลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๖ เรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ในอำนาจการพิจารณาของ อ.ก.พ. สามัญ หรือ ก.พ. ให้ อ.ก.พ. สามัญ หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี พิจารณาต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

เรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นต่อ อ.ก.พ. สามัญ หรือ ก.พ. ในวันหรือหลังวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการ พลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและ เป็นกรณีที่มีการลงโทษหรือสั่งการไว้ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ

และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ก.พ.ค. เป็นผู้พิจารณา
ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๓๗ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่
ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด
ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๓๘ การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ
เข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับเงินเดือน
ยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำชั่วคราว
ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และให้ได้รับการปรับเงินเดือนจนได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของ
ระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓๙ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ กำหนดให้นำ
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับ
หรือใช้บังคับโดยอนุโลม ให้ยังคงนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับหรือใช้บังคับโดยอนุโลมต่อไป การให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับกับ
ข้าราชการประเภทดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยมติขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล
หรือองค์กรที่ทำหน้าที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น ๆ โดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทบริหาร

	บาท	บาท
ขั้นสูง	๖๔,๓๔๐	๖๖,๔๘๐
ขั้นต่ำ	๔๘,๗๐๐	๕๓,๖๙๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๒๓,๒๓๐	๒๘,๕๕๐
ระดับ	ต้น	สูง

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

	บาท	บาท
ขั้นสูง	๕๐,๕๕๐	๕๙,๗๗๐
ขั้นต่ำ	๒๕,๓๙๐	๓๑,๒๘๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๑๘,๙๑๐	๒๓,๒๓๐
ระดับ	ต้น	สูง

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทวิชาการ

	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ขั้นสูง	๒๒,๒๒๐	๓๖,๐๒๐	๕๐,๕๕๐	๕๙,๗๗๐	๖๖,๔๘๐
ขั้นต่ำ	๗,๙๔๐	๑๔,๓๓๐	๒๑,๐๘๐	๒๙,๙๐๐	๔๑,๗๒๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๖,๘๐๐	๑๒,๕๓๐	๑๘,๙๑๐	๒๓,๒๓๐	๒๘,๕๕๐
ระดับ	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการ พิเศษ	เชี่ยวชาญ	ทรงคุณวุฒิ

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภททั่วไป

	บาท	บาท	บาท	บาท
ขั้นสูง	๑๘,๑๙๐	๓๓,๕๔๐	๔๗,๔๕๐	๕๙,๗๗๐
ขั้นต่ำ	๔,๖๓๐	๑๐,๑๙๐	๑๕,๔๑๐	๔๘,๒๒๐
ระดับ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	ทักษะพิเศษ

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ

๑. ประเภทบริหาร

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ระดับสูง	๒๑,๐๐๐
	๑๔,๕๐๐
ระดับต้น	๑๐,๐๐๐

๒. ประเภทอำนวยการ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ระดับสูง	๑๐,๐๐๐
ระดับต้น	๕,๖๐๐

๓. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ทรงคุณวุฒิ	๑๕,๖๐๐
	๑๓,๐๐๐
เชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
ชำนาญการพิเศษ	๕,๖๐๐
ชำนาญการ	๓,๕๐๐

๔. ประเภททั่วไป

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ทักษะพิเศษ	๙,๙๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมานาน บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับพัฒนาการด้านการบริหารราชการที่เปลี่ยนไป ดังนั้น เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม และเพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสอดคล้องกับทิศทางการบริหารราชการสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยปรับบทบาทของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จากเดิมที่เป็นทั้งผู้จัดการงานบุคคลของฝ่ายบริหาร ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรม และผู้จัดโครงสร้างส่วนราชการ ให้เป็นเพียงผู้จัดการงานบุคคลของฝ่ายบริหาร โดยมีให้เข้าช้อย่นกับบทบาทของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ส่วนบทบาทในการพิทักษ์ระบบคุณธรรมให้เป็นของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ปรับบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจากเดิมที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ให้เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และมีให้เข้าช้อย่นกับบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ปรับปรุงระบบตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญให้จำแนกตามกลุ่มลักษณะงาน ตลอดจนกระจายอำนาจการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดดำเนินการมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ
พ.ศ. 2537

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.
2537 ”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2537 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537

(2) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง หรือข้อตกลงอื่นใด ในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้ว
ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณราย
จ่าย

ข้อ 5 ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 6 ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (4) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
- (5) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (6) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- (7) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกคำสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการหรือตามกฎหมายอื่น
- (8) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
- (9) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (10) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (11) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (12) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (13) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการหรือตามกฎหมายอื่น
- (14) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการหรือตามกฎหมายอื่น
- (15) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำซึ่งขาดคุณสมบัติตาม (8) (10) (11) หรือ (15) กระทรวงการคลังอาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ส่วนที่ขาดคุณสมบัติตาม (12) หรือ (13) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (14) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน

หรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมีใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิด
ในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ กระทรวงการคลังอาจพิจารณาขกเว้นให้เข้ารับราชการได้

การยกเว้นและการพิจารณาขกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่
กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้ที่เป็นลูกจ้างประจำต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามวรรคหนึ่งตลอดเวลาที่รับราชการ เว้นแต่คุณสมบัติ
ตาม (7) หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามวรรคสอง

ข้อ 7 คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของลูกจ้างประจำให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด
ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ กระทรวงการคลังอาจอนุมัติให้แต่งตั้งลูกจ้าง
ประจำที่มีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ก็ได้

ข้อ 8 อัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 9 วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปีของลูกจ้างประจำ ให้
เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือน

การลาหยุดราชการของลูกจ้างประจำ ให้นับระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการมาใช้บังคับโดย
อนุโลม

ข้อ 10 ส่วนราชการใดมีความจำเป็นไม่อาจปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลง
กับกระทรวงการคลังเป็นราย ๆ ไป

หมวด 2**การบรรจุและการแต่งตั้ง**

ข้อ 11 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกเว้นแต่การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำตามข้อ 19 และข้อ 20

หลักสูตร วิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 12 ผู้สอบคัดเลือกหรือผู้ได้รับคัดเลือกซึ่งอยู่ในลำดับที่ที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นจากกระทรวงการคลัง หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังอยู่ก่อนหรือภายหลังการสอบคัดเลือกจะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ข้อ 13 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ข้อ 14 ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ 11 วรรคหนึ่ง ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับบรรจุเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นต้นไป โดยอยู่ในความดูแลของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย การประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 พิจารณาว่าผู้นั้นมีความเหมาะสมที่จะให้รับราชการต่อไปหรือไม่ ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เห็นว่าผู้นั้นมีผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไม่ควรให้รับราชการต่อไป ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าพ้นกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่

ราชการดังกล่าวแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เห็นว่าควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป

ลูกจ้างประจำซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการใหม่

ลูกจ้างประจำซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 59 และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสามหรือตามข้ออื่น ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามข้อ 59 เป็นให้ออกจากราชการตามวรรคสามหรือตามข้ออื่นนั้นได้

ลูกจ้างประจำผู้ใดอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวด 5 และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสาม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวรรคสามไปก่อน

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสามหรือวรรคห้าให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นลูกจ้างประจำ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิที่จะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อ 15 ลูกจ้างประจำตำแหน่งใดจะบังคับบัญชาลูกจ้างประจำในหน่วยงานใด ในฐานะใด ให้เป็นไปตามที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 มอบหมาย

ข้อ 16 การโอนลูกจ้างประจำไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งลูกจ้างประจำในต่างกระทรวง ทบวง กรม อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับและรับค่าจ้างที่ไม่สูงกว่าเดิม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 17 การแต่งตั้งลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งใดไปดำรงตำแหน่งใหม่ในกรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมเดียวกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 18 ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ 16 หรือข้อ 17 หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังอยู่ก่อน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 แต่งตั้งให้ผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ลูกจ้างประจำผู้ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับค่าจ้างตามที่พึงได้รับตามสภาพเดิม และให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีสถานภาพอย่างใดในการที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ตนมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ข้อ 19 ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยมิได้กระทำการใด ๆ ในระหว่างรับราชการทหารอันเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผู้นั้นไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ 6 และไม่ได้เป็นผู้ถูกเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามข้อ 59 เป็นให้ออกจากราชการตามข้ออื่น หากประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำในส่วนราชการเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ลูกจ้างประจำผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธินับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากการรวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ เว้นแต่ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ขอรับบำเหน็จภายหลังจากที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหาร

ข้อ 20 ลูกจ้างประจำผู้ใดออกจากราชการไปแล้วและไม่ใช่นับเป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดได้

ข้อ 21 ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำตำแหน่งใด หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6 โดยไม่ได้รับการยกเว้นจากกระทรวงการคลัง หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7 โดยไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังอยู่ก่อนหรือมีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีที่ต้องหานั้นให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้นและถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จได้

หมวด 3

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

ข้อ 22 ลูกจ้างประจำผู้ใดปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ถือว่าผู้นั้นมีความชอบ จะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือการได้เลื่อนขั้นค่าจ้างตามควรแก่กรณี

ข้อ 23 การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมาความสามารถและความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรักษาวินัยและการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา

ในกรณีที่ไม่เลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปีให้ลูกจ้างประจำผู้ใดให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นค่าจ้างให้

ข้อ 24 การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ ให้ดำเนินการตามข้อ 23 และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เป็นผู้สั่งเลื่อน

ข้อ 25 การเลื่อนขั้นค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างประจำซึ่งถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 26 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่พัฒนาลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ หลักและวิธีปฏิบัติราชการ บทบาทและหน้าที่ของลูกจ้างประจำ แนวทางปฏิบัติเพื่อเป็นลูกจ้างประจำที่ดี และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทักษะที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ 27 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนขั้นค่าจ้าง พัฒนาลูกจ้างประจำและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ และมีหน้าที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

หมวด 4

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ 28 ลูกจ้างประจำต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ลูกจ้างประจำผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ผู้ นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด 5

ข้อ 29 ลูกจ้างประจำต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ 30 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 31 ลูกจ้างประจำต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ 32 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหะเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 33 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 34 ลูกจ้างประจำต้องถือเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ 35 ลูกจ้างประจำต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 36 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจำเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 37 ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ 38 ลูกจ้างประจำต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 39 ลูกจ้างต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และให้นำจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำโดยอนุโลม

ข้อ 40 ลูกจ้างประจำต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 41 ลูกจ้างประจำต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างลูกจ้างประจำด้วยกันและร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ 42 ลูกจ้างประจำต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 43 ลูกจ้างประจำต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ 44 ลูกจ้างประจำต้องไม่เป็นการจัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ 45 ลูกจ้างประจำต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วยโดยอนุโลม

ข้อ 46 ลูกจ้างประจำต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 47 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยและดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชามีวินัยให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจหรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่สังเกตการ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูล ก็ให้ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ 48 โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดค่าจ้าง
- (3) ลดขั้นค่าจ้าง
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

ข้อ 49 การลงโทษลูกจ้างประจำให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยความพยามาต โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำความผิดวินัยในกรณีใดตามข้อใด

หมวด 5

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ 50 การดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวน เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ 51 หรือข้อ 52 แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เป็นผู้แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม และอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 51 ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้างตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้าง ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

การลงโทษตามข้อนี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 52 ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ในกรณีที่สั่งลงโทษไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ผู้ถูกสั่งลงโทษปลดออกตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

ข้อ 53 ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 จะดำเนินการตามข้อ 52 โดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ 54 ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษแม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ 50 และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ก็ให้คงโทษเสียได้

ข้อ 55 ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีการตั้งที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ลูกจ้างประจำผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการหรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีไว้เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นลูกจ้างประจำตลอดระยะเวลาที่ระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

ค่าจ้าง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้

ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 56 การลงโทษลูกจ้างประจำในส่วนราชการที่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ จะลงโทษตามระเบียบนี้ หรือลงทัณฑ์ หรือลงโทษตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยวินัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามระเบียบนี้ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 พิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด 6

การออกจากราชการ

ข้อ 57 ลูกจ้างประจำออกจากราชการ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) พ้นจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง
- (3) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามข้อ 58
- (4) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ 14 ข้อ 21 ข้อ 55 ข้อ 59 ข้อ 60 ข้อ 61 ข้อ 62 หรือข้อ 63 หรือ
- (5) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม

การต่อเวลาราชการให้ลูกจ้างประจำที่ต้องออกจากราชการตาม (2) รับราชการต่อไปจะกระทำมิได้

ข้อ 58 นอกจากกรณีตามวรรคห้า ลูกจ้างประจำผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชา โดยให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันที่จะขอลาออกจากราชการไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ลูกจ้างประจำซึ่งประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้วให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 ไม่ได้อนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่งและไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคสอง ให้การลาออกนั้นไม่มีผลตั้งแต่วันขอลาออก

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา และให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 59 เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งและต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้ออื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหารก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการตามข้ออื่นนั้นได้

ข้อ 60 ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 มีอำนาจสั่งให้ลูกจ้างประจำออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างได้และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่กำหนดไว้ในข้ออื่นของระเบียบ ให้ทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(1) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เห็นสมควรให้ออกจากราชการให้สั่งผู้นั้นออกจากราชการได้

(2) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดขาดคุณสมบัติตามข้อ 6 (1) (4) (5) (6) (9) หรือ (10) ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(3) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ 6 (3) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำข้อ 61 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ 6 (3) ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(4) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งให้ลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งนั้นออกจากราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือ

(5) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 61 เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 พิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม

ในกรณีที่ เป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ 62 เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 50 และคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษได้ตามข้อ 52 วรรคหนึ่ง แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละเลยสอบสวนนั้นซึ่งถ้าให้ปฏิบัติราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

ข้อ 63 เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จก็ได้

หมวด 7

การอุทธรณ์

ข้อ 64 ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติราชการ ให้นำข้อ 55 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 8

การร้องทุกข์

ข้อ 65 ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามระเบียบนี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ข้อ 66 ลูกจ้างประจำผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด 7 ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนั้น

ข้อ 67 การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ 68 ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้แล้วตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2525 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 69 ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามระเบียบนี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวนการพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ไว้แต่

(1) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จ ให้สอบสวนตามระเบียบนี้ต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(2) กรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้

ข้อ 70 ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2525 ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามข้อ 64

ข้อ 71 ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2525 ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อ 65

ประกาศ ณ วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2537

(ลงนาม) ไตรรงค์ สุวรรณคีรี

(นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

พ.ศ. 2526

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. 2526”
ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างของส่วนราชการ
ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2525 เป็นต้นไป
ข้อ 4 ให้ยกเลิก

- (1) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. 2512
(2) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2513
(3) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2517
(4) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2521
(5) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือความตกลงอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือ
แย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

- ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณไม่ว่า
จะอยู่ในส่วนกลาง ในส่วนภูมิภาค หรือในต่างประเทศ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจากเงินงบประมาณ
รายจ่าย

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวันและรายชั่วโมง ที่จ้างไว้ปฏิบัติ
งานที่มีลักษณะประจำ โดยไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวันและรายชั่วโมง ที่จ้างไว้ปฏิบัติ
งานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือมีกำหนดเวลาจ้าง แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการจ้างต้องไม่เกินปีงบประมาณ

“เวลาทำงานปกติ” หมายความว่า เวลาทำงานของทางราชการ หรือเวลาอื่นใดที่ส่วน
ราชการเจ้าของงานกำหนดให้เป็นเวลาทำงานปกติ

“วันหยุดประจำสัปดาห์” หมายความว่า วันอาทิตย์ หรือวันอื่นใดที่ส่วนราชการกำหนด
ขึ้น เพื่อความเหมาะสมตามลักษณะของงาน ส่วนราชการใดจะกำหนดวันหยุดประจำสัปดาห์เพิ่มขึ้นอีก 1 วันก็ได้

“วันหยุดพิเศษ” หมายความว่า วันหยุดที่ทางราชการประกาศเป็นวันหยุดราชการนอก
จากวันหยุดประจำสัปดาห์

“ค่าจ้างอัตราปกติ” หมายความว่า ค่าจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง รวมถึงเงิน
เพิ่มพิเศษสำหรับการปฏิบัติตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างสำหรับการปฏิบัติงานปกติ

“ค่าจ้างรายเดือน” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายเดือน รวมถึงเงิน
เพิ่มพิเศษสำหรับการสุรับ

“ค่าจ้างรายวัน” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายวันในวันทำงานปกติ รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ

“ค่าจ้างรายชั่วโมง” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายชั่วโมงในวันทำงานปกติ รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ

“ค่าจ้างนอกเวลา” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงเนื่องจากต้องปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติ

“ค่าจ้างในวันหยุด” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงกรณีสั่งให้ปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ

“ค่าอาหารนอกเวลา” หมายความว่า ค่าอาหารนอกเวลาที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างรายเดือน เนื่องในการปฏิบัติงานนอกเวลาหรือปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ

“เงินช่วยเหลือ” หมายความว่า เงินช่วยเหลือค่าทำศพของลูกจ้างที่จ่ายในกรณีลูกจ้างถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ

“ท้องถิ่นอื่น” หมายความว่า จังหวัดอื่นใดที่มีใช้จังหวัดซึ่งเป็นสถานที่ทำงานปกติ

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัย ตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษาและการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมสัมมนา หรือการปฏิบัติงานโดยไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม หรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ หรือประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์

“ปฏิบัติการวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของสถาบันหรือหน่วยงานโดยตรง แต่ไม่รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษา หรือฝึกอบรม

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

ข้อความทั่วไป

ข้อ 6 ห้ามส่งลูกจ้างไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่น เว้นแต่ในกรณีจำเป็นแท้จริงที่ต้องใช้ความรู้ ความชำนาญพิเศษ หรือความไว้วางใจในลูกจ้างนั้น ๆ และไม่อาจหาจ้างได้ในท้องถิ่นอื่น

ข้อ 7 การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติ หรือการปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือในวันหยุดพิเศษ ซึ่งจะต้องจ่ายค่าจ้างนอกเวลา หรือค่าจ้างในวันหยุดหรือค่าอาหารนอกเวลา ให้กระทำได้ในกรณีที่จำเป็นและรีบด่วน โดยมีคำสั่งของผู้มีอำนาจเป็นหลักฐาน

ข้อ 8 การจ้างลูกจ้าง การขอเพิ่มค่าจ้าง และการจ่ายเงินอื่นใดตามประเพณีท้องถิ่นให้แก่ลูกจ้างของส่วนราชการที่อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

ข้อ 8 ทวิ การเบิกและการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการ

เงิน และการจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันโดยอนุโลม

ข้อ 9 ส่วนราชการใดจำเป็นต้องมีระเบียบหรือข้อบังคับเป็นการภายในซึ่งไม่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ ก็ให้กระทำได้ แล้วแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ

ข้อ 10 ในกรณีที่ส่วนราชการใดมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัย

ถ้าส่วนราชการนั้นไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง ก็ให้เสนอคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

การจ่ายค่าจ้างในวันทำงานปกติ ค่าจ้างนอกเวลา และกำหนดวันทำงาน

ข้อ 11 การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างในวันทำงานปกติ ค่าจ้างนอกเวลาและกำหนดเวลาทำงาน ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(1) ลูกจ้างรายเดือน

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้งตามเดือนปฏิทินปกติให้เริ่มจ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของเดือนถัดไป ก็ให้กระทำได้แต่ต้องไม่เกินวันที่ 15

ข. กำหนดเวลาทำงานปกติให้เป็นไปตามเวลาทำงานของทางราชการ ส่วนราชการใดมีเหตุพิเศษจะกำหนดเวลาทำงานปกติไว้เกินกว่านั้นก็ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่เกินสัปดาห์ละ 48 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก

ค. การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติหรือปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุโลม ถ้ามีกรณีนอกเหนือไปจากระเบียบดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

(2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ส่วนราชการใดมีความจำเป็นต้องจ่ายค่าจ้างเกินกว่าเดือนละครั้งก็ให้ทำได้

ในกรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ปกติให้เริ่มจ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของเดือนถัดไปก็ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่เกินวันที่ 15

ในกรณีที่จ่ายค่าจ้างเกินกว่าเดือนละครั้ง ให้ส่วนราชการกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างได้ตามความเหมาะสม

ข. เวลาเข้าทำงานและเวลาเลิกงาน ส่วนราชการเจ้าของงานเป็นผู้กำหนด แต่จะต้องมีเวลาทำงานปกติโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 7 ชั่วโมง และสัปดาห์หนึ่งไม่เกิน 48 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก ทั้งนี้ ให้ถือวันหยุดพิเศษ วันลาป่วย วันลากิจ และวันลาพักผ่อนประจำปีที่ได้รับจ้างเต็มเสมือนเป็นเวลาทำงาน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดเวลาทำงานปกติสำหรับ 1 วันเป็นอย่างอื่น ก็ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

เวลาทำงานที่เกินกว่าเวลาทำงานปกติถือเป็นการปฏิบัติงานนอกเวลาปกติ การจ่ายค่าจ้างในกรณีดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุโลม ถ้ามีกรณีนอกเหนือไปจากระเบียบดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

การจ่ายค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ 12 การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่มาปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ลูกจ้างรายเดือนไม่หักค่าจ้าง ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงไม่จ่ายค่าจ้าง

สำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ลูกจ้างรายเดือนจ่ายตามข้อ 11 (1) ค.
- (2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างให้ 2 เท่าของค่าจ้างอัตราปกติตามระยะเวลาทำงาน

การจ่ายค่าจ้างในวันหยุดพิเศษ

ข้อ 13 การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่มาปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษ ลูกจ้างรายเดือนไม่หักค่าจ้าง ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

สำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

- (1) ลูกจ้างรายเดือนจ่ายตามข้อ 11 (1) ค.
- (2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง จ่ายค่าจ้างเพิ่มให้อีก 1 เท่าของค่าจ้างอัตราปกติตามระยะเวลาทำงาน

การจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่น

ข้อ 14 การจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่นตามนัยข้อ 6 ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) ในระยะเวลาระหว่างเดินทางไปปฏิบัติงาน หรือเดินทางกลับสถานที่ทำงานหรือสถานที่อยู่ ไม่ว่าจะเป็นวันทำงานปกติหรือนอกเวลา หรือวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ ไม่มีการจ่ายค่าจ้างนอกเวลาหรือค่าจ้างในวันหยุดตามข้อ 12 (2) และข้อ 13 (2)

(2) ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่คนรถ คนเรือ ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ในขณะเดินทางครบกำหนดเวลาทำงานปกติประจำวันแล้ว หากยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต่อไปอีกสำหรับวันนั้น ให้จ่ายค่าจ้างนอกเวลาได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 11 (2) ข.

(3) การปฏิบัติงานในวันทำงานปกติก็ดี การปฏิบัติงานนอกเวลาที่ดี การปฏิบัติงานในวันหยุดก็ดี หรือในกรณีที่มิได้ปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษก็ดี ให้จ่ายค่าจ้างได้ตามเกณฑ์ที่เคยจ่ายเสมือนปฏิบัติงานหรือหยุดปฏิบัติงานในสถานที่ทำงานปกติ เว้นแต่ในกรณีที่มิได้ปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ซึ่งปกติไม่จ่ายค่าจ้างให้ ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

การจ่ายค่าจ้างและเงินช่วยเหลือในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย

ข้อ 15 ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายค่าจ้างจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย หรือเพียงวันที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างก่อนวันถึงแก่ความตาย

¹ข้อ 16 ให้จ่ายเงินอีกจำนวนหนึ่งเรียกว่า “เงินช่วยเหลือ” เป็นจำนวน 3 เท่าของค่าจ้างอัตราปกติในเดือนที่ถึงแก่ความตาย ในกรณีลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ถือเสมือนว่าลูกจ้างผู้นั้นมาปฏิบัติงานเต็มเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือ

ลูกจ้างประจำซึ่งถูกพักราชการผู้ใดถึงแก่ความตายก่อนคดีหรือกรณีถึงที่สุด ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาวินิจฉัยจ่ายค่าจ้างให้ตามข้อ 32 เป็นจำนวนเท่าใด ให้จ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่วินิจฉัยให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยเหลือให้อีกจำนวนหนึ่งเป็นจำนวน 3 เท่าของจำนวนค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างขาดราชการ ให้จ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงาน และไม่มี การจ่ายเงินช่วยเหลือ

ข้อ 17 ค่าจ้างที่จ่ายตามข้อ 15 เป็นทรัพย์สินของผู้ตายในขณะตาย และให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดก

¹ข้อ 18 เงินช่วยเหลือตามข้อ 16 ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนาระบุไว้โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ถ้าลูกจ้างผู้ตายมิได้แสดงเจตนาระบุไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนาระบุไว้ได้ตายก่อนลูกจ้างผู้นั้นหรือก่อนมีการจ่ายเงิน ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

- (1) คู่สมรส
- (2) บุตร
- (3) บิดามารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสองมีชีวิตอยู่บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามวรรคสองในลำดับเดียวกันมีหลายคน ให้จ่ายแก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำภายในเวลา 12 เดือนนับแต่วันที่ลูกจ้างซึ่งมีสิทธิรับค่าจ้างตาย เว้นแต่ในกรณีที่ลูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือผู้ถูกระงับคำสั่งลงโทษระยะเวลา 12 เดือน ให้นับตั้งแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการ การออกจากราชการไว้ก่อน หรือการถูกระงับคำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพลูกจ้างผู้ตายเพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือได้เท่าที่จ่ายจริง และมอบส่วนที่เหลือ ถ้ามี ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

การจ่ายค่าจ้างระหว่างลา

¹ข้อ 19 ในปีหนึ่งลูกจ้างประจำมีสิทธิลากิจส่วนตัวโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน 45 วันทำการ แต่ในปีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงาน ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาไม่เกิน 15 วันทำการ

²ข้อ 20 ในปีหนึ่งลูกจ้างประจำมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน 60 วันทำการ แต่ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นสมควรจะให้ลาต่อไปอีกก็ได้ แต่ต้อง

ของเจ้ากระทรวงที่ลูกจ้างสังกัดอยู่จะพิจารณาอนุญาต โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ส่วนราชการนั้น ๆ จะได้รับจากผลของการศึกษานั้น และไม่เป็นเหตุให้เสียงาน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

การให้ลูกจ้างประจำลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ให้นำระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษาฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 25 ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะต้องส่งให้ลูกจ้างประจำไปฝึกอบรม หรือดูงาน หรือไปปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับหน้าที่ราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นปฏิบัติอยู่ โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติตลอดระยะเวลาที่ไป ก็ให้กระทำได้โดยขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

การฝึกอบรม หรือดูงาน หรือไปปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศที่มีระยะเวลารวมทั้งการเดินทางเกินกว่า 12 เดือน ให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดทำสัญญาและสัญญาค่าประกันทำนองเดียวกับลูกจ้างประจำลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ โดยได้รับค่าจ้าง

ส่วนราชการอาจอนุมัติให้ลูกจ้างประจำลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศได้ โดยขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน และไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา เว้นแต่ในกรณีที่ค่าจ้างที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าค่าจ้างอัตราปกติของทางราชการที่ลูกจ้างผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้ได้รับค่าจ้างจากทางราชการสมทบ ซึ่งเมื่อรวมกับค่าจ้างจากองค์การระหว่างประเทศแล้วไม่เกินค่าจ้างอัตราปกติของทางราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ 26 การศึกษา การฝึกอบรม การดูงาน หรือการไปปฏิบัติการวิจัยภายในประเทศของลูกจ้างประจำ โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ 27 การลาพักผ่อนประจำปีของลูกจ้าง ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ 28 การลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายของลูกจ้างให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทการลานั้น ๆ

ข้อ 29 การนับวันลาของลูกจ้าง การควบคุมวันลา และผู้มีอำนาจอนุญาตการลาแต่ละครั้ง ให้นำระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 30 การลาของลูกจ้างนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ 19 ถึงข้อ 28 ห้ามจ่ายค่าจ้าง

ข้อ 31 การจ่ายค่าจ้างระหว่างลาของลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

การจ่ายค่าจ้างกรณีถูกสั่งพักราชการ ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ข้อ 32 การจ่ายค่าจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

อัตราค่าจ้างประจำระหว่างพักราชการไม่ถือเป็นอัตราว่าง

ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างถูกพักราชการ ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายได้พิจารณาวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือตามระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างใด ก็ให้จ่ายค่าจ้างตามที่วินิจฉัยจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

¹ข้อ 33 ให้นำข้อ 32 มาใช้บังคับแก่การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้ותרณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก โดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างที่มีได้มาปฏิบัติงานในกรณีอื่น

¹ข้อ 34 ลูกจ้างที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายค่าจ้างสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

กรณีที่ลูกจ้างที่มีได้มาปฏิบัติงานในกรณีอื่นจะมีสิทธิได้รับค่าจ้างหรือไม่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นบัญญัติไว้สำหรับข้าราชการหรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควร แล้วแต่กรณี

ข้อ 35 การจ่ายค่าจ้างให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2526

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

(เปรม ติณสูลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

1 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536

2 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2539

ที่ กค 0406.4/ว 379

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

27 ตุลาคม 2552

เรื่อง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552

เรียน ปลัดกระทรวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้กำหนดระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป ประเภท ก. เล่ม 126 ตอนพิเศษ 156 ง วันที่ 21 ตุลาคม 2552 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (วันที่ 22 ตุลาคม 2552) นั้น

กรมบัญชีกลางเห็นสมควรแจ้งเวียนให้ส่วนราชการได้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป โดยได้นำลงเว็บไซต์ www.cgd.go.th ในระบบสารสนเทศกฎหมายเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุทธิรัตน์ รัตนโชติ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร

โทร. 0-2273-9984

www.cgd.go.th

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว
ของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่เห็นชอบให้ทหารกองประจำการได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ต้องเข้าประจำการเป็นทหารกองประจำการซึ่งในระยะเวลาที่ประจำการ บุคคลดังกล่าวซึ่งเป็นวัยทำงานและเป็นการหลักของครอบครัวต้องขาดโอกาสในการประกอบอาชีพปกติ และเพื่อสร้างแรงจูงใจในการรับราชการทหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ข้าราชการ” ในข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร (ไม่รวมถึงนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม) ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ (ไม่รวมถึงพลตำรวจสำรอง) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการฝ่ายอัยการประเภทข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามต่อบทนิยามคำว่า “ลูกจ้างประจำ” ในข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

““ทหารกองประจำการ” หมายความว่า ทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๙/๑ ของระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

“ข้อ ๙/๑ ทหารกองประจำการซึ่งได้รับเงินเดือนในระดับ พ.๑ กรณีที่เงินเดือนรวมกับเบี้ยเลี้ยงประจำตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการนั้นแล้ว มีจำนวนไม่ถึงเดือนละแปดพันสองร้อยบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นตามอัตราที่กระทรวงกลาโหมกำหนดซึ่งเมื่อรวมกับเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงประจำตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมดังกล่าวแล้วต้องไม่เกินเดือนละแปดพันสองร้อยบาท

ให้นำความในข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๒ มาใช้บังคับกับการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้แก่ทหารกองประจำการด้วยโดยอนุโลม”

ข้อ ๖ ให้ทหารกองประจำการตามระเบียบนี้ ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๗ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

กรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว
ของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดระดับตำแหน่งที่ปรับปรุงใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การเบิกจ่ายเงินตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) และเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่เห็นชอบให้ปรับอัตราเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว โดยกำหนดรายได้ขั้นสูงและรายได้ขั้นต่ำของผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้สูงขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละหนึ่งพันห้าร้อยบาท แต่เมื่อรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท

กรณีจำนวนเงินที่ได้รับตามวรรคหนึ่งรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละแปดพันสองร้อยบาท ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำนั้นได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากเงินเดือนหรือค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละแปดพันสองร้อยบาท

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับกับผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ และผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง และได้รับค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละสอง หรือร้อยละสี่ หรือร้อยละหก หรือร้อยละแปด ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงหรือใกล้ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ แล้วแต่กรณี เมื่อรวมค่าตอบแทนพิเศษดังกล่าวกับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งแล้ว หากมีจำนวนไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำนั้นได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกข้อ ๑๑ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกบัญชีเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการพลเรือน บัญชีเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการทหารและข้าราชการตำรวจ และบัญชีเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของลูกจ้างประจำทำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว
ของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่เห็นชอบให้ปรับอัตราเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวโดยกำหนดรายได้ขั้นสูงและรายได้ขั้นต่ำของผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว และปรับปรุงให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการแต่ละประเภท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ข้าราชการ” ตามความในข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร (ไม่รวมถึงนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหมและทหารกองประจำการ) ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจแห่งชาติ (ไม่รวมถึงพลตำรวจสำรอง) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการฝ่ายอัยการ ประเภท ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่มีอัตราเงินเดือนหรืออัตรากำลังไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาท ให้เบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละหนึ่งพันบาท แต่เมื่อรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาท

กรณีจำนวนเงินที่ได้รับตามวรรคหนึ่งรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละเจ็ดพันเจ็ดร้อยบาท ให้เบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นอีกจนถึงเดือนละเจ็ดพันเจ็ดร้อยบาท

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับกับผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ

อัตรการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้เป็นไปตามบัญชีเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการพลเรือน บัญชีเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการทหารและข้าราชการตำรวจ และบัญชีเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของลูกจ้างประจำท้ายระเบียบนี้”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ อภัยกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บัญชีเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวข้าราชการพลเรือน

๒๐							๑๔,๘๐๐			๑๘,๑๙๐			๒๒,๒๒๐		
๑๙.๕							๑๔,๕๖๐			๑๗,๘๙๐			๒๑,๘๘๐		
๑๙							๑๔,๓๔๐			๑๗,๖๐๐			๒๑,๕๒๐		
๑๘.๕							๑๔,๑๐๐			๑๗,๓๒๐			๒๑,๑๗๐		
๑๘							๑๓,๘๖๐			๑๗,๐๒๐			๒๐,๘๓๐		
๑๗.๕							๑๓,๖๓๐			๑๖,๗๓๐			๒๐,๔๗๐		
๑๗							๑๓,๓๙๐			๑๖,๔๔๐			๒๐,๑๓๐		
๑๖.๕							๑๓,๑๖๐			๑๖,๑๕๐			๑๙,๗๘๐		
๑๖							๑๒,๙๒๐			๑๕,๘๕๐			๑๙,๔๒๐		
๑๕.๕							๑๒,๖๗๐			๑๕,๕๖๐			๑๙,๐๘๐		
๑๕	๘,๑๘๐	๑,๐๐๐	๙,๑๘๐				๑๒,๔๔๐			๑๕,๒๖๐			๑๘,๗๒๐		
๑๔.๕	๘,๐๒๐	๑,๐๐๐	๙,๐๒๐				๑๒,๒๐๐			๑๔,๙๗๐			๑๘,๔๘๐		
๑๔	๗,๘๖๐	๑,๐๐๐	๘,๘๖๐	๙,๗๙๐	๑,๐๐๐	๑๐,๗๙๐	๑๑,๙๖๐			๑๔,๗๐๐			๑๘,๐๔๐		
๑๓.๕	๗,๗๑๐	๑,๐๐๐	๘,๗๑๐	๙,๕๙๐	๑,๐๐๐	๑๐,๕๙๐	๑๑,๗๔๐			๑๔,๔๑๐			๑๗,๗๐๐		
๑๓	๗,๕๗๐	๑,๐๐๐	๘,๕๗๐	๙,๔๓๐	๑,๐๐๐	๑๐,๔๓๐	๑๑,๕๑๐			๑๔,๑๔๐			๑๗,๓๖๐		
๑๒.๕	๗,๔๑๐	๑,๐๐๐	๘,๔๑๐	๙,๒๗๐	๑,๐๐๐	๑๐,๒๗๐	๑๑,๒๙๐			๑๓,๘๗๐			๑๗,๐๓๐		
๑๒	๗,๒๗๐	๑,๐๐๐	๘,๒๗๐	๙,๐๖๐	๑,๐๐๐	๑๐,๐๖๐	๑๑,๐๗๐			๑๓,๖๒๐			๑๖,๗๑๐		
๑๑.๕	๗,๑๒๐	๑,๐๐๐	๘,๑๒๐	๘,๘๘๐	๑,๐๐๐	๙,๘๘๐	๑๐,๘๕๐	๑๕๐	๑๑,๐๐๐	๑๓,๓๖๐			๑๖,๓๘๐		
๑๑	๖,๙๘๐	๑,๐๐๐	๗,๙๘๐	๘,๗๑๐	๑,๐๐๐	๙,๗๑๐	๑๐,๖๔๐	๓๖๐	๑๑,๐๐๐	๑๓,๑๐๐			๑๖,๐๗๐		
๑๐.๕	๖,๘๖๐	๑,๐๐๐	๗,๘๖๐	๘,๕๔๐	๑,๐๐๐	๙,๕๔๐	๑๐,๔๔๐	๕๖๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๘๕๐			๑๕,๗๖๐		
๑๐	๖,๗๑๐	๑,๐๐๐	๗,๗๑๐	๘,๓๘๐	๑,๐๐๐	๙,๓๘๐	๑๐,๒๔๐	๗๖๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๖๐๐			๑๕,๔๖๐		
๙.๕	๖,๕๙๐	๑,๑๑๐	๗,๗๐๐	๘,๒๐๐	๑,๐๐๐	๙,๒๐๐	๑๐,๐๓๐	๙๗๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๓๕๐			๑๕,๑๖๐		
๙	๖,๔๖๐	๑,๒๔๐	๗,๗๐๐	๘,๐๔๐	๑,๐๐๐	๙,๐๔๐	๙,๘๕๐	๑,๐๐๐	๑๐,๘๕๐	๑๒,๑๒๐			๑๔,๘๖๐		
๘.๕	๖,๓๓๐	๑,๓๗๐	๗,๗๐๐	๗,๘๙๐	๑,๐๐๐	๘,๘๙๐	๙,๖๖๐	๑,๐๐๐	๑๐,๖๖๐	๑๑,๘๗๐			๑๔,๕๖๐		
๘	๖,๒๑๐	๑,๔๙๐	๗,๗๐๐	๗,๗๓๐	๑,๐๐๐	๘,๗๓๐	๙,๔๗๐	๑,๐๐๐	๑๐,๔๗๐	๑๑,๖๓๐			๑๔,๒๘๐		
๗.๕	๖,๐๙๐	๑,๖๑๐	๗,๗๐๐	๗,๕๘๐	๑,๐๐๐	๘,๕๘๐	๙,๒๗๐	๑,๐๐๐	๑๐,๒๗๐	๑๑,๓๙๐			๑๓,๙๘๐		
๗	๕,๙๗๐	๑,๗๓๐	๗,๗๐๐	๗,๔๒๐	๑,๐๐๐	๘,๔๒๐	๙,๐๘๐	๑,๐๐๐	๑๐,๐๘๐	๑๑,๑๔๐			๑๓,๖๙๐		
๖.๕	๕,๘๖๐	๑,๘๔๐	๗,๗๐๐	๗,๒๖๐	๑,๐๐๐	๘,๒๖๐	๘,๘๙๐	๑,๐๐๐	๙,๘๙๐	๑๐,๙๐๐	๑๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๓,๔๐๐		
๖	๕,๗๖๐	๑,๙๔๐	๗,๗๐๐	๗,๑๐๐	๑,๐๐๐	๘,๑๐๐	๘,๗๐๐	๑,๐๐๐	๙,๗๐๐	๑๐,๖๖๐	๓๔๐	๑๑,๐๐๐	๑๓,๑๑๐		
๕.๕	๕,๖๓๐	๒,๐๗๐	๗,๗๐๐	๖,๙๔๐	๑,๐๐๐	๗,๙๔๐	๘,๕๐๐	๑,๐๐๐	๙,๕๐๐	๑๐,๔๒๐	๕๘๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๘๒๐		
๕	๕,๕๓๐	๒,๑๗๐	๗,๗๐๐	๖,๘๐๐	๑,๐๐๐	๗,๘๐๐	๘,๓๒๐	๑,๐๐๐	๙,๓๒๐	๑๐,๑๙๐	๘๑๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๕๓๐		
๔.๕	๕,๔๑๐	๒,๒๙๐	๗,๗๐๐	๖,๖๓๐	๑,๐๗๐	๗,๗๐๐	๘,๑๓๐	๑,๐๐๐	๙,๑๓๐	๙,๙๔๐	๑,๐๐๐	๑๐,๙๔๐	๑๒,๒๒๐		
๔	๕,๓๑๐	๒,๓๙๐	๗,๗๐๐	๖,๔๗๐	๑,๒๓๐	๗,๗๐๐	๗,๙๔๐	๑,๐๐๐	๘,๙๔๐	๙,๗๐๐	๑,๐๐๐	๑๐,๗๐๐	๑๑,๙๓๐		
๓.๕	๕,๑๘๐	๒,๕๒๐	๗,๗๐๐	๖,๓๑๐	๑,๓๙๐	๗,๗๐๐	๗,๗๔๐	๑,๐๐๐	๘,๗๔๐	๙,๔๘๐	๑,๐๐๐	๑๐,๔๘๐	๑๑,๖๕๐		
๓	๕,๐๘๐	๒,๖๒๐	๗,๗๐๐	๖,๑๖๐	๑,๕๔๐	๗,๗๐๐	๗,๕๖๐	๑,๐๐๐	๘,๕๖๐	๙,๒๓๐	๑,๐๐๐	๑๐,๒๓๐	๑๑,๓๕๐		
๒.๕	๔,๙๗๐	๒,๗๓๐	๗,๗๐๐	๖,๐๐๐	๑,๗๐๐	๗,๗๐๐	๗,๓๖๐	๑,๐๐๐	๘,๓๖๐	๘,๙๙๐	๑,๐๐๐	๙,๙๙๐	๑๑,๐๖๐		
๒	๔,๘๕๐	๒,๘๕๐	๗,๗๐๐	๕,๘๔๐	๑,๘๖๐	๗,๗๐๐	๗,๑๗๐	๑,๐๐๐	๘,๑๗๐	๘,๗๗๐	๑,๐๐๐	๙,๗๗๐	๑๐,๗๗๐	๒๓๐	๑๑,๐๐๐
๑.๕	๔,๗๔๐	๒,๙๖๐	๗,๗๐๐	๕,๖๘๐	๒,๐๒๐	๗,๗๐๐	๖,๙๗๐	๑,๐๐๐	๗,๙๗๐	๘,๕๔๐	๑,๐๐๐	๙,๕๔๐	๑๐,๔๗๐	๕๓๐	๑๑,๐๐๐
๑	๔,๖๓๐	๓,๐๗๐	๗,๗๐๐	๕,๕๓๐	๒,๑๗๐	๗,๗๐๐	๖,๘๐๐	๑,๐๐๐	๗,๘๐๐	๘,๓๒๐	๑,๐๐๐	๙,๓๒๐	๑๐,๑๙๐	๘๑๐	๑๑,๐๐๐
ขึ้น	เงินเดือน	ค่าครองชีพ	รายได้รวม	เงินเดือน	ค่าครองชีพ	รายได้รวม	เงินเดือน	ค่าครองชีพ	รายได้รวม	เงินเดือน	ค่าครองชีพ	รายได้รวม	เงินเดือน	ค่าครองชีพ	รายได้รวม
อันดับ ๗.๑				อันดับ ๗.๒				อันดับ ๗.๓				อันดับ ๗.๔			

บัญชีเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวลูกจ้างประจำ

๒๑	๑๑,๐๗๐	-	๑๑,๐๗๐						
๒๐.๕	๑๐,๘๕๐	๑๕๐	๑๑,๐๐๐						
๒๐	๑๐,๖๔๐	๓๖๐	๑๑,๐๐๐						
๑๙.๕	๑๐,๔๔๐	๕๖๐	๑๑,๐๐๐						
๑๙	๑๐,๒๔๐	๗๖๐	๑๑,๐๐๐						
๑๘.๕	๑๐,๐๓๐	๙๗๐	๑๑,๐๐๐						
๑๘	๙,๗๙๐	๑,๐๐๐	๑๐,๗๙๐						
๑๗.๕	๙,๕๙๐	๑,๐๐๐	๑๐,๕๙๐						
๑๗	๙,๔๓๐	๑,๐๐๐	๑๐,๔๓๐						
๑๖.๕	๙,๒๔๐	๑,๐๐๐	๑๐,๒๔๐						
๑๖	๙,๐๖๐	๑,๐๐๐	๑๐,๐๖๐						
๑๕.๕	๘,๘๘๐	๑,๐๐๐	๙,๘๘๐						
๑๕	๘,๗๑๐	๑,๐๐๐	๙,๗๑๐						
๑๔.๕	๘,๕๔๐	๑,๐๐๐	๙,๕๔๐						
๑๔	๘,๓๘๐	๑,๐๐๐	๙,๓๘๐						
๑๓.๕	๘,๒๐๐	๑,๐๐๐	๙,๒๐๐						
๑๓	๘,๐๔๐	๑,๐๐๐	๙,๐๔๐						
๑๒.๕	๗,๘๙๐	๑,๐๐๐	๘,๘๙๐						
๑๒	๗,๗๓๐	๑,๐๐๐	๘,๗๓๐						
๑๑.๕	๗,๕๘๐	๑,๐๐๐	๘,๕๘๐						
๑๑	๗,๔๒๐	๑,๐๐๐	๘,๔๒๐						
๑๐.๕	๗,๒๖๐	๑,๐๐๐	๘,๒๖๐						
๑๐	๗,๑๐๐	๑,๐๐๐	๘,๑๐๐						
๙.๕	๖,๙๔๐	๑,๐๐๐	๗,๙๔๐	๑๑,๐๖๐	-	๑๑,๐๖๐			
๙	๖,๗๘๐	๑,๐๐๐	๗,๗๘๐	๑๐,๗๗๐	๒๓๐	๑๑,๐๐๐			
๘.๕	๖,๖๓๐	๑,๐๗๐	๗,๗๐๐	๑๐,๕๗๐	๕๓๐	๑๑,๐๐๐			
๘	๖,๔๗๐	๑,๒๓๐	๗,๗๐๐	๑๐,๑๙๐	๘๑๐	๑๑,๐๐๐			
๗.๕	๖,๓๑๐	๑,๓๙๐	๗,๗๐๐	๙,๙๔๐	๑,๐๐๐	๑๐,๙๔๐			
๗	๖,๑๖๐	๑,๕๔๐	๗,๗๐๐	๙,๗๐๐	๑,๐๐๐	๑๐,๗๐๐			
๖.๕	๖,๐๐๐	๑,๗๐๐	๗,๗๐๐	๙,๔๘๐	๑,๐๐๐	๑๐,๔๘๐			
๖	๕,๘๔๐	๑,๘๖๐	๗,๗๐๐	๙,๒๓๐	๑,๐๐๐	๑๐,๒๓๐			
๕.๕	๕,๖๘๐	๒,๐๒๐	๗,๗๐๐	๘,๙๙๐	๑,๐๐๐	๙,๙๙๐	๑๑,๐๖๐	-	๑๑,๐๖๐
๕	๕,๕๓๐	๒,๑๗๐	๗,๗๐๐	๘,๗๗๐	๑,๐๐๐	๙,๗๗๐	๑๐,๗๗๐	๒๓๐	๑๑,๐๐๐
๔.๕	๕,๔๑๐	๒,๒๙๐	๗,๗๐๐	๘,๕๔๐	๑,๐๐๐	๙,๕๔๐	๑๐,๕๔๐	๕๓๐	๑๑,๐๐๐
๔	๕,๓๑๐	๒,๓๙๐	๗,๗๐๐	๘,๓๒๐	๑,๐๐๐	๙,๓๒๐	๑๐,๑๙๐	๘๑๐	๑๑,๐๐๐
๓.๕	๕,๑๘๐	๒,๕๒๐	๗,๗๐๐	๘,๑๓๐	๑,๐๐๐	๙,๑๓๐	๙,๙๔๐	๑,๐๐๐	๑๐,๙๔๐
๓	๕,๐๘๐	๒,๖๒๐	๗,๗๐๐	๗,๙๔๐	๑,๐๐๐	๘,๙๔๐	๙,๗๐๐	๑,๐๐๐	๑๐,๗๐๐
๒.๕	๔,๙๗๐	๒,๗๓๐	๗,๗๐๐	๗,๗๕๐	๑,๐๐๐	๘,๗๕๐	๙,๔๘๐	๑,๐๐๐	๑๐,๔๘๐
๒	๔,๘๕๐	๒,๘๕๐	๗,๗๐๐	๗,๕๖๐	๑,๐๐๐	๘,๕๖๐	๙,๒๓๐	๑,๐๐๐	๑๐,๒๓๐
๑.๕	๔,๗๔๐	๒,๙๖๐	๗,๗๐๐	๗,๓๖๐	๑,๐๐๐	๘,๓๖๐	๘,๙๙๐	๑,๐๐๐	๙,๙๙๐
๑	๔,๖๓๐	๓,๐๗๐	๗,๗๐๐	๗,๑๗๐	๑,๐๐๐	๘,๑๗๐	๘,๗๗๐	๑,๐๐๐	๙,๗๗๐
รวม	ค่าจ้าง	ค่าตอบแทน	รวมรายได้	ค่าจ้าง	ค่าตอบแทน	รวมรายได้	ค่าจ้าง	ค่าตอบแทน	รวมรายได้
	กลุ่มที่ ๑			กลุ่มที่ ๒			กลุ่มที่ ๓		

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการ
และลูกจ้างประจำของส่วนราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๘

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ เห็นชอบมาตรการปรับค่าตอบแทนภาครัฐการปีงบประมาณ ๒๕๔๙ โดยมีการปรับปรุงเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่เกินเดือนละ ๑๐,๕๐๐ บาท ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท และเมื่อรวมเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวกับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละ ๑๐,๕๐๐ บาท กรณีที่เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับแล้วไม่ถึงเดือนละ ๙,๓๕๐ บาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวอีกจำนวนหนึ่ง เพื่อให้มีรายได้รวมเป็นเดือนละ ๙,๓๕๐ บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงการคลัง จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ”^(๒) หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร (ไม่รวมถึงนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม และทหารกองประจำการ) ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจแห่งชาติ (ไม่รวมถึงพลตำรวจสำรอง) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการฝ่ายอัยการประเภทข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

ข้อ ๖^(๓) ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละหนึ่งพันห้าร้อยบาท แต่เมื่อรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท

กรณีจำนวนเงินที่ได้รับตามวรรคหนึ่งรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละแปดพันสองร้อยบาทให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำนั้นได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากเงินเดือนหรือค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละแปดพันสองร้อยบาท

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับกับผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ และผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา

ข้อ ๗^(๓) ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง และได้รับค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละสอง หรือร้อยละสี่ หรือร้อยละหก หรือร้อยละแปดของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงหรือใกล้เคียงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ แล้วแต่กรณี เมื่อรวมค่าตอบแทนพิเศษดังกล่าวกับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งแล้ว หากมีจำนวนไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำนั้นได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ข้อ ๘ การจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามระเบียบนี้เป็นการจ่ายชั่วคราว หากมีการปรับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการ และโครงสร้างค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ กระทรวงการคลังอาจพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการและโครงสร้างค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการที่ปรับใหม่ได้

ข้อ ๙ ให้ส่วนราชการออกคำสั่งการได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว และให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งคำขอเบิกเงินซึ่งตรวจสอบถูกต้องแล้ว โดยบันทึกการส่งงบประมาณ แหล่งของเงิน และกิจกรรมหลักมายังกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ โดยไม่ต้องส่งสำเนาคำสั่งประกอบคำขอเบิกเงิน สำหรับคำสั่งให้เก็บไว้ที่ส่วนราชการเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๑๐ การจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๑๑^(๓) ยกเลิก

ข้อ ๑๒ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้
ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการหรือค่าจ้างลูกจ้างประจำแล้วแต่กรณี โดยอนุโลม
ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) วราเทพ รัตนากร

(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้าง
ประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

มีผลใช้บังคับตั้งแต่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้าง
ประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๖๓ ง หน้า ๑ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

มีผลใช้บังคับตั้งแต่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

(๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้าง
ประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๑๔ ง หน้า ๑ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑

มีผลใช้บังคับตั้งแต่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ตารางเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวลูกจ้างประจำ

22	11,510	190	11,700
21.5	11,290	410	11,700
21	11,070	630	11,700
20.5	10,850	850	11,700
20	10,640	1,060	11,700
19.5	10,440	1,260	11,700
19	10,240	1,460	11,700
18.5	10,030	1,500	11,530
18	9,790	1,500	11,290
17.5	9,590	1,500	11,090
17	9,430	1,500	10,930
16.5	9,240	1,500	10,740
16	9,060	1,500	10,560
15.5	8,880	1,500	10,380
15	8,710	1,500	10,210
14.5	8,540	1,500	10,040
14	8,380	1,500	9,880
13.5	8,200	1,500	9,700
13	8,040	1,500	9,540
12.5	7,890	1,500	9,390
12	7,730	1,500	9,230
11.5	7,580	1,500	9,080
11	7,420	1,500	8,920
10.5	7,260	1,500	8,760
10	7,100	1,500	8,600
9.5	6,940	1,500	8,440
9	6,800	1,500	8,300
8.5	6,630	1,570	8,200
8	6,470	1,730	8,200
7.5	6,310	1,890	8,200
7	6,160	2,040	8,200
6.5	6,000	2,200	8,200
6	5,840	2,360	8,200
5.5	5,680	2,520	8,200
5	5,530	2,670	8,200
4.5	5,410	2,790	8,200
4	5,310	2,890	8,200
3.5	5,180	3,020	8,200
3	5,080	3,120	8,200
2.5	4,970	3,230	8,200
2	4,850	3,350	8,200
1.5	4,740	3,460	8,200
1	4,630	3,570	8,200
ชั้น	ค่าจ้าง	ค่าครองชีพ	รายได้รวม
	กลุ่มที่ 1		

11,650	50	11,700
11,350	350	11,700
11,060	640	11,700
10,770	930	11,700
10,470	1,230	11,700
10,190	1,500	11,690
9,940	1,500	11,440
9,700	1,500	11,200
9,480	1,500	10,980
9,230	1,500	10,730
8,990	1,500	10,490
8,770	1,500	10,270
8,540	1,500	10,040
8,320	1,500	9,820
8,130	1,500	9,630
7,940	1,500	9,440
7,740	1,500	9,240
7,560	1,500	9,060
7,360	1,500	8,860
7,170	1,500	8,670
ค่าจ้าง	ค่าครองชีพ	รายได้รวม
กลุ่มที่ 2		

หมายเหตุ แสดงรายการค่าครองชีพเฉพาะชั้นเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับค่าครองชีพเท่านั้น

คำนวณ

ที่ กค 0527.6/ว 104

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

21 สิงหาคม 2539

รับ	ก ๑๕/๙
วันที่	- 6 ก.ย. 2539
เวลา	13.๑๐

กองการเจ้าหน้าที่	
เลขรับ	1110
วันที่	- 6 ก.ย. 2
เวลา	

เรื่อง หลักสูตร วิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือกเป็นลูกจ้างประจำ

เรียน อธิบดีกรมสรรพสามิต

- อ้างถึง (1) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/ว 55605 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2526
(2) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0531/46316 ลงวันที่ 15 กันยายน 2529

ด้วยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 ข้อ 11 กำหนดว่า "การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือก เว้นแต่การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำ ตามข้อ 19 และข้อ 20

หลักสูตร วิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด"

เพื่อให้การดำเนินการของส่วนราชการต่าง ๆ ตามนโยบาย 11 ดังกล่าว เป็นไปในแนวเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในข้อ 11 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 กระทรวงการคลังจึงขอยกเลิกหนังสือที่อ้างถึงดังกล่าว และกำหนดหลักสูตร วิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกเป็นลูกจ้างประจำ ดังต่อไปนี้

1. ตำแหน่งลูกจ้างประจำที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้ในหมวดฝีมือ หรือสูงกว่า
ให้บรรจุและแต่งตั้งโดยวิธีสอบคัดเลือก สำหรับตำแหน่งลูกจ้างประจำนอกเหนือจากที่กล่าว ให้บรรจุ
และแต่งตั้งโดยวิธีคัดเลือก

2. ให้ผู้มีครุเสียค่าธรรมเนียมในการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกสำหรับแต่ละตำแหน่ง
ที่ตนสมัครตามอัตรา ดังนี้

2.1 ตำแหน่งลูกจ้างประจำที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้ในหมวดแรงงานหรือ
หมวดกึ่งฝีมือ ตำแหน่งละ 20 บาท

2.2 ตำแหน่งลูกจ้างประจำที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้ในหมวดฝีมือ หรือ
เทียบเท่าขึ้นไป ตำแหน่งละ 30 บาท

ในกรณีที่มีสมัครสอบคัดเลือก หรือคัดเลือก หลายตำแหน่งในครั้งเดียวกัน ให้เสียค่า-
ธรรมเนียมสำหรับตำแหน่งต่อ ๆ ไป เพียงครั้งหนึ่งของอัตราดังกล่าวข้างต้น ค่าธรรมเนียมจะไม่จ่าย
คืน เมื่อประกาศรายชื่อว่าเป็นผู้มีสิทธิแล้ว

3. การสอบคัดเลือกให้ปฏิบัติตามหลักสูตร วิธีดำเนินการ และเกณฑ์การตัดสิน
ดังต่อไปนี้

3.1 หลักสูตรการสอบคัดเลือก ประกอบด้วย

3.1.1 ภาควิชาความรู้ทั่วไป และความรู้เกี่ยวกับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ
โดยวิธีสอบข้อเขียน คะแนนเต็ม 50 คะแนน

3.1.2 ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง โดยวิธีสอบข้อเขียน
และหรือสอบปฏิบัติ คะแนนเต็ม 100 คะแนน

3.1.3 ภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง คะแนนเต็ม 50 คะแนน

3.2 ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ 13 หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี หรือผู้ที่ได้
มอบหมาย ดำเนินการต่อไปนี้

3.2.1 ประกาศรับสมัครสอบคัดเลือกโดยระบุชื่อตำแหน่งที่จะบรรจุ
คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบ หลักสูตร วิธีการสอบ และข้อความอื่นที่ผู้มีสิทธิสมัครสอบควรทราบ

3.2.2 จัดให้มีเจ้าหน้าที่รับสมัครสอบ โดยกำหนดให้มีเวลารับสมัครสอบ
ไม่น้อยกว่า 15 วันทำการ กรณีมีเหตุผลและความจำเป็นต้องขยายกำหนดเวลารับสมัครสอบคัดเลือก

ตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ ผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกอาจประกาศขยายกำหนดเวลารับสมัครสอบได้ แต่ทั้งนี้ เวลาที่ขยายจะต้องมีเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันทำการ นับตั้งแต่วันถัดจากวันสุดท้ายของการรับสมัครสอบ และจะต้องประกาศการขยายเวลานั้นก่อนวันปิดรับสมัครสอบครั้งนั้นด้วย

3.2.3 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกไม่น้อยกว่า 5 คน โดยตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ กรรมการอีกคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ และผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานการเจ้าหน้าที่เป็นเลขานุการ หากประธานกรรมการไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกออกข้อสอบประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบคัดเลือกอื่น ๆ ได้ตามความจำเป็น

3.3 ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกกำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบ ตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวกับการสอบ โดยให้ประกาศก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า 5 วันทำการ

3.4 ในการตัดสินใจผู้ใดเป็นผู้สอบคัดเลือกได้ ให้ถือเกณฑ์คะแนนในแต่ละภาค ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

3.5 เมื่อการสอบคัดเลือกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกรายงานผลต่อผู้มีอำนาจดังกล่าวข้างต้น เพื่อประกาศรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้ตามลำดับที่ต่อไป

4. การบรรจุและแต่งตั้งโดยใช้วิธีคัดเลือก ให้ดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และความเหมาะสมที่จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นเกณฑ์ โดยให้ผู้มีอำนาจตามข้อ 13 หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายประกาศรับสมัครโดยระบุชื่อตำแหน่งที่จะบรรจุ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ และวิธีการคัดเลือก ทั้งนี้ โดยกำหนดให้มีเวลารับสมัครไม่น้อยกว่า 15 วันทำการ และกรณีไม่มีเหตุผลความจำเป็นต้องขยายเวลารับสมัคร ให้ใช้วิธีการเกี่ยวกับการขยายเวลารับสมัครสอบคัดเลือกตามข้อ 3.2.2

สำหรับเกณฑ์การตัดสินว่า ผู้ใดเป็นผู้ผ่านการคัดเลือก ให้ถือเกณฑ์คะแนนในการพิจารณาทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

5. การขึ้นบัญชีผู้สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกได้ ให้เรียงลำดับที่จากผู้ได้คะแนนรวมสูงลงมา ตามลำดับ ในกรณีผู้สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกได้คะแนนรวมเท่ากัน ให้พิจารณาจัดลำดับ ดังนี้

5.1 กรณีมีผู้ที่ได้คะแนนรวมเท่ากัน ให้ผู้ที่ได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมากกว่า เป็นผู้อยู่ในลำดับสูงกว่า

5.2 ถ้าได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเท่ากัน ให้ผู้ได้คะแนนภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งมากกว่า เป็นผู้อยู่ในลำดับสูงกว่า

5.3 ถ้าได้คะแนนภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งเท่ากัน ให้ผู้ได้คะแนนภาคความรู้ทั่วไปมากกว่า เป็นผู้อยู่ในลำดับสูงกว่า

5.4 ถ้ายังคงได้คะแนนเท่ากันอีก ก็ให้ผู้ได้รับหมายเลขประจำตัวสอบก่อน เป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า (การให้เลขประจำตัวสอบ จะต้องให้ก่อนหลังตามลำดับที่สมัครสอบ)

6. บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้คัดเลือกได้ ให้ใช้ได้ไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันขึ้นบัญชี แต่ถ้ามีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกสำหรับตำแหน่งเดียวกันนี้เสีย และได้ขึ้นบัญชีสอบคัดเลือกได้ หรือผู้คัดเลือกได้ใหม่แล้ว บัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้คัดเลือกได้ครั้งก่อนเป็นอันยกเลิก

7. ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ 13 หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายส่งบัญชีรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้คัดเลือกได้ ให้กระทรวงการคลังภายใน 5 วันทำการ นับแต่วันขึ้นบัญชี

8. การสอบคัดเลือก หรือการคัดเลือกลูกจ้างประจำตำแหน่งต่าง ๆ ที่ส่วนราชการได้ดำเนินการไปก่อนหนังสือนี้ ให้ถือว่ามิผลสมบูรณ์

การปฏิบัติอื่นใดนอกเหนือจากที่สภากฎที่ตั้งกล่าวข้างต้น ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายณมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักบริหารการเบิกจ่ายเงิน

ส่วนบริหารงานบุคคลลูกจ้าง

โทร. 2713120

ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

พ.ศ. 2535

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

- (1) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520
- (2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2525
- (3) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2527
- (4) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

พ.ศ. 2529

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติของคณะรัฐมนตรี และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ส่วนการลาของข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการตามหมวด 3 ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหา

ในกรณีที่มีการตีความหรือวินิจฉัยปัญหาของปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และปลัดกระทรวงยุติธรรมขัดแย้งกัน ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด

บททั่วไป

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่า รวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดทบวง และปลัดกรุงเทพมหานครด้วย

"หัวหน้าส่วนราชการ" หมายความว่า อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ผู้ว่าราชการจังหวัด และให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการสำนักในสังกัดกรุงเทพมหานคร นายก อบจ. และเลขาธิการรัฐมนตรีในฐานะบังคับบัญชาสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีด้วย

"หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง" หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือปลัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะบังคับบัญชาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดทบวง หรือสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

"เข้ารับการตรวจเลือก" หมายความว่า เข้ารับการตรวจเลือกเพื่อรับราชการเป็นทหารกองประจำการ

"เข้ารับการเตรียมพล"หมายความว่า เข้ารับการระดมพล เข้ารับการตรวจสอบพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อมตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

"องค์การระหว่างประเทศ" หมายความว่า องค์การที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นด้วยความตกลงระหว่างประเทศทั้งในระดับรัฐบาลและระดับเอกชน และสำหรับองค์การสหประชาชาติให้หมายความรวมถึงทบวงการชำนัญพิเศษ และองค์การอื่นใดในเครือสหประชาชาติด้วย

"องค์การต่างประเทศ" หมายความว่า องค์การหรือสถาบันต่างประเทศตามที่ผู้รักษาการตามระเบียบจะได้ประกาศรายชื่อให้ทราบ

"การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ" หมายความว่า รวมถึงการไปปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ การไปปฏิบัติงานในองค์การต่างประเทศ การไปปฏิบัติงานในต่างประเทศในลักษณะเดียวกันกับการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งการไปปฏิบัติงานในหน่วยงานขององค์การระหว่างประเทศ หน่วยงานขององค์การต่างประเทศหรือหน่วยงานของรัฐบาลต่างประเทศซึ่งตั้งอยู่ในประเทศโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนในลักษณะเดียวกันกับเงินเดือนจากองค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หน่วยงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือจากประเทศที่ไปปฏิบัติงาน แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงการเดินทางไปราชการตามระเบียบว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการหรือการจัดการประชุมของทางราชการ การไปรับราชการประจำในต่างประเทศ การไปศึกษา ฝึกอบรม ศึกษาดูงานหรือปฏิบัติการวิจัย ตามระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

"ลาติดตามคู่สมรส" หมายความว่า ลาติดตามสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศหรือทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศตามความต้องการของทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการหรือเต็มเวลาทำงาน ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป แต่ไม่รวมถึงกรณีที่คู่สมรสลาไปศึกษา ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

ข้อ 6 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ในกรณีที่กระทรวง ทบวง กรมใด มีเหตุพิเศษซึ่งจะต้องวางหลักเกณฑ์และขั้นตอนวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลาประเภทใดเพิ่มเติมหรือแตกต่างไปจากที่ระเบียบนี้กำหนด ให้กระทรวงหรือทบวงเข้าสังกัดขอความเห็นผู้รักษาการตามระเบียบเพื่อประกอบการพิจารณากำหนดเป็นระเบียบของกระทรวงหรือทบวงนั้นได้

ข้อ 7 การลาทุกประเภทตามระเบียบนี้ ถ้ามีกฎหมายระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเกี่ยวกับการลาประเภทใดไว้เป็นพิเศษ ผู้ลาและผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลานั้นด้วย

ข้อ 8 ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต และอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาสำหรับข้าราชการแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามตารางที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ส่วนราชการหรือหน่วยงานใดมีข้าราชการหลายประเภท ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาของส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาสำหรับข้าราชการทุกประเภท ที่อยู่ในสังกัดส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาตามระเบียบนี้ไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ และมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจรอขออนุญาตจากผู้มีอำนาจได้ ให้ผู้ลาเสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาชั้นเหนือขึ้นไปเพื่อพิจารณา และเมื่ออนุญาตแล้วให้แจ้งให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามระเบียบทราบด้วย

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาจะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใด เป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาตแทนก็ได้

ข้อ 9 ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการ ณ หน่วยงานอื่นใดของทางราชการ หากประสงค์จะลาป่วย ลากิจส่วนตัว ลาพักผ่อน หรือลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล ในช่วงเวลาที่ไปช่วยราชการ ให้เสนอขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ไปช่วยราชการ แล้วให้หน่วยงานนั้นรายงานจำนวนวันลาให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้นั้นทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

การลาประเภทอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เสนอขออนุญาตลาต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการลาประเภทนั้น

ข้อ 10 การนับวันลาตามระเบียบนี้ให้นับตามปีงบประมาณ

การนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอหรือจัดส่งใบลาอนุญาตให้ลา และคำนวณวันลา ให้นับต่อเนื่องกัน โดยนับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การนับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลาสำหรับวันลาป่วยที่มีใช้วันลาป่วยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ วันลากิจส่วนตัว และวันลาพักผ่อน ให้นับเฉพาะวันทำการ

การลาป่วยหรือลากิจส่วนตัวซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน จะเป็นในปีเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่ง ถ้าจำนวนวันลาครั้งหนึ่งรวมกันเกินอำนาจของผู้มีอำนาจอนุญาตระดับใด ให้นำใบลาเสนอขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

ข้าราชการที่ถูกเรียกกลับมาปฏิบัติราชการระหว่างการลา ให้ถือว่าการลาเป็นอันหมดเขตเพียงวันก่อนวันเดินทางกลับ และวันราชการเริ่มต้นตั้งแต่วันออกเดินทางกลับเป็นต้นไป

การลาครั้งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครั้งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ

ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลา หากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้หยุดราชการ ให้เสนอขอถอนวันลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลา และให้ถือว่าการลาเป็นอันหมดเขตเพียงวันที่ขอถอนวันลานั้น

ข้อ 11 เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีระยะเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัด โดยมีสาระสำคัญตามตัวอย่างท้ายระเบียบนี้ หรือจะใช้เครื่องบันทึกเวลาการปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ในกรณีจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง จะกำหนดวิธีลงเวลาปฏิบัติราชการ หรือวิธีควบคุมการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่มีการปฏิบัติราชการในลักษณะพิเศษเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวัน เวลาการปฏิบัติราชการได้ด้วย

ข้อ 12 การลาให้ใช้ใบลาตามแบบท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วนจะใช้ใบลาที่มีข้อความไม่ครบถ้วนตามแบบ หรือจะลาโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องส่งใบลาตามแบบในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ข้อ 13 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่างการลาตามระเบียบนี้ หรือในระหว่างวันหยุดราชการให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง

สำหรับหัวหน้าส่วนราชการให้เสนอขออนุญาตต่อปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง และข้าราชการในราชบัณฑิตยสถานให้เสนอขออนุญาตต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ส่วนปลัดกรุงเทพมหานครให้เสนอขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

การอนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง เมื่ออนุญาตแล้วให้รายงานปลัดกระทรวงทราบด้วย

ข้อ 14 การขออนุญาตไปต่างประเทศซึ่งอยู่ติดเขตแดนประเทศไทย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอในท้องที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศใด มีอำนาจอนุญาตให้ข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในสังกัดจังหวัดหรืออำเภอนั้นๆ ไปประเทศนั้นได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 7 วัน และ 3 วัน ตามลำดับ

ข้อ 15 ข้าราชการผู้ใดไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลทั่วไปในท้องที่นั้น หรือเหตุการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับข้าราชการผู้นั้น และมีได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือความผิดของข้าราชการผู้นั้นเอง โดยเหตุการณ์พิเศษดังกล่าวร้ายแรงจนเป็นเหตุขัดขวางทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการ ณ สถานที่ตั้งตามปกติ ให้ข้าราชการผู้นั้นรับรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรวมทั้งอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้มาปฏิบัติราชการไม่ได้ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงทันทีในวันแรกที่สามารถมาปฏิบัติราชการได้

สำหรับหัวหน้าส่วนราชการให้รายงานต่อปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้รายงานต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ส่วนปลัดกรุงเทพมหานครให้รายงานต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เห็นว่าการที่ข้าราชการผู้นั้นมาปฏิบัติราชการไม่ได้เป็นเพราะเหตุการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่งจริง ให้สั่งให้การหยุดราชการของข้าราชการผู้นั้นไม่นับเป็นวันลาตามจำนวนวันที่ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์พิเศษดังกล่าว

ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เห็นว่าการที่ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการยังไม่สมควรถือเป็นเหตุการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวันที่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาปฏิบัติราชการเป็นวันลาถึงส่วนตัว

หมวด 2

ประเภทการลา

ข้อ 16 การลาแบ่งออกเป็น 9 ประเภท คือ

- (1) การลาป่วย
- (2) การลาคลอดบุตร
- (3) การลากิจส่วนตัว
- (4) การลาพักผ่อน
- (5) การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์
- (6) การลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล
- (7) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย
- (8) การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
- (9) การลาติดตามคู่สมรส

ส่วนที่ 1

การลาป่วย

ข้อ 17 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต ก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็น จะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ขอลามีอาการป่วยจนไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว

การลาป่วยตั้งแต่ 30 วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควรผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งให้ใช้ใบรับรองของแพทย์ซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบแทนก็ได้

การลาป่วยไม่ถึง 30 วัน ไม่ว่าจะเป็นการลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งติดต่อกัน ถ้าผู้มีอำนาจเห็นสมควรจะสั่งให้มีใบรับรองแพทย์ตามวรรคสามประกอบใบลาหรือสั่งให้ผู้ลาไปรับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตก็ได้

ส่วนที่ 2

การลาคลอดบุตร

ข้อ 18 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตรให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต ก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว และมีสิทธิลาคลอดบุตรโดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ 90 วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์

การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดบุตรก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน 90 วัน

ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตรและได้หยุดราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนดหากประสงค์จะขอถอนวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต อนุญาตให้ถอนวันลาคลอดบุตรได้โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลาบางส่วนตัว

การลาคลอดบุตรตามเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้นให้ถือว่า การลาประเภทนั้นสิ้นสุดลงและให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอดบุตร

ส่วนที่ 3

การลาบางส่วนตัว

ข้อ 19 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาบางส่วนตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน จะเสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมด้วยระบุเหตุจำเป็นไว้แล้วหยุดราชการไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้เหตุผลให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบโดยเร็ว

ในกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อน ตามวรรคหนึ่งได้ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ข้อ 20 ยกเลิก

ข้อ 21 ข้าราชการมีสิทธิลาบางส่วนตัว โดยได้รับเงินเดือน ปีละไม่เกิน 45 วันทำการ

ข้อ 22 ข้าราชการที่ลาคลอดบุตรตามข้อ 18 แล้ว หากประสงค์จะลาบางส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน 150 วันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา

ข้อ 23 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาบางส่วนตัววันแต่กรณีการลาบางส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ 22 ซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนดถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้

ส่วนที่ 4

การลาพักผ่อน

ข้อ 24 ข้าราชการมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้ 10 วันทำการ เว้นแต่ข้าราชการดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีที่ได้รับบรรจุเข้ารับราชการยังไม่ถึง 6 เดือน

- (1) ผู้ซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก
- (2) ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพราะเหตุส่วนตัว แล้วต่อมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการอีก
- (3) ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งแล้วต่อมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการอีกหลัง 6 เดือนนับแต่วันออกจากราชการ
- (4) ผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น นอกจากกรณีไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และกรณีไปปฏิบัติงานใดๆตามความประสงค์ของทางราชการ แล้วต่อมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการอีก

ข้อ 25 ถ้าในปีใดข้าราชการผู้ใดมิได้ลาพักผ่อนประจำปีหรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบ 10 วันทำการ ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อไปได้แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกิน 20 วันทำการ

สำหรับผู้ที่ได้รับราชการติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี ให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกิน 30 วันทำการ

ข้อ 26 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อนให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้

ข้อ 27 การอนุญาตให้ลาพักผ่อนผู้มีอำนาจอนุญาต จะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้โดยมิให้เสียหายแก่ราชการ

ข้อ 28 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนซึ่งหยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้

ข้อ 29 ข้าราชการประเภทใดที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาและมีวันหยุดภาคการศึกษา หากได้หยุดราชการตามวันหยุดภาคการศึกษาเกินกว่าวันลาพักผ่อนตามระเบียบนี้ ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ส่วนที่ 5

การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์

ข้อ 30 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือข้าราชการที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต ก่อนวันอุปสมบทหรือวันก่อนเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ไม่น้อยกว่า 60 วัน

ในกรณีมีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อน ตามวรรคหนึ่ง ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นประกอบการลา และให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้

ข้อ 31 ข้าราชการที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบท หรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ตามข้อ 30 แล้ว จะต้องอุปสมบทหรือออกเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ภายใน 10 วัน นับแต่วันเริ่มลา และจะต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติราชการภายใน 5 วัน นับแต่วันที่ลาสิกขา หรือวันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยหลังจากการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์

ข้าราชการที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ และได้หยุดราชการไปแล้ว หากปรากฏว่ามีปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอุปสมบทหรือประกอบพิธีฮัจญ์ตามที่ขอลาไว้ เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติและขอถอนวันลา ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต พิจารณาหรืออนุญาตให้ถอนวันลาอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจญ์ได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลากิจส่วนตัว

ส่วนที่ 6

การลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล

ข้อ 32 ข้าราชการที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการตรวจเลือก ให้รายงานลาต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันเข้ารับการตรวจเลือกไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง ส่วนข้าราชการที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการเตรียมพล ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่เวลารับหมายเรียกเป็นต้นไป และให้ไปเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลตามวันเวลาในหมายเรียกนั้นโดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอรายงานลาไปตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง

สำหรับหัวหน้าส่วนราชการให้รายงานลาต่อปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้รายงานลาต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ส่วนปลัดกรุงเทพมหานครให้รายงานลาต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ 33 เมื่อข้าราชการที่ลาพ้นจากการเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลแล้ว ให้มารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติต่อผู้บังคับบัญชาภายใน 7 วัน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามข้อ 32 อาจขยายเวลาให้ได้ แต่รวมแล้วไม่เกิน 15 วัน

ส่วนที่ 7

การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย

ข้อ 34 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง เพื่อพิจารณาอนุญาต

สำหรับการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง เพื่อพิจารณาอนุญาต เว้นแต่ข้าราชการกรุงเทพมหานครให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อปลัดกรุงเทพมหานคร

สำหรับหัวหน้าส่วนราชการให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง และข้าราชการในราชบัณฑิตยสถานให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ส่วนปลัดกรุงเทพมหานครให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาอนุญาต

ส่วนที่ 8

การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ 35 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อพิจารณา โดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ 36 การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ มี 2 ประเภท คือ

"ประเภทที่ 1" ได้แก่ การปฏิบัติงานในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(1) การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกและเป็นวาระที่จะต้องส่งไปปฏิบัติงานในองค์การนั้น

(2) รัฐบาลไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องส่งไปปฏิบัติงานตามความตกลงระหว่างประเทศ

(3) ประเทศไทยต้องส่งไปปฏิบัติงานเพื่อพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประเทศตามความต้องการของรัฐบาลไทย

"ประเภทที่ 2" ได้แก่การปฏิบัติงานนอกเหนือจากประเภทที่ 1

ข้อ 37 ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) เป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี ก่อนถึงวันที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงาน เว้นแต่ผู้ที่ไปปฏิบัติงานในองค์การสหประชาชาติ กำหนดเวลาห้าปีให้ลดเป็นสองปี

สำหรับผู้ที่เคยไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ 2 มาแล้ว จะต้องใช้เวลาปฏิบัติราชการในส่วนราชการไม่น้อยกว่าสองปี นับแต่วันเริ่มกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หลังจากที่ได้เดินทางกลับจากการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ 2 ครั้งสุดท้าย

(2) ผู้ที่ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ 2 ต้องมีอายุไม่เกินห้าสิบสองปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงาน

(3) เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการมีความรู้ความสามารถเหมาะสมมีความประพฤติเรียบร้อยและไม่อยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัย

การขอยกเว้นหรือผ่อนผันคุณสมบัติตาม(1) วรรคสองและ(2) ให้เสนอเหตุผลความจำเป็นต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาเป็นรายๆ ไป

ข้อ 38 ให้ข้าราชการที่ได้รับการคัดเลือกให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ขึ้นไปลาต่อผู้บังคับบัญชาไปตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อพิจารณาอนุญาต และมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นลาไปปฏิบัติงานได้โดยถือว่าเป็นการไปทำการใด ๆ อันจะนับเวลาระหว่างนั้น เหมือนเต็มเวลาราชการ มีกำหนดเวลาไม่เกินสี่ปีสำหรับการไปปฏิบัติงานประเภทที่ 1 หรือมีกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีสำหรับการไปปฏิบัติงานประเภทที่ 2 โดยไม่รับเงินเดือน เว้นแต่อัตราเงินเดือนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนจากทางราชการสมทบ ซึ่งเมื่อรวมกับเงินเดือนจากองค์การระหว่างประเทศแล้ว ไม่เกินอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ 39 ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ หากประสงค์จะอยู่ปฏิบัติงานต่อให้ยื่นเรื่องราวพร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อพิจารณาอนุญาตและมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปปฏิบัติงานได้โดยถือว่าเป็นการไปทำการใด ๆ อันจะนับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ ได้อีกแต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินสี่ปี

การอนุญาตให้ข้าราชการผู้ใดไปปฏิบัติงานประเภทที่ 2 เกินกว่าหนึ่งปี ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการในช่วงเวลาที่ไปปฏิบัติงานเกินกว่าหนึ่งปีด้วย

ข้อ 40 เมื่อกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดได้มีคำสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงาน ตามข้อ 38 หรือให้ไปปฏิบัติงานต่อหรือให้ออกจากราชการ ตามข้อ 39 แล้ว ให้ส่วนราชการส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้กระทรวงการคลังและองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ 41 ให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัด จัดทำสัญญาผูกมัดข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ 2 ให้กลับมารับราชการในส่วนราชการเป็นเวลาหนึ่งเท่าของระยะเวลาที่ไปปฏิบัติงาน ข้าราชการผู้ใดไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศแล้วไม่กลับมารับราชการหรือกลับมารับราชการไม่ครบกำหนดตามสัญญาให้ขาดใช้เงินเบี้ยปรับแก่ทางราชการดังนี้

(1) ไม่กลับเข้ารับราชการเลยให้ขาดใช้เป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ได้รับ คูณด้วยระยะเวลาที่ลาไปปฏิบัติงานที่คิดเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าเกินสิบห้าวันให้คิดเป็นหนึ่งเดือน

(2) กลับมารับราชการไม่ครบกำหนดตามสัญญาให้ขาดใช้เบี้ยปรับตาม (1) ลดลงตามส่วน

การทำสัญญาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด เมื่อจัดทำแล้วให้ส่งให้กระทรวงการคลังและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแห่งละ 1 ชุดด้วย

ข้อ 42 ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ เมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จให้รายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน และให้รายงานผลการไปปฏิบัติงานให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การรายงานผลการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบรายงานการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ส่วนที่ 9

การลาติดตามคู่สมรส

ข้อ 43 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาติดตามคู่สมรสให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการชั้นตรงแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้ลาได้ไม่เกินสองปีและในกรณีจำเป็นอาจอนุญาตให้ลาต่อได้อีกสองปีแต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินสี่ปีถ้าเกินสี่ปีให้ลาออกจากราชการ

สำหรับปลัดกระทรวงหัวหน้าส่วนราชการชั้นตรงและข้าราชการในราชบัณฑิตยสถานคู่สมรสให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดส่วนปลัดกรุงเทพมหานครให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อพิจารณาอนุญาต

ข้อ 44 การพิจารณาอนุญาตให้ข้าราชการลาติดตามคู่สมรสผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้โดยมิให้เสียหายแก่ราชการแต่เมื่อรวมแล้วจะต้องไม่เกินระยะเวลาตามที่กำหนดในข้อ 43 และจะต้องเป็นกรณีที่คู่สมรสอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่ว่าจะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในประเทศเดียวกันหรือไม่

ข้อ 45 ข้าราชการที่ได้ลาติดตามคู่สมรสครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ 43 ในช่วงเวลาที่คู่สมรสอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศติดต่อกันคราวหนึ่งแล้ว ไม่มีสิทธิขอลาติดตามคู่สมรสอีก กเว้นแต่คู่สมรสจะได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานประจำในประเทศไทยแล้ว ต่อมาได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศอีกในช่วงเวลาใหม่ จึงจะมีสิทธิขอลาติดตามคู่สมรสตามข้อ 43 ได้ใหม่

หมวด 3

การลาของข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการ

ข้อ 46 การลาของข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้เว้นแต่กรณีที่ไม่มีกำหนดไว้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวด 1 และหมวด 2

ข้อ 47 การลาทุกประเภทการหยุดราชการเพราะเหตุการณพิเศษและการไปต่างประเทศของประธานศาลฎีกาให้อยู่ในดุลพินิจของประธานศาลฎีกาและแจ้งให้คณะกรรมการตุลาการทราบทั้งนี้ให้เลขาธิการคณะกรรมการตุลาการแจ้งให้กระทรวงยุติธรรมทราบด้วย

ข้อ 48 การหยุดราชการเพราะเหตุการณพิเศษ การไปต่างประเทศและการลาทุกประเภท นอกจากการลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้

พิพาทศาลชั้นต้น อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และอธิบดีผู้พิพากษาศาล ให้เป็นอำนาจของประธานคณะกรรมการตุลาการเป็นผู้พิจารณาอนุญาตและแจ้งให้คณะกรรมการตุลาการทราบ ทั้งนี้ให้เลขานุการคณะกรรมการตุลาการแจ้งให้กระทรวงยุติธรรมทราบด้วย

ข้อ 49 การหยุดราชการเพราะเหตุการณพิเศษ การไปต่างประเทศและการลาทุกประเภทนอกจากการลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศของข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการให้เป็นไปตามตารางหมายเลข 6 เว้นแต่กรณีตามข้อ 50 และข้อ 51

ข้อ 50 การลาทุกประเภทและการหยุดราชการเพราะเหตุการณพิเศษของข้าราชการตุลาการ ที่ไปทำงานในตำแหน่งข้าราชการตุลาการหรือตำแหน่งการเมือง ในกระทรวงยุติธรรม รวมทั้งผู้ช่วยผู้พิพากษาที่มีได้ไปปฏิบัติหน้าที่ในศาล ให้เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ 51 ข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการ ผู้ประสงค์จะลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่จะพิจารณาอนุญาต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการ

ข้อ 52 การขออนุญาตไปต่างประเทศซึ่งอยู่ติดเขตแดนประเทศไทย ให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลในท้องที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศใด มีอำนาจอนุญาตให้ผู้พิพากษา ผู้ช่วยผู้พิพากษา คณะตุลาการ ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในศาลนั้นๆ ไปประเทศดังกล่าวได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 7 วัน

หมวด 4

การลาของข้าราชการการเมือง และข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานคร

ข้อ 53 การลาทุกประเภทและการไปต่างประเทศของนายกรัฐมนตรีให้อยู่ในดุลพินิจของนายกรัฐมนตรี และแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบ

ข้อ 54 การลาทุกประเภทและการลาไปต่างประเทศของข้าราชการการเมือง ให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลหรือในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ 55 การลาทุกประเภทและการไปต่างประเทศของข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือประธานสภากรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณีเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2535

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี
ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๘ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๑๘ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอ หรือจัดส่งใบลา ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ จนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว และมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ ๙๐ วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์ การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดบุตรก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้ว ต้องไม่เกิน ๙๐ วัน

ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร และได้หยุดราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอถอนวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต อนุญาตให้ถอนวันลาคลอดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการ ไปแล้วเป็นวันลาปฏิบัติงานตัว การลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับการลงประเภทใด ซึ่งยังไม่ครบกำหนด วันลาของการลาประเภทนั้น ให้ถือว่าการลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตร ตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอดบุตร"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๐ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒๑ ข้าราชการมีสิทธิลาปฏิบัติงานตัว โดยได้รับเงินเดือนปีละไม่เกิน ๔๕ วันทำการ"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๒ ข้าราชการที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๑๘ แล้ว หากประสงค์จะลาปฏิบัติงานตัว เพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๑๕๐ วันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๓ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒๓ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาปฏิบัติงานตัว เว้นแต่กรณีการลาปฏิบัติงานตัว เพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๒ ซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้"

สำเนา

คำสั่งกรมสรรพสามิต

ที่ ๒๒๙/2550

เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

เพื่อให้การปฏิบัติราชการของกรมสรรพสามิต เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผล ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของกรมสรรพสามิต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 มาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 กฎ ก.พ. ฉบับที่ 21 (พ.ศ. 2542)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยการทดลอง
ปฏิบัติหน้าที่ราชการ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้าง
ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2544 ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดประชุม
ของทางราชการ พ.ศ. 2524 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงาน
นอกเวลาราชการ พ.ศ. 2550 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของ
ส่วนราชการ พ.ศ. 2545 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิด
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. 2547
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2546 ระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลพนักงานราชการ พ.ศ. 2548 และกฎหมายหรือระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารงานบุคคล อธิบดีกรมสรรพสามิตจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

1.1 คำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 590/2546 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติ
ราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2546

/1.2 คำสั่ง...

1.2 คำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 430/2547 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2547

1.3 คำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 8/2548 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2548

1.4 คำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 300/2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 5) ลงวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2550

ข้อ 2 มอบอำนาจหน้าที่ให้อำนาจการสำนัก หัวหน้ากลุ่ม ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีในการพิจารณาอนุญาตการลาของข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการ เฉพาะการอนุญาตลาป่วย ครั้งหนึ่งไม่เกิน 60 วัน การอนุญาตลากิจส่วนตัวครั้งหนึ่งไม่เกิน 30 วัน การลาคลอด และการลาพักผ่อน

ข้อ 3 มอบอำนาจให้อำนาจการสำนักงานสรรพสามิตภาค และให้อำนาจการสำนักบริหารการจัดเก็บภาษี 1 (ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตกรุงเทพมหานคร) ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีภายในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

3.1 การสรรหา จ้าง ให้ลูกจ้างชั่วคราวได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว เลิกจ้างและลาออก

3.2 การสรรหาและเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการ (ยกเว้นการจัดทำประกาศรับสมัคร) ลงนามในสัญญาจ้าง อนุญาตให้พนักงานราชการลาออกจากการปฏิบัติงาน และบอกเลิกสัญญาจ้างกับพนักงานราชการก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

3.3 ดำเนินการเกี่ยวกับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับสูงขึ้นในตำแหน่งระดับควบ

3.4 อนุมัติให้สรรพสามิตพื้นที่ ผู้อำนวยการส่วน (ทำหน้าที่เป็นสรรพสามิตกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-5) ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการในสำนักงานสรรพสามิตภาค และสำนักบริหารการจัดเก็บภาษี 1 (ทำหน้าที่เป็นสำนักงานสรรพสามิตกรุงเทพมหานคร)

- เดินทางไปราชการ จัดการประชุม เข้าร่วมการประชุม และออกตรวจปราบปราม
- เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งหน่วยงานภายนอกเป็นผู้ดำเนินการ โดยต้องทำความตกลงกับกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลก่อน

/3.5 อนุมัติ...

3.5 อนุมัติให้ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการในสำนักงานสรรพสามิตภาค และสำนักบริหารการจัดเก็บภาษี 1 (ทำหน้าที่เป็นสำนักงานสรรพสามิตกรุงเทพมหานคร) ปฏิบัติราชการนอกเวลาทำการปกติ

3.6 เสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการระดับ 8 ลงมา ขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ และขั้นค่าตอบแทนพนักงานราชการ

3.7 พิจารณาอนุญาตการลาของสรรพสามิตพื้นที่ ผู้อำนวยการส่วน (ทำหน้าที่เป็นสรรพสามิตกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-5) ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ ในสำนักงานสรรพสามิตภาค สำนักบริหารการจัดเก็บภาษี 1 (ทำหน้าที่เป็นสำนักงานสรรพสามิตกรุงเทพมหานคร) และการลาในส่วนที่เกินอำนาจของ สรรพสามิตพื้นที่ ผู้อำนวยการส่วน (ทำหน้าที่เป็นสรรพสามิตกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-5) และสรรพสามิตพื้นที่สาขา

3.8 ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการระดับ 6 ลงมา ลูกจ้าง และพนักงานราชการ

3.9 การพิจารณา สั่ง อนุญาต อนุมัติ และดำเนินการทั้งหลาย ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

3.10 เรื่องอื่น ๆ

- การดำเนินการพัฒนาข้าราชการ
- การอนุญาตให้ข้าราชการ สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งที่มีระดับไม่สูงกว่าตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่
- การดำเนินการเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และการขอรับบำเหน็จลูกจ้าง

ข้อ 4 มอบอำนาจหน้าที่ให้สรรพสามิตพื้นที่ และผู้อำนวยการส่วน (ทำหน้าที่เป็นสรรพสามิตกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-5) ปฏิบัติราชการแทนอธิบดี ภายในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

4.1 ดำเนินการสรรหาลูกจ้างชั่วคราว

4.2 ดำเนินการสรรหาและการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการ (ยกเว้นการจัดทำประกาศรับสมัคร)

4.3 อนุมัติให้สรรพสามิตพื้นที่สาขา ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ ในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ และหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่เป็นสำนักงานสรรพสามิตกรุงเทพมหานครพื้นที่ 1-5 เดินทางไปราชการ เข้าร่วมการประชุม และออกตรวจปราบปราม

4.4 อนุมัติให้ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการ ปฏิบัติราชการนอกเวลา
ทำการปกติ

4.5 อนุญาตให้ข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งหน่วยงานภายนอกเป็น
ผู้ดำเนินการ โดยต้องทำความตกลงกับกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลก่อน

4.6 พิจารณาอนุญาตการลาของสรรพสามิตพื้นที่สาขา การลาของข้าราชการ
ลูกจ้างและพนักงานราชการ ในหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่เป็นสำนักงานสรรพสามิตกรุงเทพมหานคร
พื้นที่ 1-5 เฉพาะการอนุญาตลาป่วยครั้งหนึ่งไม่เกิน 60 วัน การอนุญาตลากิจส่วนตัวครั้งหนึ่ง
ไม่เกิน 30 วัน การลาคลอด และการลาพักผ่อน

ข้อ 5 มอบอำนาจหน้าที่ให้สรรพสามิตพื้นที่สาขา ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีในการ
อนุมัติให้ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา เดินทางไปราชการ
เข้าร่วมการประชุม และออกตรวจปราบปราม

ข้อ 6 คำสั่งใดที่ออกก่อนคำสั่งนี้ซึ่งขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้ใช้คำสั่งนี้บังคับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันออกคำสั่งนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. 2550

(ลงชื่อ) เอกศักดิ์ โอเจริญ
(นายเอกศักดิ์ โอเจริญ)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมสรรพสามิต

สำเนาถูกต้อง

(นายสือศักดิ์ อัมเกียรติ)

บุคลากร 7ว

๒๑ ธันวาคม 2550

สำเนา

คำสั่งกรมสรรพสามิต

ที่ 681/2551

เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 2)

ตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติราชการของกรมสรรพสามิต เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ
ประสิทธิผล ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของกรมสรรพสามิต สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่ง
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32
มาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ระเบียบ
กระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย
การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2544 ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ
พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการ
และการจัดประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทน
การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. 2550 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม
การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. 2549 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงาน
ราชการ พ.ศ. 2547 ระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานราชการ พ.ศ. 2548
และกฎหมายหรือระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล อธิบดีกรมสรรพสามิตจึงออกคำสั่งไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 3 แห่งคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 เรื่อง มอบ
อำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ลงวันที่ 21
ธันวาคม 2550 และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 3 มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคปฏิบัติราชการแทนอธิบดี
ภายในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

/3.1 การสรรหา...

3.1 การดำเนินการสรรหา จ้าง ให้ลูกจ้างชั่วคราวได้รับเงินเพิ่มการครองชีพ
ชั่วคราว เลิกจ้างและลาออก

3.2 การสรรหาและเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการ (ยกเว้น
การจัดทำประกาศรับสมัคร) ลงนามในสัญญาจ้าง อนุญาตให้พนักงานราชการลาออกจากการปฏิบัติงาน
และบอกเลิกสัญญาจ้างกับพนักงานราชการก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง โดยไม่ต้องบอกกล่าว
ล่วงหน้า

3.3 การดำเนินการเกี่ยวกับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

3.4 การสั่งให้ข้าราชการรักษาราชการแทนตำแหน่งสรรพสามิตพื้นที่ในกรณี
ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้

3.5 การสั่งให้ข้าราชการรักษาราชการในตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
พิเศษลงมา ประเภททั่วไป ระดับอาวุโสลงมา เว้นแต่การรักษาราชการในตำแหน่งเพื่อประเมินผลงาน
ในตำแหน่งประเภทวิชาการ

3.6 การอนุมัติให้สรรพสามิตพื้นที่ ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการใน
สำนักงานสรรพสามิตภาค

- เดินทางไปราชการ จัดการประชุม เข้าร่วมการประชุม
และออกตรวจปราบปราม
- เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งหน่วยงานภายนอกเป็นผู้ดำเนินการ
โดยต้องทำความตกลงกับสำนักบริหารทรัพยากรบุคคลก่อน

3.7 การอนุมัติให้ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการปฏิบัติราชการ
นอกเวลาทำการปกติ

3.8 การเสนอเลื่อนเงินเดือนข้าราชการประเภทอำนวยการ ประเภทวิชาการ
ระดับชำนาญการพิเศษลงมา ประเภททั่วไป ระดับอาวุโสลงมา ขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ และ
ขึ้นค่าตอบแทนพนักงานราชการ

3.9 การพิจารณาอนุญาตการลาของสรรพสามิตพื้นที่ ข้าราชการ ลูกจ้างและ
พนักงานราชการ ในสำนักงานสรรพสามิตภาค และการลาในส่วนที่เกินอำนาจของสรรพสามิตพื้นที่

3.10 การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ลงมา ประเภททั่วไป ระดับอาวุโสลงมา ลูกจ้าง และพนักงานราชการ

3.11 เรื่องอื่น ๆ

- การดำเนินการพัฒนาข้าราชการ
- การอนุญาตให้ข้าราชการสมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งประเภท
เดียวกัน
- การดำเนินการเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
และการขอรับบำเหน็จลูกจ้าง”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในข้อ 4 แห่งคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 4 มอบอำนาจหน้าที่ให้สรรพสามิตพื้นที่ปฏิบัติราชการแทนอธิบดี ภายในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- 4.1 การดำเนินการสรรหาลูกจ้างชั่วคราว
- 4.2 การดำเนินการสรรหาและการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการ (ยกเว้นการจัดทำประกาศรับสมัคร)
- 4.3 การสั่งให้ข้าราชการรักษาการในตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการลงมา ประเภททั่วไป ระดับอาวุโสลงมา เว้นแต่การรักษาการในตำแหน่งเพื่อประเมินผลงานในตำแหน่งประเภทวิชาการ
- 4.4 การอนุมัติให้ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการเดินทางไปราชการ เข้าร่วมการประชุม และออกตรวจปราบปราม
- 4.5 การอนุมัติให้ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการ ปฏิบัติราชการนอกเวลาทำการปกติ
- 4.6 อนุญาตให้ข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งหน่วยงานภายนอกเป็นผู้ดำเนินการ โดยต้องทำความตกลงกับสำนักบริหารทรัพยากรบุคคลก่อน”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 669/2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550

ข้อ 4 คำสั่งใดที่ออกก่อนคำสั่งนี้ซึ่งขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้ใช้คำสั่งนี้บังคับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551

(ลงชื่อ) สุรพล สุประดิษฐ์
(นายสุรพล สุประดิษฐ์)

อธิบดีกรมสรรพสามิต

ที่ปรึกษาอธิบดีกรมสรรพสามิต

อธิบดีกรมสรรพสามิต

สำเนาถูกต้อง

(นายลือศักดิ์ อุ่มเกียรติ)

นักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ

16 ธันวาคม 2551

สำเนา

ที่ กค 0702/ว 331

กรมสรรพสามิต

ถนนนครไชยศรี ดุสิต กท 10300

17 กันยายน 2544

เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว

เรียน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 เมษายน 2542

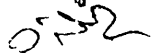
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง ในหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติการจัดจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินนอกงบประมาณ ข้อ 9 กระทรวงการคลังได้กำหนดให้เป็นดุลพินิจของส่วนราชการที่จะพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราวเงินนอกงบประมาณ นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความกระตือรือร้น เอาใจใส่ในหน้าที่การงาน กรมสรรพสามิตได้กำหนดให้มีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราวปีละ 2 ครั้ง ตามแบบประเมินผลที่แนบ ให้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราวในเดือนมีนาคมและเดือนสิงหาคม แล้วเก็บแบบประเมินผลไว้ที่หน่วยงาน โดยให้เริ่มประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราวตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545 เป็นต้นไป นอกจากนี้หากมีการเปลี่ยนแปลงประเภทเงินที่ใช้จ้างลูกจ้างชั่วคราวเป็นการจ้างโดยใช้เงินงบประมาณก็ให้ใช้แบบประเมินนี้สำหรับการประเมินลูกจ้างชั่วคราวเช่นเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

สำเนาถูกต้อง

(นางวิมลทิพย์ หิมาวรรณ)
บุคลากร 6

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ชัยยันต์ โปษยานนท์
(นายชัยยันต์ โปษยานนท์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพสามิต

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 0 2241 4775

โทรสาร 0 2241 4771

แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว

ชื่อผู้รับการประเมิน.....

ตำแหน่ง หน่วยงาน.....

เริ่มปฏิบัติราชการเมื่อ.....

การประเมินผลกาปฏิบัติราชการ

1. การประเมิน ให้ประเมินทุกข้อ

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม (100)	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1. ความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่	30		
1.1 ความรู้ในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง			
1.2 ความรู้ในหลักวิชาเฉพาะด้าน			
2. ความสามารถในการปฏิบัติงาน	30		
2.1 คุณภาพของงาน			
2.2 ปริมาณงาน			
3. ความประพฤติ	40		
3.1 การรักษาวินัย			
3.2 ความอดทน			
3.3 ความรับผิดชอบ			
3.4 ความมีมนุษยสัมพันธ์			
3.5 ความซื่อสัตย์			
3.6 การประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมและ ขนบธรรมเนียมประเพณี			
3.7 การเสียสละและอุทิศเวลาให้ราชการ			
3.8 ความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง			
3.9 อื่น ๆ			
3.10			
รวมคะแนน	100		

2. ผลการประเมิน ครั้งที่ 1 ☐ ผ่าน (60% ขึ้นไป) ☐ ไม่ผ่าน (ต่ำกว่า 60%) ผู้ประเมิน

ครั้งที่ 2 ☐ ผ่าน (60% ขึ้นไป) ☐ ไม่ผ่าน (ต่ำกว่า 60%) ผู้ประเมิน

3. ข้อเสนอ/ความเห็น

ความเห็นในการประเมินครั้งที่ 2

1. ความเห็นผู้บังคับบัญชาระดับต้น

- ☐ เห็นควรให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป
- ☐ เห็นควรให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป โดยให้ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้
- ☐ เห็นควรให้ออกจากราชการ เนื่องจาก

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

2. ความเห็นของผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับ

- ☐ เห็นด้วยกับการประเมินและการดำเนินการข้างต้นทุกประการ
- ☐ มีความเห็นแตกต่างจากการประเมินหรือการดำเนินการข้างต้น ดังนี้
-
-

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

3. ความเห็นผู้อำนวยการกอง/หรือเทียบเท่า/สรรพสามิตจังหวัด/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค

- ☐ เห็นด้วยกับการประเมินและการดำเนินการข้างต้นทุกประการ
- ☐ มีความเห็นแตกต่างจากการประเมิน หรือ การดำเนินการข้างต้น ดังนี้
-
-

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

วันที่

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่นครราชสีมา
รับที่ 1037
วันที่ 3 มี.ค. 2548
เวลา 09.15 น.

ที่ กค 0602/ว 133

ถึง สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 1-9 สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ทุกพื้นที่
สำนักทุกสำนัก กองทุกกอง ศูนย์สารสนเทศ สำนักงานเลขานุการกรม กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
กลุ่มตรวจสอบภายใน กลุ่มงานวิเคราะห์สินค้าและของกลาง กลุ่มงานพัฒนาและตรวจสอบทางเทคนิค

ตามหนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0702/ว 331 ลงวันที่ 17 กันยายน 2544
กรมสรรพสามิตได้กำหนดให้มีการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว
ปีละ 2 ครั้ง ในเดือนมีนาคมและเดือนสิงหาคม นั้น

กองการเจ้าหน้าที่ขอแจ้งให้ทราบว่า ขณะนี้ถึงกำหนดการประเมิน ครั้งที่ 1 ประจำปี
งบประมาณ 2548 แล้ว ดังนั้น เพื่อให้การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานลูกจ้าง
ชั่วคราวเป็นไปด้วยความรัดกุม มีมาตรฐาน จึงได้กำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ จัดทำแบบมอบหมายงาน
และแบบรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประกอบการประเมินเพิ่มเติมตามแบบที่แนบ และดำเนินการ ดังนี้

1. ลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพสามิต
พื้นที่สาขา เมื่อประเมินแล้ว ให้รวบรวมผลประเมินรายงานผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคเพื่อทราบ
2. ลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานในสำนักงานสรรพสามิตภาค เมื่อดำเนินการประเมินแล้ว
ให้ฝ่ายบริหารทั่วไปรวบรวมผลการประเมินรายงานผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคเพื่อทราบ
3. ลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานใน สำนัก กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออื่น เมื่อดำเนินการ
ประเมินแล้ว ให้รวบรวมผลการประเมินส่งกองการเจ้าหน้าที่ ภายในวันที่ 15 มีนาคม 2548

อนึ่ง ให้ทุกหน่วยงานส่งสำเนาแบบมอบหมายงานให้กองการเจ้าหน้าที่ 1 ชุด จักขอบคุณยิ่ง

ส่งเจ้าหน้าที่หมวดงาน

☒	ฝ่ายอำนวยการ
☐	ฝ่ายจัดเก็บภาษีและใบอนุญาต
☐	ฝ่ายท้องถื่นและปราบปราม
☐	ฝ่ายคดีและระเบียบข้อบังคับ

ผู้รับทราบ
- เชื้อโปรดทราบ
- เชื้อดร. [unclear] [unclear]
- [unclear] [unclear] [unclear]
[unclear] [unclear] [unclear]

กองการเจ้าหน้าที่
โทร. 0 2241 4775
โทรสาร 0 2241 4771

13/03/48
[unclear] [unclear] [unclear]
- 1/เพื่อโปรดทราบ
- เก็บรวบรวมแบบมอบหมายงาน และ
แบบรายงานผลการปฏิบัติงาน 115 รวมงาน
ผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว และสำนักงาน
กองการเจ้าหน้าที่ 1/20/48

3 มี.ค. 48

แบบรายงานผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราว

ชื่อ - สกุล.....ตำแหน่ง.....
 ตำแหน่งเลขที่.....หน่วยงาน.....
 ผลการปฏิบัติงาน ประจำสัปดาห์ที่.....เดือน.....

งาน / โครงการ / กิจกรรมที่มอบหมาย	ผลการปฏิบัติงาน
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

ลงชื่อ.....ลูกจ้างชั่วคราว

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น/

(.....)ผู้ได้รับมอบหมาย

หมายเหตุ ให้รายงานเป็นสัปดาห์ และผลการปฏิบัติงานให้รายงานเป็นจำนวนครั้งหรือจำนวนเรื่อง

แบบมอบหมายงานลูกจ้างชั่วคราว

ชื่อ - สกุล ตำแหน่ง

ตำแหน่งเลขที่.....สังกัด.....อัตราค่าจ้าง.....บาท

ชื่อผู้ดำเนินการประเมิน (ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น/ผู้ได้รับมอบหมายให้ประเมิน).....

ตำแหน่ง

หน้าที่ความรับผิดชอบที่มอบหมาย

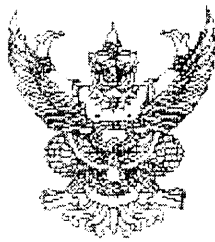
ลงชื่อ.....ผู้ได้รับมอบ

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้มอบ

(.....)

ที่ กค 0618/ว 101

สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3	
ทะเบียนรับสำนักงานฯ	6096
ทะเบียนรับส่วนฯ	2468
วันเดือนปีพลา	7 ต.ค. 52

ถึง สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 1-10 และสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ทุกพื้นที่

ตามหนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กค 0618/ว 973 ลงวันที่ 29 กันยายน 2552 เรื่อง กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวประจำปีงบประมาณ 2553 และที่ กค 0618/ว 101 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2552 เรื่อง การจ้างลูกจ้างชั่วคราวปีงบประมาณ 2553 นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวประจำปีงบประมาณ 2553 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอกำหนดแนวปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

1. ตำแหน่งที่กำหนดเงื่อนไขการจ้าง "วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือคุณวุฒิอย่างอื่นที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ในสาขาวิชาบัญชี สาขาวิชาพัฒนศึกษา สาขาวิชาเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชากลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ หรือได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (วิชาชีพ 2) ทางพัฒนศึกษา" อนุมัติให้รับสมัครผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) หรือวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (บวส.) ในสาขาเดียวกันได้ โดยให้ได้รับค่าจ้างในอัตรา 5,760 บาท
2. ให้ระมัดระวังการจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งที่มีการกำหนดใหม่ (*) ซึ่งให้จ้างได้ตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 เป็นต้นไป
3. ให้งดการเรียกเก็บเงินค่าสมัครเข้ารับการคัดเลือกลูกจ้างชั่วคราว

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

- ☒ ส่วนงานบริหาร
- ☐ ส่วนบริหารการจัดเก็บภาษี
- ☐ ส่วนตรวจสอบและปราบปราม
- ☐ ส่วนกฎหมาย
- ☐ _____

7 ต.ค. 52

- ☐ งานบริหารทั่วไป
- ☒ งานการเจ้าหน้าที่

เรียน ผอ.สสท.3

- เพื่อโปรดทราบ

- เพื่อบริหารงานในส่วนงาน

สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล

โทร. 0 2241 4775

โทรสาร 0 2241 4771

7 ต.ค. 2552

7 ต.ค. 52

- ท.พ.

- อ.พ.

(นายชนรรจน์ อินทะ)

ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3

- 8 ต.ค. 2552

บันทึกข้อความ

สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 3
ทะเบียนรับสำนักงานฯ. 5682
ทะเบียนรับส่วนฯ
วันเดือนปีพ.ศ. 30 ก.ย. 2552

ส่วนราชการ กรมสรรพสามิต สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล โทร. 0 2241 4775

ที่ กค 0618/ว 973 วันที่ 29 กันยายน 2552

เรื่อง กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวประจำปีงบประมาณ 2553

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 1-10 และสรรพสามิตพื้นที่ทุกพื้นที่

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างลูกจ้างชั่วคราวประจำปีงบประมาณ 2553 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอกำหนดแนวปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

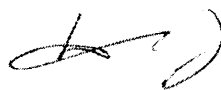
1. การจ้างลูกจ้างชั่วคราวไว้ปฏิบัติงานต่อเนื่องในปีงบประมาณ 2553 ให้ใช้ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานในปีงบประมาณ 2552 มาประกอบการพิจารณา โดยให้สรรพสามิตพื้นที่รวบรวมข้อมูลรายชื่อลูกจ้างชั่วคราวที่จะต้องจ้างต่อเนื่องเสนอผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคโดยเร็ว
 2. ในการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราวทุกรายตามรอบระยะเวลาที่กรมสรรพสามิตกำหนด ขอความร่วมมือจากหน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการประเมินผลโดยเคร่งครัดตามศักยภาพที่แท้จริงของลูกจ้างชั่วคราว หากลูกจ้างชั่วคราวรายใดไม่ผ่านการประเมินในรอบการประเมินครั้งที่ 1 และจะต้องออกจากราชการ ให้แจ้งลูกจ้างชั่วคราวทราบและจัดทำคำสั่งเลิกจ้างมีผลตั้งแต่วันครบกำหนด 30 วัน นับจากวันที่ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค หรือสรรพสามิตพื้นที่มีความเห็นชอบ สำหรับกรณีไม่ผ่านการประเมินในรอบการประเมินครั้งที่ 2 ไม่ต้องดำเนินการจ้างต่อเนื่อง
 3. ตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราวที่มีเครื่องหมาย "*" ให้ใช้จ้างเฉพาะลูกจ้างชั่วคราวรายเดิมเท่านั้น และยุบเลิกเมื่อตำแหน่งว่าง
 4. เมื่อดำเนินการจัดทำคำสั่งจ้างลูกจ้างชั่วคราวเสร็จสิ้นแล้ว ให้รีบส่งสำเนาให้สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล จำนวน 2 ชุด โดยส่งรายละเอียดล่วงหน้าทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ sanhab2@excise.go.th
- ในกรณีการจัดทำคำสั่งจ้างลูกจ้างชั่วคราวในโอกาสต่อไป ขอให้สำนักงานสรรพสามิตภาครวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำคำสั่งจ้างอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง ทุกวันที่ 1 และวันที่ 15 ของเดือน พร้อมกับส่งสำเนาคำสั่ง โดยตรงถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล และส่งรายละเอียดล่วงหน้าทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวด้วย

5. การจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายใหม่ ให้ชะลอการจ้างไว้จนกว่ากรมสรรพสามิตจะอนุมัติ การจ้างลูกจ้างปีงบประมาณ 2553 โดยจัดทำคำสั่งจ้างแยกจากคำสั่งจ้างลูกจ้างชั่วคราวต่อเนื่อง และใช้แบบฟอร์มตามตัวอย่างคำสั่งที่แนบมาพร้อมนี้ สำหรับลูกจ้างชั่วคราวที่ได้จ้างไว้ปฏิบัติงานภายหลังจากการสำรวจข้อมูลลูกจ้างชั่วคราวในเดือนสิงหาคม 2552 ให้สำนักงานสรรพสามิตภาคแจ้งข้อมูลส่งกรมสรรพสามิตด้วย

6. เนื่องจากในปีงบประมาณ 2553 มีการเปลี่ยนแปลงชื่อตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราวให้สอดคล้องกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ดังนั้น เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ได้รับคัดเลือกเป็นลูกจ้างชั่วคราวที่มีการขึ้นบัญชีไว้ จึงอนุโลมให้หน่วยงานต่าง ๆ ใช้บัญชีผู้ได้รับคัดเลือกเป็นลูกจ้างชั่วคราวในชื่อตำแหน่งเดิม บรรจุเป็นลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อตำแหน่งได้จนกว่าจะหมดบัญชีหรือสิ้นอายุบัญชีหรือเมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นลูกจ้างชั่วคราวในชื่อตำแหน่งใหม่แล้ว สำหรับบัญชีตำแหน่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตให้ยกเลิก เนื่องจากมีการกำหนดเงื่อนไขการจ้างใหม่

7. กรณีลูกจ้างชั่วคราวตำแหน่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตตำแหน่งใดว่างลง ให้กำหนดอัตราค่าจ้างเดือนละ 5,760 บาท จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายสุรพล ตูประคินธุ์)

อธิบดีกรมสรรพสามิต

อธิบดีกรมสรรพสามิต

- ☒ ส่วนอำนวยการ
- ☐ ส่วนบริหารการจัดเก็บภาษี
- ☐ ส่วนตรวจสอบและปราบปราม
- ☐ ส่วนกฎหมาย

30 ต.ค. 2552

- ☐ งานบริหารทั่วไป
- ☐ งานการเจ้าหน้าที่

คำสั่งกรมสรรพสามิต

ที่ (สสภ.)/2552

เรื่อง การจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น

ด้วยกรมสรรพสามิต ได้อนุมัติให้จ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

อาศัยอำนาจตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0527.6/ว 31 ลงวันที่ 26 เมษายน 2542
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ประกอบกับ คำสั่งกรมสรรพสามิต
ที่ 669/2550 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดี
กรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 681/2551
เรื่อง มอบอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
(ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2551 จึงให้จ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น
รายเดือน ดังบัญชีรายละเอียด แนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553
หรือ ลำดับที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553

สั่ง ณ วันที่ ตุลาคม พ.ศ. 2552

อธิบดีกรมสรรพสามิต

- ตัวอย่าง -

บัญชีรายชื่อลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจากเงินฝากค่าใช้จ่ายเก็บภาษีท้องถิ่น
แนบท้ายคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ / 2552 ลงวันที่ ตุลาคม 2552

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง เลขที่	อัตราค่าจ้าง (บาท)
1	<u>สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ 1</u> นาย.ก..... 15 มกราคม 2530	ศศ.ป. (การจัดการทั่วไป)	นักวิชาการสรรพสามิต	1	7,940